Debian GNU/Linuxin asennusohje

Debian GNU/Linuxin asennusohje

Copyright © 2004 – 2013 Debianin asentimen työryhmä

Tässä oppaassa on asennusohjeet Debian GNU/Linux version 7.0 käyttöjärjestelmän (koodinimi “wheezy”) asentamisesta ARM-laitealustalle (“armel”). Mukana on myös linkkejä lisätietoon ja neuvoja miten parhaiten käytät uutta Debian-järjestelmääsi.

Varoitus

Tämä asennusohje pohjautuu aikaisempaan vanhaa Debianin asennusjärjestelmää varten kirjoitettuun käsikirjaan (“boot-floppies”), ja on päivitetty kuvaamaan Debianin uutta asenninta. Laitealustalle armel ohjetta ei kuitenkaan ole täysin päivitetty ja tietoja tarkistettu uutta asenninta varten. Ohjeessa saattaa olla epätäydellisiä tai vanhentuneita osia tai osia jotka yhä kuvaavat boot-floppies-asenninta. Tämän ohjeen uudempi versio, joka ehkä kuvaa tämän laitealustan osuuden paremmin, löytyy Internetistä `debian-installer` aloitussivulta (http://www.debian.org/devel/debian-installer/). Sieltä voi löytyä myös lisää käännöksiä.

Suomennos on valmis mutta tarkistuslukijoita kaivataan. Jos tarkistusluet suomennosta, lähetä korjausehdotuksia vaikkapa sähköpostiosoitteella debian-l10n-finnish@lists.debian.org.

Tämä ohjekirja on vapaa; voit levittää sitä edelleen ja/tai muuttaa sitä GNU yleisen lisenssin (GPL lisenssi) ehtojen mukaisesti. Ole hyvä ja lue käyttöehdot Liite F.

Sisällys

Debian GNU/Linux version 7.0 asentaminen laitealustalle armel ... ix
1. Tervetuloa Debianin pariin ... 1
1.1. Mikä Debian on? ... 1
1.2. Mitä GNU/Linux on? ... 2
1.3. Mitä on Debian GNU/Linux? ... 2
1.4. What is Debian GNU/kFreeBSD? ... 3
1.5. Debianin hankkiminen ... 3
1.6. Tämän ohjeen uusimman version hankkiminen ... 4
1.7. Tämän ohjeen rakenne ... 4
1.8. Tekijänoikeuksista ja ohjelmistojen käyttöehdoista ... 5
2. Laitteistovaatimukset ... 6
2.1. Tuetut laitteet ... 6
2.1.1. Tuetut laitealustat ... 6
2.1.2. Tuetut suorittimet, emolevyt ja näytönohjaimet ... 7
2.1.3. Tuetut näytönohjaimet ... 8
2.1.4. Verkkolaitteet ... 8
2.1.5. Oheislaitteet ja muu laitteisto ... 8
2.2. Laiteohjelmistoa tarvitsevat laitteet ... 8
2.3. Purchasing Hardware Specifically for GNU/Linux ... 9
2.3.1. Vältä suojattuja tai suljettuja laitteita ... 9
2.4. Asennustaltiot ... 10
2.4.1. CD-ROM/DVD-ROM ... 10
2.4.2. Verkko ... 10
2.4.3. Kiintolevy ... 10
2.4.4. Un*x- tai GNU-järjestelmä ... 11
2.4.5. Tuetut massamuistit ... 11
2.5. Muistivaatimukset ja levytilan tarve ... 11
3. Ennen Debian GNU/Linuxin asennusta ... 12
3.1. Katsaus asennusprosessiin ... 12
3.2. Ota varmuuskopiot koneen tiedoista! ... 13
3.3. Tarvittavat tiedot ... 13
3.3.1. Ohjeet ... 13
3.3.1.1. Asennusohje ... 13
3.3.1.2. Laitteiston ohjekirjat ... 13
3.3.2. Laitetietojen löytäminen ... 14
3.3.3. Laitteiden yhteensopivuus ... 14
3.3.3.1. Testing hardware compatibility with a Live-System ... 15
3.3.4. Verkkoasetukset ... 16
3.4. Vähimmäisvaatimukset laitteistolle ... 16
3.5. Monikäynnistettävän koneen osiointi etukäteen ... 17
3.6. Laiteasetukset ja käyttöjärjestelmän asetukset ennen asennusta ... 18
4. Asennustaltioiden hankkiminen ... 19
4.1. Official Debian GNU/Linux CD/DVD-ROM Sets ... 19
4.2. Tiedostojen noutaminen Debianin asennuspalvelimilta ... 19
4.2.1. Mistä asennusotokset löytyvät? ... 19
4.2.1.1. Thecus N2100:n asennustiedostot ... 19
4.2.1.2. GLAN Tank:n asennustiedostot ... 20
4.2.1.3. Kurobox Pro:n asennustiedostot ... 20

4.2.1.4. HP mv2120:n asennustiedostot ... 20
4.2.1.5. QNAP Turbo Station:in asennustiedostot ... 20
4.2.1.6. Plug Computer and OpenRD Installation Files ... 20
4.2.1.7. LaCie NASes Installation Files ... 20
4.3. Tiedostojen valmistelu verkosta käynnistämiseen TFTP:llä ... 21
4.3.1. RARP-palvelimen asetukset ... 21
4.3.2. DHCP-palvelimen asetukset ... 21
4.3.3. BOOTP-palvelimen käyttöönotto ... 22
4.3.4. TFTP-palvelimen käyttöönotto ... 23
4.3.5. Siirretään TFTP-otokset paikalleen ... 23
4.4. Automaattinen asennus ... 23
4.4.1. Automaattinen asennus Debianin asentimella ... 23
5. Asennusjärjestelmän käynnistäminen ... 24
5.1. Asentimen käynnistäminen suoritinperheellä ARM ... 24
5.1.1. Käynnistäminen TFTP:llä ... 24
5.1.2. Käynnistäminen CD-levyltä ... 24
5.1.3. Käynnistäminen laiteohjelmistosta ... 24
5.1.3.1. SS4000-E:n käynnistäminen ... 24
5.2. Esteettömyys ... 26
5.2.1. Lisälaittekortit ... 26
5.2.2. Suurikonstrastinen teema ... 26
5.2.3. Preseeding ... 26
5.2.4. Accessibility of the installed system ... 26
5.3. Käynnistysparametrit ... 26
5.3.1. Debianin asentimen parametrit ... 27
5.3.2. Valmiita vastauksia käynnistysparametreilla ... 30
5.3.3. Parametrien välittäminen ytimen moduuleille ... 31
5.3.4. Ytimen moduulien lisääminen kieltolistalle ... 31
5.4. Asennusprosessin vianetsintä ... 31
5.4.1. CD-levyjen luotettavuus ... 32
5.4.1.1. Yleisiä pulmia ... 32
5.4.1.2. Miten pulmia tutkitaan ja ehkä selvitetään ... 32
5.4.2. Käynnistysasetukset ... 34
5.4.3. Ytimen käynnistysviestien tulkinta ... 34
5.4.4. Asennuspulmista ilmoittaminen ... 34
5.4.5. Asennusraporttien lähettäminen ... 34
6. Debianin asentimen käyttö ... 36
6.1. Asentimen toiminta ... 36
6.2. Osien esittely ... 36
6.3. Yksittäisten osien käyttäminen ... 39
6.3.1. Debianin asentimen asetusten teko ja laiteasetukset ... 39
6.3.1.1. Käytettävissä olevan muistin määrä / niukan muistin tila ... 39
6.3.1.2. Maa-asetuston valinta ... 40
6.3.1.3. Näppäimistön valinta ... 41
6.3.1.4. Etsitään Debianin asentimen ISO-otosta ... 41
6.3.1.5. Verkkoasetusten teko ... 41
6.3.1.5.1. Automatic network configuration ... 41
6.3.1.5.2. Manual network configuration ... 42
6.3.1.5.3. IPv4 and IPv6 ... 42
6.3.1.6. Valitaan aikavyöhyke ja asetetaan kellonaika ... 42
6.3.2. Käyttäjät ja salasanat ... 43

6.3.2.1. Asetetaan pääkäyttäjän salasana ... 43
6.3.2.2. Luo tavallisen käyttäjän tunnus ... 43
6.3.3. Osioiden teko ja liitoskohtien valinta ... 43
6.3.3.1. Tuotut osioinnin vaihtoehdot ... 44
6.3.3.2. Ohjattu osiointi ... 45
6.3.3.3. Tee osiot itse ... 46
6.3.3.4. Monilevylaitteen asetukset (ohjelmallisesti toteutettu RAID) ... 47
6.3.3.5. Loogisten levyniteiden hallintaohjelman (LVM) asetukset ... 50
6.3.3.6. Salattujen levyniteiden asetukset ... 51
6.3.4. Perusjärjestelmän asennus ... 54
6.3.5. Asennetaan lisää ohjelmia ... 54
6.3.5.1. Tehdään apt:n asetukset ... 54
6.3.5.1.1. Asennus monelta CD- tai DVD-levyltä ... 55
6.3.5.1.2. Asentaminen verkossa olevalta asennuspalvelimelta ... 55
6.3.5.1.3. Choosing a network mirror ... 56
6.3.5.2. Ohjelmien valinta ja asentaminen ... 56
6.3.6. Järjestelmä käynnistymään kiintolevyltä ... 58
6.3.6.1. Etsitään muita käyttöjärjestelmiä ... 58
6.3.6.2. Jatketaan ilman käynnistyslatainta ... 58
6.3.7. Päätetään asennus ... 58
6.3.7.1. Tehdään kellon asetukset ... 58
6.3.7.2. Järjestelmän uudelleenkäynnistys ... 58
6.3.8. Troubleshooting ... 59
6.3.8.1. Asentimen lokien tallentaminen ... 59
6.3.8.2. Komentotulkin käyttö ja lokien lukeminen ... 59
6.3.9. Etäasennus ... 59
6.4. Puuttuvan laitetiedoston lataaminen ... 61
6.4.1. Taltion valmistelu ... 61
6.4.2. Laiteohjelmisto ja asennettu järjestelmä ... 62
7. Asennetun Debian-järjestelmän käynnistäminen ... 63
7.1. Totuuden hetki ... 63
7.2. Salattujen levyniteiden liittäminen ... 63
7.2.1. dm-crypt ... 63
7.2.2. loop-AES ... 64
7.2.3. Vikojen etsintää ... 64
7.3. Sisäänkirjautuminen ... 65
8. Mitä seuraavaksi? ... 66
8.1. Ajetaan järjestelmä alas ... 66
8.2. Uusille Unix-käyttäjille ... 66
8.3. Asennoidu oikein Debianiin ... 66
8.3.1. Debianin paketointijärjestelmä ... 66
8.3.2. Additional Software Available for Debian ... 67
8.3.3. Vaihtoehtoja sovelluksille ... 67
8.3.4. Tehtävien ajastettu suoritus ... 67
8.4. Lisää lukemista ja lisätietoja ... 67
8.5. Järjestelmän asetukset sähköpostin käyttöönottoon ... 68
8.5.1. Sähköpostin oletusasetukset ... 68
8.5.2. Sähköpostien lähetys ulkomaailmaan ... 69
8.5.3. Exim4 Mail Transport Agentin asetukset ... 69
8.6. Uuden ytimen kääntäminen ... 70
8.6.1. Useita asennettuja ytimiä ... 70

8.7. Hajonneen järjestelmän korjaaminen ... 71
A. Asennus-Howto ... 73
A.1. Valmistelevat toimet ... 73
A.2. Asentimen käynnistys ... 73
A.2.1. CD-levy ... 73
A.2.2. Verkkokäynnistys ... 73
A.2.3. Käynnistys kiintolevyltä ... 73
A.3. Asennus ... 73
A.4. Lähetä asennusraportti ... 74
A.5. Ja lopuksi... ... 75
B. Asennuksen automatisointi valmiilla vastauksilla ... 76
B.1. Johdanto ... 76
B.1.1. Valmiiden vastausten tallennustapoja ... 76
B.1.2. Rajoituksia ... 77
B.2. Valmiiden vastausten käyttö ... 77
B.2.1. Valmiiden vastausten tiedoston lataaminen ... 77
B.2.2. Annetaan valmiita vastauksia käynnistysparametreilla ... 78
B.2.3. Auto mode ... 79
B.2.4. Valmiiden vastausten yhteydessä hyödylliset lyhennysmerkinnät ... 80
B.2.5. DHCP-palvelin kertomaan mistä valmiiden vastausten tiedosto löytyy ... 81
B.3. Valmiiden vastausten tiedoston tekeminen ... 81
B.4. Valmiiden vastausten tiedoston sisältö (julkaisulle wheezy) ... 82
B.4.1. Kotoistus ... 82
B.4.2. Verkkoasetukset ... 83
B.4.3. Pääteyhteys verkon kautta ... 85
B.4.4. Asennuspalvelimen asetukset ... 85
B.4.5. Käyttäjätunnusten luonti ... 85
B.4.6. Kellon ja aikavyöhykkeen asetukset ... 86
B.4.7. Osiointi ... 87
B.4.7.1. Esimerkki osioinnista ... 87
B.4.7.2. Osiointi käyttäen RAIDia ... 88
B.4.7.3. Määritellään miten osiot liitetään ... 89
B.4.8. Perusjärjestelmän asennus ... 90
B.4.9. Apt:n asetukset ... 90
B.4.10. Pakettien valinta ... 91
B.4.11. Asennuksen lopetus ... 92
B.4.12. Valmiit vastaukset muille paketeille ... 92
B.5. Lisäasetukset ... 92
B.5.1. Mielivaltaisten komentojen käynnistämien asennuksen aikana ... 93
B.5.2. Oletusarvojen muuttaminen valmiilla vastauksilla ... 93
B.5.3. Valmiiden vastausten tiedostojen lataaminen ketjussa ... 94
C. Osiot Debianille ... 95
C.1. Debianin osiot ja osioiden koot ... 95
C.2. Hakemistopuu ... 95
C.3. Osiointisuositus ... 96
C.4. Laitenimet Linuxissa ... 97
C.5. Debianin osiointisovellukset ... 98

D. Sekalaista **99**
D.1. Linuxin laitetiedostot 99
D.1.1. Hiiren asetukset 100
D.2. Tehtävien vaatima levytila 100
D.3. Debian GNU/Linuxin asentaminen Unix/Linux-järjestelmästä. 101
D.3.1. Alkuunpääsy 102
D.3.2. Asennetaan **debootstrap** 102
D.3.3. Suoritetaan **debootstrap** 103
D.3.4. Perusjärjestelmän asetukset 103
D.3.4.1. Luo laitetiedostot 103
D.3.4.2. Liitetään osiot 104
D.3.4.3. Aikavyöhyke 105
D.3.4.4. Verkon asetukset 105
D.3.4.5. Aptin asetukset 106
D.3.4.6. Näppäimistön asetukset ja maa-asetusto 107
D.3.5. Asennetaan ydin 107
D.3.6. Käynnistyslataimen asetukset 107
D.3.7. Remote access: Installing SSH and setting a password 108
D.3.8. Viimeistely 108
D.4. Debian GNU/Linux:in asennus käyttäen PPPP over Ethernet:tiä (PPPoE) 108
E. Hallinnolliset tiedot **110**
E.1. Tietoa tästä ohjeesta 110
E.2. Ohjetalkoisiin osallistuminen 110
E.3. Tärkeimmät avustajat 110
E.4. Tavaramerkit 111
F. GNU yleinen lisenssi (GPL lisenssi) **112**
F.1. Johdanto 112
F.2. GNU yleinen lisenssi (GPL lisenssi) 113
F.3. Miten näitä ehtoja voi soveltaa uusiin ohjelmiin? 116

Luettelo tauluista

3-1. Hardware Information Helpful for an Install 14
3-2. Suositellut vähimmäisvaatimukset laitteistolle 16

Debian GNU/Linux version 7.0 asentaminen laitealustalle armel

Päätöksesi kokeilla Debiania ilahduttaa, ja olemme varmoja Debianin GNU/Linux-jakelun osoittautuvan ainutlaatuiseksi. Debian GNU/Linux on koostanut yhteneväisen kokonaisuuden korkealaatuisista vapaista ohjelmista kaikilta maailman kulmilta. Uskomme tämän kokonaisuuden olevan enemmän kuin osiensa summa.

On ymmärrettävää joidenkin haluavan asentaa Debian lukematta tätä käsikirjaa, ja Debianin asennin on suunniteltu mahdollistamaan tämä. Mikäli ei ole aikaa koko käsikirjan lukemiseen, suositellaan Asennus-Howton lukemista. Se vie kädestä pitäen perusasennuksen läpi, ja ohjaa linkeillä käsikirjan edistyneempiin aiheisiin tai vikatilanteiden käsittelyyn. Asennus-Howto on liitteenä: Liite A.

Toivomme silti aikaa löytyvän koko käsikirjan lukemiseen ja lisätiedon auttavan todennäköisesti menestyksekkäämpään asennuskokemukseen.

Luku 1. Tervetuloa Debianin pariin

Tässä luvussa on katsaus Debian-projektiin ja Debian GNU/Linux -jakeluun. Jos olet jo perehtynyt Debian-projektin historiaan ja Debian GNU/Linux -jakeluun, voit halutessasi siirtyä seuraavaan lukuun.

1.1. Mikä Debian on?

Debian on vapaaehtoisjärjestö, joka on omistautunut vapaaohjelmien kehittämiseen ja Free Software Foundationin ihanteiden tukemiseen. Debian-projekti aloitti 1993, kun Ian Murdock päätti luoda täydellisen ja yhdenmukaisen ohjelmistojakelun, joka perustui silloin suhteellisen uuteen Linux-ytimeen, kutsumalla avoimesti mukaan avustamaan halukkaita ohjelmistokehittäjiä. Tämä suhteellisen pieni joukkio asialle omistautuneita innokkaita, joka aluksi sai varansa Free Software Foundationilta (http://www.fsf.org/) ja oli saanut vaikutteita GNU-aatteesta (http://www.gnu.org/gnu/the-gnu-project.html), on kasvanut vuosien varrella noin 951 *kehittäjän* järjestöksi.

Kehittäjät osallistuvat erilaisiin tehtäviin, muun muassa: WWW (http://www.debian.org/)- ja FTP (ftp://ftp.debian.org/)-palvelimien hallintaan, grafiikan suunnitteluun, ohjelmistokäyttöehtojen lainmukaisuuden tutkimiseen, dokumenttien kirjoittamiseen ja luonnollisesti ohjelmistopakettien ylläpitämiseen.

Aatteemme julistamiseksi ja Debianin edustamiin asioihin uskovien kehittäjien houkuttelemiseksi Debian-projekti on julkaissut joukon dokumentteja, jotka valottavat arvojamme ja opastavat siihen, mitä Debian-kehittäjänä toimiminen tarkoittaa.

- Debianin yhteisösopimus (http://www.debian.org/social_contract) on ilmoitus Debianin sitoutumisesta vapaiden ohjelmien yhteisöön. Jokainen, joka sitoutuu noudattamaan yhteisösopimusta, voi ryhtyä ylläpitäjäksi (http://www.debian.org/doc/maint-guide/). Kaikki ylläpitäjät voivat esittää uusia ohjelmistoja lisättäväksi Debianiin — sillä edellytyksellä, että ne täyttävät Debianin ehdot vapaudesta ja ohjelmapaketit noudattavat laatustandardeja.
- Debianin vapaiden ohjelmien ohjeisto (http://www.debian.org/social_contract#guidelines) on selkeä ja kattava esitys Debianin ehdoista vapaille ohjelmille. Sillä on suuri vaikutusvalta vapaiden ohjelmien liikkeessä, ja se antoi perustan julistukselle The Open Source Definition (http://opensource.org/osd).
- Debianin linjan kuvaus (http://www.debian.org/doc/debian-policy/) on laaja määritelmä Debian-projektin laatuvaatimuksista.

Debian-kehittäjät osallistuvat myös joukkoon muita projekteja: jotkin niistä liittyvät Debianiin, kun taas toiset Linuxiin ja koko yhteisöön yleensä, esim.:

- Linux Standard Base (http://www.linuxbase.org/) -projektin tavoitteena on GNU/Linux-järjestelmän perustan standardoiminen, jotta kolmannen osapuolen ohjelmisto- ja laitesuunnittelijat voisivat helpommin tehdä ohjelmia ja laiteajureita kaikille Linuxeille eikä vain tietylle GNU/Linux-jakelulle.
- Filesystem Hierarchy Standard (http://www.pathname.com/fhs/) (FHS) pyrkii standardoimaan tiedostojen sijoittelun Linuxin tiedostojärjestelmässä. FHS auttaa ohjelmien kehittäjiä keskittymään ohjelmien suunnitteluun eikä pohtimaan miten ohjelmapaketti asennetaan eri GNU/Linux-jakeluissa.

- Debian Jr. (http://www.debian.org/devel/debian-jr/) on Debianin sisäinen projekti varmistamaan Debianilla olevan tarjottavaa nuorimmille käyttäjille.

Yleisempää tietoa Debianista löytyy Debianin usein kysytyistä kysymyksistä (http://www.debian.org/doc/FAQ/).

1.2. Mitä GNU/Linux on?

Linux on käyttöjärjestelmä: joukko ohjelmia tietokoneen käyttämiseen ja muiden ohjelmien käynnistämiseen.

Käyttöjärjestelmä koostuu erilaisista perusohjelmista, joita tietokone tarvitsee lähettääkseen tietoa ja vastaanottaakseen komentoja käyttäjiltä; tiedon lukemiseen ja kirjoittamiseen kiintolevyille, nauhoille ja tulostimille; muistinhallintaan; ja muiden ohjelmien käynnistämiseen. Käyttöjärjestelmän tärkein osa on ydin. GNU/Linux-järjestelmässä ydin on Linux. Muu järjestelmä koostuu ohjelmista, joista monet on kirjoittanut GNU-projekti tai ne on kirjoitettu GNU-projektia varten. Koska pelkkä Linux-ydin ei ole toimiva käyttöjärjestelmä, käytämme mieluummin termiä “GNU/Linux” tarkoittamaan järjestelmiä joista usein käytetään epätarkkaa nimeä “Linux”.

Linux on tehty käyttäen Unix-käyttöjärjestelmää mallina. Linux on alusta lähtien suunniteltu moniajoon ja monen käyttäjän järjestelmäksi. Jo näillä eväillä Linux erottuu muista tunnetuista käyttöjärjestelmistä. Linux on kuitenkin erilaisempi kuin ehkä kuvitteletkaan. Toisin kuin muut käyttöjärjestelmät, kukaan ei omista Linuxia. Suuren osan sen kehitystyöstä tekevät vapaaehtoiset palkatta.

Myöhemmin GNU/Linuxina tunnetun järjestelmän kehitystyö aloitettiin vuonna 1984, kun Free Software Foundation (http://www.fsf.org/) aloitti vapaan Unixin kaltaisen käyttöjärjestelmän kehittämisen nimeltään GNU.

GNU-projekti on kehittänyt kattavan valikoiman vapaita ohjelmatyökaluja käytettäväksi käyttöjärjestelmissä kuten Unix™ ja Unixin kaltaisissa käyttöjärjestelmissä kuten Linux. Näillä työkaluilla käyttäjä voi tehdä töitä jokapäiväisistä hommista (kuten tiedostojen kopiointi tai poistaminen järjestelmästä) salatiedettä hipoviin (kuten ohjelmien kirjoittaminen ja kääntäminen tai tekstin muokkaus muokkaus kehittyneillä tekstureilla useissa tiedostomuodoissa).

Vaikkakin useat ryhmät ja henkilöt ovat avustaneet Linuxin teossa, on suurin yksittäinen avustaja yhä Free Software Foundation, jonka luomuksia ovat paitsi useimmat Linuxissa käytettävät työkalut myös aate ja yhteisö jotka mahdollistivat Linuxin.

Linux-ydin (http://www.kernel.org/) ilmaantui vuonna 1991 suomalaisen tietojenkäsittelytieteen opiskelijan Linus Torvaldsin julkistaessa varhaisen version Minixin ytimen korvaajasta Usenetin uutisryhmässä **`comp.os.minix`**. Lisää tietoa löytyy Linux Internationalin Linuxin historia (http://www.cs.cmu.edu/~awb/linux.history.html) -sivulta.

Linus Torvalds jatkaa satojen kehittäjien työn koordinoimista apunaan lukuisia alijärjestelmien ylläpitäjiä. Linux-ytimellä on virallinen webbisivu (http://www.kernel.org/). Lisätietoja sähköpostilistasta **`linux-kernel >`** löytyy ohjeesta linux-kernel mailing list FAQ (http://www.tux.org/lkml/).

Linuxin käyttäjät voivat hyvin vapaasti valita ohjelmansa. Esimerkiksi komentotulkkeja on tusina erilaista ja graafisia työpöytiä useita. Tämä valinnan vapaus on usein hämmentävää muiden käyttöjärjestelmien käyttäjille, jotka eivät ole tottuneet pitämään komentotulkkia tai työpöytää valinnaisina.

Linux on myös vähemmän herkkä kaatumaan, parempi usean ohjelman ajamisessa samaan aikaan ja tietoturvallisempi kuin monet käyttöjärjestelmät. Näillä avuilla Linux on nopeimmin yleistyvä käyttöjärjestelmä palvelinkäytössä. Viime aikoina Linux on lisännyt suosiotaan myös koti- ja yrityskäytössä.

1.3. Mitä on Debian GNU/Linux?

Debian-filosofian ja -menettelytapojen yhdistäminen GNU-työkaluihin, Linux-ytimeen ja muihin tärkeisiin vapaisiin ohjelmiin on johtanut tähän ainutlaatuiseen ohjelmistojakeluun, joka tunnetaan nimellä Debian GNU/Linux. Jakelu on muodostettu suuresta joukosta *ohjelmistopaketteja*. Jokainen paketti koostuu suorituskelpoisista ohjelmista, komentotiedostoista, ohjeistoista ja asetustiedoista. Jokaisella paketilla on *ylläpitäjä*, jolla on päävastuu paketin pitämisestä ajan tasalla, vikailmoitusten seuraamisesta ja yhteydenpidosta ohjelman tekijöiden kanssa. Debianin käyttäjien suuri määrä yhdessä vianseurantajärjestelmän kanssa varmistaa vikojen nopean löytymisen ja korjaamisen.

Yksityiskohtiin paneutumisen ansiosta Debian-jakelu on korkealaatuinen, vakaa ja skaalautuva. Asennuksista on moneen lähtöön: pelkistetyistä palomuureista työpöydän tieteellisiin työasemiin ja suorituskykyisiin verkkopalvelimiin.

Debianin teknisen erinomaisuuden ja tiukan sitoutumisen Linux-yhteisön odotuksiin ja tarpeisiin ansiosta se on erityisen suosittu edistyneempien käyttäjien keskuudessa.

Debian oli esimerkiksi ensimmäinen Linux-jakelu jossa oli paketinhallintajärjestelmä, jolla ohjelmien asennus ja poistaminen oli helppoa. Se oli myös ensimmäinen Linux-jakelu joka voitiin päivittää asentamatta uudelleen.

Debian jatkaa Linux-kehityksen johdossa. Debianin kehitysprosessi on esimerkki vapaiden ohjelmien kehitysmallin erinomaisesta toimimisesta — jopa hyvin vaativissa kohteissa kuten kokonaisen käyttöjärjestelmän toteuttaminen ja ylläpito.

Selkein ero Debianin ja muiden Linux-jakeluiden välillä on paketinhallintajärjestelmä. Näillä työkaluilla Debian-järjestelmän ylläpitäjä hallitsee täydellisesti järjestelmään asennetut paketit. Ylläpitäjä voi asentaa yksittäisen paketin tai päivittää automaattisesti koko käyttöjärjestelmän. Yksittäisen paketin päivittymisen voi myös estää. Paketinhallinnalle on jopa mahdollista kertoa itse käännetyistä ohjelmista ja niiden toteuttamista riippuvuuksista.

Debianin palvelimet tarkistavat asennuspalvelimelle siirrettyjen pakettien tulevan paketin rekisteröidyltä ylläpitäjältä. Näin asentamaasi Debian-järjestelmää suojataan “troijalaisilta” ja muilta haittaohjelmilta. Debianin ylläpitäjät myöskin pyrkivät huolellisesti tekemään pakettiensa asetukset tietoturvallisiksi. Kun tietoturvavikoja ilmenee jaetuissa paketeissa, korjaukset ovat yleensä saatavilla hyvin nopeasti. Debianin yksinkertaisten päivitysmahdollisuuksien ansiosta tietoturvapäivitykset voidaan noutaa ja asentaa automaattisesti Internetistä.

Ensisijainen ja paras tapa saada tukea Debian GNU/Linux -järjestelmälle ja tietojen vaihtoon Debianin kehittäjien kanssa ovat Debian-projektin ylläpitämät lukuisat sähköpostilistat (tätä kirjoitettaessa listoja on yli 255). Yhden tai useamman listan tilaaminen sujuu helpoimmin Postilistoille liittyminen (http://www.debian.org/MailingLists/subscribe) -sivulla täyttämällä lomake.

1.4. What is Debian GNU/kFreeBSD?

Debian GNU/kFreeBSD is a Debian GNU system with the kFreeBSD kernel.

This port of Debian is currently only being developed for the i386 and amd64 architectures, although ports to other architectures is possible.

Please note that Debian GNU/kFreeBSD is not a Linux system, and thus some information on Linux system may not apply to it.

For more information, see the Debian GNU/kFreeBSD ports page (http://www.debian.org/ports/kfreebsd-gnu/) and the <`debian-bsd@lists.debian.org`> mailing list.

1.5. Debianin hankkiminen

Tietoa Debian GNU/Linux -jakelun noutamisesta Internetistä tai Debian-romppujen ostopaikoista löytyy Debianin hankkiminen (http://www.debian.org/distrib/) -sivulta. Luettelo asennuspalvelimen kopioista (http://www.debian.org/distrib/ftplist) sisältää kaikki Debianin viralliset peilikopiot, joista on helppo valita lähin.

Debian voidaan päivittää asennuksen jälkeen hyvin helposti. Asennus avustaa asetuksien teossa siten, että päivitykset voi tehdä asennuksen jälkeen jos tarvetta on.

1.6. Tämän ohjeen uusimman version hankkiminen

Tätä ohjetta muokataan jatkuvasti. Muista tarkistaa Debianin version 7.0 sivuilta (http://www.debian.org/releases/wheezy/) viimeisimmät tiedot Debianin 7.0 Debian GNU/Linux -julkaisusta. Tämän asennusohjeen päivitettyjä versioita on saatavilla myös virallisilta asennusohjeen sivuilta (http://www.debian.org/releases/wheezy/armel/).

1.7. Tämän ohjeen rakenne

Tämä ohje on tarkoitettu käsikirjaksi ensimmäistä kertaa Debiania käyttäville. Lukijan asiantuntemuksen tasosta pyritään olettamaan mahdollisimman vähän. Lukijalla oletetaan kuitenkin olevan perustiedot tietokoneensa laitteiden toiminnasta.

Asiantuntevat käyttäjätkin löytänevät kiinnostavia tiedonjyväsiä ohjeesta, muun muassa asennuksen vähimmäiskoosta, Debianin asennusjärjestelmän tukemista laitteista ja niin edelleen. Asiantuntevien käyttäjien kannattaa selailla ohjeesta kiinnostavia kohtia.

Pääpiirteissään tämä ohje on tarkoitettu luettavaksi järjestyksessä, jolloin asennus käydään läpi vaiheittain alusta loppuun. Tässä ovat Debian GNU/Linuxin asennuksen vaiheet ja tämän ohjeen vastaavat luvut:

1. Katso luvataanko asentimen toimivan laitteistollesi: Luku 2.
2. Tee varmuuskopiot, mahdollinen asennussuunnitelma ja laitteiston asetusten säätö ennen Debianin asentamista, luvussa Luku 3. Jos järjestelmässä käytetään monikäynnistystä, on kiintolevylle ehkä järjestettävä tilaa Debianin tarvitsemille levyosioille.
3. Luvun Luku 4 avulla löydät käytettävän asennustavan tarvitsemat asennustiedostot.
4. Luku 5 kertoo asennusjärjestelmän käynnistämisestä. Luvussa käsitellään myös vianetsintää jos tässä vaiheessa vaikkapa pulmia ilmenisi.
5. Perform the actual installation according to Luku 6. This involves choosing your language, configuring peripheral driver modules, configuring your network connection, so that remaining installation files can be obtained directly from a Debian server (if you are not installing from a CD/DVD set), partitioning your hard drives and installation of a base system, then selection and installation of tasks. (Some background about setting up the partitions for your Debian system is explained in Liite C.)
6. Käynnistä vasta asennettu perusjärjestelmä, luvussa Luku 7.

Kun järjestelmän asennus on valmis, voidaan lukea luku Luku 8. Luvusta ilmenee mistä löytyy lisätietoa Linuxista ja Debianista ja miten ydin vaihdetaan.

Lopuksi luvussa Liite E on tietoa tästä ohjeesta ja osallistumisesta ohjeen kirjoittamiseen.

1.8. Tekijänoikeuksista ja ohjelmistojen käyttöehdoista

Olet varmaankin lukenut joitakin useimpien kaupallisten ohjelmien mukana tulevista käyttöehdoista — tavallisesti ohjelmasta saa käyttää yhtä kopiota yhdellä tietokoneella. Tämän järjestelmän käyttöehdot eivät ole lainkaan samanlaiset. Olisi jopa hyväkin jos käyttäjä asentaisi kopion Debian GNU/Linux -jakelusta jokaiseen tietokoneeseen koulussa tai työpaikalla. Lainaa asennustaltio kavereillesi ja auta heitä asentamaan se tietokoneelleen! Voit jopa tehdä tuhansia kopioita *myytäväksi*; tosin muutamia reunaehtoja on. Järjestelmän asentamisen ja käytön vapaus on suoraa seurausta Debianin perustana olevista *vapaista ohjelmista*.

Calling software *free* doesn't mean that the software isn't copyrighted, and it doesn't mean that CDs/DVDs containing that software must be distributed at no charge. Free software, in part, means that the licenses of individual programs do not require you to pay for the privilege of distributing or using those programs. Free software also means that not only may anyone extend, adapt, and modify the software, but that they may distribute the results of their work as well.

> **Huomaa:** The Debian project, as a pragmatic concession to its users, does make some packages available that do not meet our criteria for being free. These packages are not part of the official distribution, however, and are only available from the `contrib` or `non-free` areas of Debian mirrors or on third-party CD/DVD-ROMs; see the Debian FAQ (http://www.debian.org/doc/FAQ/), under "The Debian FTP archives", for more information about the layout and contents of the archives.

Monien järjestelmän ohjelmien käyttöehtona on *GNU yleinen lisenssi* (General Public Licence), johon usein viitataan vain nimellä"GPL". GPL vaatii jaettavaksi myös ohjelman *lähdekoodin* aina kun ohjelman suorituskelpoista versiota levitetään ja käyttöehtojen takaavan kaikille käyttäjille oikeuden muokata ohjelmistoa. Tämän ehdon ansiosta kaikkien tuollaisten ohjelmien lähdekoodi[1] on saatavilla Debian-järjestelmässä.

Muunkinlaisia tekijänoikeusilmoituksia ja ohjelmien käyttöehtoja on käytössä Debianissa olevissa ohjelmissa. Tekijänoikeudet ja käyttöehdot jokaiselle asennetulle paketille löytyvät tiedostosta `/usr/share/doc/`*`paketin-nimi`*`/copyright` .

Lisää tietoa käyttöehdoista ja ohjelmiston riittävästä vapaudesta liitettäväksi Debianin pääjakeluun löytyy Debianin vapaiden ohjelmistojen ohjeistosta (DFSG) (http://www.debian.org/social_contract#guidelines).

Tärkein tämän ohjelmiston mukana tuleva oikeudellinen ilmoitus on *ettei mitään takuuta ole*. Ohjelmoijat ovat tehneet ohjelmiston hyödyttämään yhteisöä. Mitään takeita ei anneta ohjelmiston soveltuvuudesta mihinkään tiettyyn tarkoitukseen. Koska ohjelmisto on vapaa on käyttäjällä kuitenkin mahdollisuus muokata ohjelmistoa tarpeisiinsa — ja nauttia muiden käyttäjien tekemistä parannuksista.

1. Ohjeet Debianin lähdekoodipakettien löytämiseen, purkamiseen ja suorituskelpoisten ohjelmien koostamiseen löytyvät Debian VUKK:sta (http://www.debian.org/doc/FAQ/) kohdasta "Basics of the Debian Package Management System".

Luku 2. Laitteistovaatimukset

Tässä luvussa on tietoa laitteista joilla pääsee alkuun Debianin kanssa. Mukana on myös viitteitä lisätietoon GNU:n ja Linuxin tukemista laitteista.

2.1. Tuetut laitteet

Debian does not impose hardware requirements beyond the requirements of the Linux or kFreeBSD kernel and the GNU tool-sets. Therefore, any architecture or platform to which the Linux or kFreeBSD kernel, libc, **gcc**, etc. have been ported, and for which a Debian port exists, can run Debian. Please refer to the Ports pages at http://www.debian.org/ports/arm/ for more details on ARM architecture systems which have been tested with Debian GNU/Linux.

Tässä luvussa ei kerrota kaikkia laitealustan ARM tuettuja laitteistokokoonpanoja, vaan kerrotaan yleisempää tietoa ja annetaan viitteet joista lisätietoa löytyy.

2.1.1. Tuetut laitealustat

Debianin GNU/Linux versio 7.0 tukee yhtätoista suoritinperhettä ja kunkin suoritinperheen useaa “suoritinmallia”.

Suoritinperhe	Nimi Debianissa	Suoritinarkkitehtuuri	Malli
Intel x86-koneet	i386		
AMD64 & Intel 64	amd64		
ARM	armel	Intel IOP32x	iop32x
		Intel IXP4xx	ixp4xx
		Marvell Kirkwood	kirkwood
		Marvell Orion	orion5x
		Versatile	versatile
ARM with hardware FPU	armhf	Freescale	mx5
Intel IA-64	ia64		
MIPS (big endian)	mips	SGI IP22 (Indy/Indigo 2)	r4k-ip22
		SGI IP32 (O2)	r5k-ip32
		MIPS Malta (32 bit)	4kc-malta
		MIPS Malta (64 bit)	5kc-malta
MIPS (little endian)	mipsel	Cobalt	cobalt
		MIPS Malta (32 bit)	4kc-malta
		MIPS Malta (64 bit)	5kc-malta
IBM/Motorola PowerPC	powerpc	PowerMac	pmac
		PReP	prep

Suoritinperhe	Nimi Debianissa	Suoritinarkkitehtuuri	Malli
Sun SPARC	sparc	sun4u	sparc64
		sun4v	
IBM S/390	s390	IPL VM-lukijalta ja DASD:ltä	generic
		IPL nauhalta	tape
64bit IBM S/390	s390x	IPL VM-lukijalta ja DASD:ltä	generic
		IPL nauhalta	tape

Debian GNU/kFreeBSD 7.0 supports two architectures.

Suoritinperhe	Nimi Debianissa
Intel x86-koneet	kfreebsd-i386
AMD64 & Intel 64	kfreebsd-amd64

This document covers installation for the *ARM* architecture using the *Linux* kernel. If you are looking for information on any of the other Debian-supported architectures take a look at the Debian-Ports (http://www.debian.org/ports/) pages.

2.1.2. Tuetut suorittimet, emolevyt ja näytönohjaimet

Jokainen erilainen ARM-laitealusta vaatii oman ytimensä. Tästä syystä Debianin vakiojakelu tukee asennusta vain muutamalle yleisimmälle järjestelmälle. Debianin sovelluksia sitävastoin voi käyttää *kaikilla* ARM-suorittimilla.

Useimpia ARM-suorittimia voi käyttää joko big endian tai little endian -toimintatiloissa. Nykyisistä järjestelmätoteutuksista enemmistö käyttää kuitenkin little endian -toimintatilaa. Debian tukee tällä hetkellä vain little endian ARM-järjestelmiä.

Tuetut järjestelmät ovat:

IOP32x

Intelin I/O Processor (IOP) -tuoteperhettä löytyy useista tiedon tallennukseen ja käsittelyyn tarkoitetuista tuotteista. Debian tukee tällä hetkellä IOP32x-laitealustaa, johon kuuluvat IOP 80219 ja 32x -piirit, joita käytetään usein Network Attached Storage (NAS) -laitteissa. Debian tukee erityisesti kahta tuollaista laitetta: GLAN Tank (http://www.cyrius.com/debian/iop/glantank/) IO-Datalta ja Thecus N2100 (http://www.cyrius.com/debian/iop/n2100/).

Kirkwood

Kirkwood is a system on a chip (SoC) from Marvell that integrates an ARM CPU, Ethernet, SATA, USB, and other functionality in one chip. We currently support the following Kirkwood based devices: OpenRD (OpenRD-Base, OpenRD-Client and OpenRD-Ultimate), plug computers (SheevaPlug, GuruPlug and DreamPlug) (http://www.cyrius.com/debian/kirkwood/sheevaplug/), QNAP Turbo Station

(http://www.cyrius.com/debian/kirkwood/qnap/) (all TS-11x, TS-21x and TS-41x models), and LaCie NASes (Network Space v2, Network Space Max v2, Internet Space v2, d2 Network v2, 2Big Network v2 and 5Big Network v2).

Orion5x

Orion is a system on a chip (SoC) from Marvell that integrates an ARM CPU, Ethernet, SATA, USB, and other functionality in one chip. There are many Network Attached Storage (NAS) devices on the market that are based on an Orion chip. We currently support the following Orion based devices: Buffalo Kurobox (http://www.cyrius.com/debian/orion/buffalo/kuroboxpro/), D-Link DNS-323 (http://www.cyrius.com/debian/orion/d-link/dns-323) and HP mv2120 (http://www.cyrius.com/debian/orion/hp/mv2120).

Versatile

QEMU emuloi laitealustaa Versatile, sillä voi siis kivasti testata ja ajaa Debiania ARM:lla jos käytettävissä ei ole rautaa.

2.1.3. Tuetut näytönohjaimet

Details on supported graphics cards and pointing devices can be found at http://xorg.freedesktop.org/. Debian 7.0 ships with X.Org version 7.7.

2.1.4. Verkkolaitteet

Almost any network interface card (NIC) supported by the Linux kernel should also be supported by the installation system; drivers should normally be loaded automatically.

On ARM, most built-in Ethernet devices are supported and modules for additional PCI and USB devices are provided.

2.1.5. Oheislaitteet ja muu laitteisto

Linux tukee suurta valikoimaa laitteita kuten hiiret, tulostimet, skannerit, PCMCIA- ja USB-laitteet. Useimpia näistä laitteista ei kuitenkaan tarvita järjestelmää asennettaessa.

2.2. Laiteohjelmistoa tarvitsevat laitteet

Besides the availability of a device driver, some hardware also requires so-called *firmware* or *microcode* to be loaded into the device before it can become operational. This is most common for network interface cards (especially wireless NICs), but for example some USB devices and even some hard disk controllers also require firmware. With many graphics cards, basic functionality is available without additional firmware, but the use of advanced features requires an appropriate firmware file to be installed in the system.

On many older devices which require firmware to work, the firmware file was permanently placed in an EEPROM/Flash chip on the device itself by the manufacturer. Nowadays most new devices do not

have the firmware embedded this way anymore, so the firmware file must be uploaded into the device by the host operating system every time the system boots.

Useimmissa tapauksissa laiteohjelmisto ei ole Debian GNU/Linux-projektin kriteerien mukaisesti vapaa eikä sitä niin ollen voida ottaa mukaan jakeluun tai asennusjärjestelmään. Jos itse laiteajuri on mukana jakelussa ja jos Debian GNU/Linux voi laillisesti välittää laiteohjelmiston, se on usein saatavilla erillisenä pakettina pakettivaraston epävapaasta (non-free) osasta.

However, this does not mean that such hardware cannot be used during an installation. Starting with Debian GNU/Linux 5.0, `debian-installer` supports loading firmware files or packages containing firmware from a removable medium, such as a USB stick. See Kohta 6.4 for detailed information on how to load firmware files or packages during the installation.

If the `debian-installer` prompts for a firmware file and you do not have this firmware file available or do not want to install a non-free firmware file on your system, you can try to proceed without loading the firmware. There are several cases where a driver prompts for additional firmware because it may be needed under certain circumstances, but the device does work without it on most systems (this e.g. happens with certain network cards using the tg3 driver).

2.3. Purchasing Hardware Specifically for GNU/Linux

Useat myyjät toimittavat laitteita joissa on Debian tai muu GNU/Linux-jakelu esiasennettuna (http://www.debian.org/distrib/pre-installed). Mahdollisesti palvelusta on maksettava lisähintaa, mutta sillä saa jonkinlaisen mielenrauhan, kun voi varmistua laitteiston olevan hyvin tuettu GNU/Linuxissa.

Olitpa ostamassa esiasennettua Linux-konetta tai konetta ilman käyttöjärjestelmää, tai jopa käytettyä tietokonetta, on aina tärkeää tarkistaa onko laitteille tuki Linux-ytimessä. Tarkista onko laitteisto mainittu yllä olevissa viitteissä. Kerro myyjälle ostavasi Linux-järjestelmää. Tue Linux-ystävällisiä laitevalmistajia.

2.3.1. Vältä suojattuja tai suljettuja laitteita

Some hardware manufacturers simply won't tell us how to write drivers for their hardware. Others won't allow us access to the documentation without a non-disclosure agreement that would prevent us from releasing the driver's source code, which is one of the central elements of free software. Since we haven't been granted access to usable documentation on these devices, they simply won't work under Linux.

In many cases there are standards (or at least some de-facto standards) describing how an operating system and its device drivers communicate with a certain class of devices. All devices which comply to such a (de-facto-)standard can be used with a single generic device driver and no device-specific drivers are required. With some kinds of hardware (e.g. USB "Human Interface Devices", i.e. keyboards, mice, etc., and USB mass storage devices like USB flash disks and memory card readers) this works very well and practically every device sold in the market is standards-compliant.

In other fields, among them e.g. printers, this is unfortunately not the case. While there are many printers which can be addressed via a small set of (de-facto-)standard control languages and therefore can be made to work without problems in any operating system, there are quite a few models which only understand proprietary control commands for which no usable documentation is available and therefore either cannot be used at all on free operating systems or can only be used with a vendor-supplied closed-source driver.

Even if there is a vendor-provided closed-source driver for such hardware when purchasing the device, the practical lifespan of the device is limited by driver availability. Nowadays product cycles have become short and it is not uncommon that a short time after a consumer device has ceased production, no driver updates get made available any more by the manufacturer. If the old closed-source driver does not work anymore after a system update, an otherwise perfectly working device becomes unusable due to lacking driver support and there is nothing that can be done in this case. You should therefore avoid buying closed hardware in the first place, regardless of the operating system you want to use it with.

You can help improve this situation by encouraging manufacturers of closed hardware to release the documentation and other resources necessary for us to provide free drivers for their hardware.

2.4. Asennustaltiot

This section will help you determine which different media types you can use to install Debian. There is a whole chapter devoted to media, Luku 4, which lists the advantages and disadvantages of each media type. You may want to refer back to this page once you reach that section.

2.4.1. CD-ROM/DVD-ROM

Huomaa: Whenever you see “CD-ROM” in this manual, it applies to both CD-ROMs and DVD-ROMs, because both technologies are really the same from the operating system’s point of view.

CD-ROM based installation is supported for most architectures.

IDE/ATAPI-CD-levyjä tuetaan kaikissa ARM-koneissa.

2.4.2. Verkko

Verkkoa voidaan käyttää asennuksen aikana asennuksessa tarvittavien tiedostojen noutamiseen. Verkon käyttö riippuu valittavasta asennustavasta ja vastauksista muutamiin asennuksen aikana kysyttäviin kysymyksiin. Asennusjärjestelmä tukee useimpia verkon liitäntätapoja (mukaan lukien PPPoE, mutta ei ISDN tai PPP), käyttäen joko HTTP:tä tai FTP:tä. Kun asennus on valmis, järjestelmän asetukset voidaan tehdä käyttämään ISDN:ää tai PPP:tä.

You can also *boot* the installation system over the network without needing any local media like CDs/DVDs or USB sticks. If you already have a netboot-infrastructure available (i.e. you are already running DHCP and TFTP services in your network), this allows an easy and fast deployment of a large number of machines. Setting up the necessary infrastructure requires a certain level of technical experience, so this is not recommended for novice users.

Levytön asennus, jossa käynnistetään paikallisverkosta ja NFS-liitetään kaikki paikalliset tiedostojärjestelmät, on toinen mahdollisuus.

2.4.3. Kiintolevy

Booting the installation system directly from a hard disk is another option for many architectures. This will require some other operating system to load the installer onto the hard disk. This method is only recommended for special cases when no other installation method is available.

2.4.4. Un*x- tai GNU-järjestelmä

If you are running another Unix-like system, you could use it to install Debian GNU/Linux without using the `debian-installer` described in the rest of this manual. This kind of install may be useful for users with otherwise unsupported hardware or on hosts which can't afford downtime. If you are interested in this technique, skip to the Kohta D.3. This installation method is only recommended for advanced users when no other installation method is available.

2.4.5. Tuetut massamuistit

The Debian installer contains a kernel which is built to maximize the number of systems it runs on.

2.5. Muistivaatimukset ja levytilan tarve

Tavallista asennusta varten on oltava ainakin 31MB muistia ja 580MB levytilaa. Huomaa näiden olevan vähimmäisvaatimukset. Järkeviä vaatimuksia on Kohta 3.4.

Asentaminen koneisiin joissa on vähemmän muistia saattaa olla mahdollista mutta sitä suositellaan vain kokeneille käyttäjille.

Luku 3. Ennen Debian GNU/Linuxin asennusta

Tässä luvussa käsitellään Debianin asentamisen valmistelevia toimia, jotka tehdään ennen kuin asenninta edes käynnistetään. Tähän kuuluvat varmuuskopioiden ottaminen, tietojen kerääminen laitteistosta ja tarvittavan tiedon etsiminen.

3.1. Katsaus asennusprosessiin

Ensin huomio uudelleenasennuksista. Tilanne joka vaatisi Debianin asentamisen kokonaan uudelleen on hyvin harvinainen; ehkäpä kiintolevyn mekaaninen hajoaminen olisi tyypillisin tapaus.

Useiden paljon käytettyjen käyttöjärjestelmien kanssa voidaan joutua asentamaan alusta asti kun on tapahtunut vakava virhe tai kun päivitetään uuteen käyttöjärjestelmän versioon. Vaikka täysin uutta asennusta ei tarvitsisikaan tehdä, joutuu usein asentamaan käytetyt ohjelmat uudelleen, jotta ne toimisivat kunnolla uudessa käyttöjärjestelmässä.

Käytettäessä Debian GNU/Linuxia, on paljon todennäköisempää, että vikatilanteessa käyttöjärjestelmä voidaan korjata eikä sitä tarvitse asentaa uudelleen. Päivitykset eivät koskaan vaadi kaiken asentamista uudelleen; Debian osaa aina päivittää itse itsensä. Lisäksi ohjelmat ovat melkein aina yhteensopivia peräkkäisissä Debianin julkaisuissa. Jos ohjelman uusi versio vaatii uudempia tukiohjelmia, Debianin paketointijärjestelmä varmistaa kaikkien tarpeellisten ohjelmien löytyvän ja tulevan asennetuiksi automaattisesti. Korostetaan vielä, että paljon työtä on tehty, jotta uuudelleen asennus ei olisi välttämätöntä, joten uudelleenasennusta olisi pidettävä viimeisenä vaihtoehtona. Asenninta *ei* ole tarkoitettu uudelleenasennukseen jo asennetun järjestelmän päälle.

Tässä on luettelo asennusprosessin vaiheista:

1. Siltä levyltä johon asennetaan pitäisi kopioda kaikki tiedot varmuuskopioksi.
2. Kerää tietoja tietokoneesta ja kaikki tarvittavat ohjeet ennen kuin asennus aloitetaan.
3. Luo Debianille osioitavaksi kelpaavaa tilaa kiintolevylle.
4. Locate and/or download the installer software and any specialized driver or firmware files your machine requires.
5. Set up boot media such as CDs/DVDs/USB sticks or provide a network boot infrastructure from which the installer can be booted.
6. Käynnistä asennusjärjestelmä.
7. Valitse asennuskieli.
8. Käynnistä Ethernetliitäntä, jos se on käytettävissä.
9. Luo ja liitä ne osiot joihin Debian asennetaan.
10. Katsele kun automaattisesti noudetaan/asennetaan *peruskokoonpano* tai sen asetukset tehdään.
11. Asenna *käynnistyslatain* käynnistämään Debian GNU/Linux ja/tai tietokoneen vanha käyttöjärjestelmä.
12. Käynnistää uusi asennettu järjestelmä ensimmäistä kertaa.

Jos asennuksen aikana tulee pulmia, auttaa kun tietää mitkä paketit ovat mukana missäkin vaiheessa. Esitellään tämän asennusdraaman pääosia näyttelevät ohjelmat:

Tämä ohje on pääasiassa Debianin asentimen, `debian-installer`, käyttöohje. Asennin tunnistaa laitteiston ja lataa sopivat ajurit, tekee verkkoasetukset `dhcp-client`:n avulla, käynnistää `debootstrap`in asentamaan peruskokoonpanon paketit ja käynnistää `tasksel`in, jonka avulla valitaan lisää ohjelmia asennettavaksi. Useat muut ohjelmat näyttelevät pienempiä osia tässä prosessissa, mutta `debian-installer`in työ on päättynyt, kun uusi järjestelmä käynnistetään ensimmäisen kerran.

Järjestelmää voi sovittaa omiin tarpeisiinsa valitsemalla `tasksel`in avulla erilaisia esimääriteltyjä ohjelmakokoelmia, kuten webbipalvelin tai työpöytäympäristö.

One important option during the installation is whether or not to install a graphical desktop environment, consisting of the X Window System and one of the available graphical desktop environments. If you choose not to select the “Desktop environment” task, you will only have a relatively basic, command line driven system. Installing the Desktop environment task is optional because in relation to a text-mode-only system it requires a comparatively large amount of disk space and because many Debian GNU/Linux systems are servers which don’t really have any need for a graphical user interface to do their job.

Just be aware that the X Window System is completely separate from `debian-installer`, and in fact is much more complicated. Troubleshooting of the X Window System is not within the scope of this manual.

3.2. Ota varmuuskopiot koneen tiedoista!

Before you start, make sure to back up every file that is now on your system. If this is the first time a non-native operating system is going to be installed on your computer, it is quite likely you will need to re-partition your disk to make room for Debian GNU/Linux. Anytime you partition your disk, you run a risk of losing everything on the disk, no matter what program you use to do it. The programs used in the installation are quite reliable and most have seen years of use; but they are also quite powerful and a false move can cost you. Even after backing up, be careful and think about your answers and actions. Two minutes of thinking can save hours of unnecessary work.

If you are creating a multi-boot system, make sure that you have the distribution media of any other present operating systems on hand. Even though this is normally not necessary, there might be situations in which you could be required to reinstall your operating system’s boot loader to make the system boot or in a worst case even have to reinstall the complete operating system and restore your previously made backup.

3.3. Tarvittavat tiedot

3.3.1. Ohjeet

3.3.1.1. Asennusohje

Ohje jota parhaillaan luet. Se on virallinen versio Debianin julkaisun wheezy Asennusohjeesta, saatavilla useina tiedostomuotoina ja käännöksinä (http://www.debian.org/releases/wheezy//installmanual).

3.3.1.2. Laitteiston ohjekirjat

Sisältävät usein hyödyllistä tietoa laitteiston asetusten teosta ja käytöstä.

3.3.2. Laitetietojen löytäminen

Useissa tapauksissa asennin osaa automaattisesti tunnistaa laitteet. Mutta varmuuden vuoksi suositellaan tutustumista tietokoneen laitteisiin ennen asennusta.

Laitetietoja voidaan kerätä seuraavista paikoista:

- Jokaisen tietokoneen osan mukana tulleet käsikirjat.
- The BIOS setup screens of your computer. You can view these screens when you start your computer by pressing a combination of keys. Check your manual for the combination. Often, it is the **Delete** or the **F2** key, but some manufacturers use other keys or key combinations. Usually upon starting the computer there will be a message stating which key to press to enter the setup screen.
- Kunkin osan pakkauslaatikot.
- Toisen käyttöjärjestelmän järjestelmäkomennot ja -työkalut, mukaan lukien tiedostoselaimen näytöt. Tällä tavalla löytyy tietoa erityisesti keskusmuistista ja kiintolevytilasta.
- Järjestelmän pääkäyttäjä tai Internet-palveluntarjoaja. Näiltä tahoilta saa tietää verkkoasetukset ja sähköpostin asetukset.

Taulu 3-1. Hardware Information Helpful for an Install

Laite	Mahdollisesti tarvittava tieto
Kiintolevyt	Lukumäärä.
	Niiden keskinäinen järjestys.
	Voivat olla IDE (toinen nimi PATA), SATA vai SCSI.
	Käytettävissä oleva vapaa tila.
	Osiot.
	Osiot joihin muut käyttöjärjestelmät on asennettu.
Network interfaces	Type/model of available network interfaces.
Tulostin	Malli ja valmistaja.
Näytönohjain	Type/model and manufacturer.

3.3.3. Laitteiden yhteensopivuus

Many products work without trouble on Linux. Moreover, hardware support in Linux is improving daily. However, Linux still does not run as many different types of hardware as some operating systems.

Drivers in Linux in most cases are not written for a certain “product” or “brand” from a specific ma-

nufacturer, but for a certain hardware/chipset. Many seemingly different products/brands are based on the same hardware design; it is not uncommon that chip manufacturers provide so-called “reference designs” for products based on their chips which are then used by several different device manufacturers and sold under lots of different product or brand names.

This has advantages and disadvantages. An advantage is that a driver for one chipset works with lots of different products from different manufacturers, as long as their product is based on the same chipset. The disadvantage is that it is not always easy to see which actual chipset is used in a certain product/brand. Unfortunately sometimes device manufacturers change the hardware base of their product without changing the product name or at least the product version number, so that when having two items of the same brand/product name bought at different times, they can sometimes be based on two different chipsets and therefore use two different drivers or there might be no driver at all for one of them.

For USB and PCI/PCI-Express/ExpressCard devices, a good way to find out on which chipset they are based is to look at their device IDs. All USB/PCI/PCI-Express/ExpressCard devices have so called “vendor” and “product” IDs, and the combination of these two is usually the same for any product based on the same chipset.

On Linux systems, these IDs can be read with the **lsusb** command for USB devices and with the **lspci -nn** command for PCI/PCI-Express/ExpressCard devices. The vendor and product IDs are usually given in the form of two hexadecimal numbers, seperated by a colon, such as “1d6b:0001”.

An example for the output of **lsusb**: “Bus 001 Device 001: ID 1d6b:0002 Linux Foundation 2.0 root hub”, whereby 1d6b is the vendor ID and 0002 is the product ID.

An example for the output of **lspci -nn** for an Ethernet card: “03:00.0 Ethernet controller [0200]: Realtek Semiconductor Co., Ltd. RTL8111/8168B PCI Express Gigabit Ethernet controller [10ec:8168] (rev 06)”. The IDs are given inside the rightmost square brackets, i.e. here 10ec is the vendor- and 8168 is the product ID.

As another example, a graphics card could give the following output: “04:00.0 VGA compatible controller [0300]: Advanced Micro Devices [AMD] nee ATI RV710 [Radeon HD 4350] [1002:954f]”.

On Windows systems, the IDs for a device can be found in the Windows device manager on the tab “details”, where the vendor ID is prefixed with VEN_ and the product ID is prefixed with DEV_. On Windows 7 systems, you have to select the property “Hardware IDs” in the device manager’s details tab to actually see the IDs, as they are not displayed by default.

Searching on the internet with the vendor/product ID, “Linux” and “driver” as the search terms often results in information regarding the driver support status for a certain chipset. If a search for the vendor/product ID does not yield usable results, a search for the chip code names, which are also often provided by lsusb and lspci (“RTL8111”/“RTL8168B” in the network card example and “RV710” in the graphics card example), can help.

3.3.3.1. Testing hardware compatibility with a Live-System

Debian GNU/Linux is also available as a so-called “live system” for certain architectures. A live system is a preconfigured ready-to-use system in a compressed format that can be booted and used from a read-only medium like a CD or DVD. Using it by default does not create any permanent changes on your computer. You can change user settings and install additional programs from within the live system, but all this only happens in the computer’s RAM, i.e. if you turn off the computer and boot the live system again, everything is reset to its defaults. If you want to see whether your hardware is supported by Debian GNU/Linux, the easiest way is to run a Debian live system on it and try it out.

There are a few limitations in using a live system. The first is that as all changes you do within the live system must be held in your computer’s RAM, this only works on systems with enough RAM to

do that, so installing additional large software packages may fail due to memory constraints. Another limitation with regards to hardware compatibility testing is that the official Debian GNU/Linux live system contains only free components, i.e. there are no non-free firmware files included in it. Such non-free packages can of course be installed manually within the system, but there is no automatic detection of required firmware files like in the `debian-installer`, so installation of non-free components must be done manually if needed.

Information about the available variants of the Debian live images can be found at the Debian Live Images website (http://www.debian.org/CD/live/).

3.3.4. Verkkoasetukset

If your computer is connected to a fixed network (i.e. an Ethernet or equivalent connection — not a dialup/PPP connection) which is administered by somebody else, you should ask your network's system administrator for this information:

- Konenimi (tämän voi ehkä keksiä itse).
- Verkkoaluenimi.
- Tietokoneen IP-osoite.
- Verkossa käytettävä verkon peitto.
- Oletusyhdyskäytävän IP-osoite, jos verkossa *on* yhdyskäytävä.
- Nimipalvelimena (DNS) käytettävä verkon kone.

If the network you are connected to uses DHCP (Dynamic Host Configuration Protocol) for configuring network settings, you don't need this information because the DHCP server will provide it directly to your computer during the installation process.

If you have internet access via DSL or cable modem (i.e. over a cable tv network) and have a router (often provided preconfigured by your phone or catv provider) which handles your network connectivity, DHCP is usually available by default.

If you use a WLAN/WiFi network, you should find out:

- The ESSID ("network name") of your wireless network.
- The WEP or WPA/WPA2 security key to access the network (if applicable).

3.4. Vähimmäisvaatimukset laitteistolle

Kun tiedot laitteistosta on kerätty, tarkistetaan laitteiston sallivan halutun asennustavan.

Käyttötarkoitus saattaa sallia laitteiston, joka ei täytä alla olevassa taulukossa mainittuja suosituksia. Useimmat käyttäjät kuitenkin turhautuvat jos jättävät huomiotta nämä suositukset.

Taulu 3-2. Suositellut vähimmäisvaatimukset laitteistolle

Asennustapa	Muisti (vähintään)	Muisti (suositus)	Kiintolevy
Ei työpöytää	64 Mt	256 Mt	1 Gt
Työpöytäympäristö	128 megabytes	512 Mt	5 gigatavua

Todelliset muistin vähimmäisvaatimukset ovat paljon pienemmät kuin tässä taulukossa mainitut luvut. Laitealusta vaikuttaa vähimmäisvaatimukseen, Debianin asennus on mahdollista niinkin pienellä muistilla kuin 20 Mt (s390:lle) tai 60 Mt (amd64). Sama tilanne on levytilan tarpeessa, erityisesti jos asennettavat sovellukset valitaan tarkkaan; katso Kohta D.2 jossa on lisätietoa levytilan tarpeesta.

Graafista työpöytäympäristöä on mahdollista käyttää vanhoilla tai pienitehoisilla koneilla, mutta tällöin suositellaan asennettavaksi ikkunointiohjelma joka on vähemmän tehosyöppö kuin GNOME- tai KDE-työpöytäympäristöt; sopivia vaihtoehtoja ovat ainakin `xfce4`, `icewm` and `wmaker`, mutta muitakin on tarjolla.

On melkein mahdotonta antaa yleisiä muistin tai levytilan kokovaatimuksia palvelinasennuksille, koska ne riippuvat niin paljon siitä mihin palvelinta käytetään.

Muista, ettei näihin kokoihin sisälly muu tavallisesti koneessa oleva tieto, kuten käyttäjien tiedostot, sähköpostit ja muu tieto. On aina parasta varata omille tiedostoilleen ja tiedoilleen runsaasti tilaa.

Näissä suosituksissa on huomioitu Debian GNU/Linuxin itse sujuvaan toimintaansa tarvitsema levytila. Erityisesti `/var`-osio sisältää paljon Debianin omaa tilatietoa tavallisten tietojen kuten lokitiedostojen lisäksi. Sovelluksen **dpkg** tiedostot (joissa on tiedot kaikista asennetuista paketeista) voivat helposti viedä 40 Mt. Lisäksi **apt-get** tallentaa noudetut paketit `/var`-osioon ennen kuin ne asennetaan. Osiolle `/var` olisi tavallisesti annettava tilaa ainakin 200 Mt ja paljon enemmän jos asennetaan graafinen työpöytäympäristö.

3.5. Monikäynnistettävän koneen osiointi etukäteen

Levyn osiointi tarkoittaa levyn jakamista osiin. Jokainen osa on riippumaton muista. Osiointia voisi verrata talon väliseinien pystyttämiseen; huonekalujen lisääminen yhteen huoneeseen ei vaikuta muihin.

If you already have an operating system on your system which uses the whole disk and you want to stick Debian on the same disk, you will need to repartition it. Debian requires its own hard disk partitions. It cannot be installed on Windows or MacOS partitions. It may be able to share some partitions with other Unix systems, but that's not covered here. At the very least you will need a dedicated partition for the Debian root filesystem.

You can find information about your current partition setup by using a partitioning tool for your current operating system. Partitioning tools always provide a way to show existing partitions without making changes.

Periaatteessa muutoksien tekeminen osioon jossa jo on tiedostojärjestelmä tuhoaa sen sisällön kokonaan. Niinpä olisi aina tehtävä varmuuskopiot ennen kuin osioihin kosketaan. Käytetään taas talovertausta: huonekalut on parasta siirtää pois tieltä ennen väliseinien siirtämistä, muuten huonekalut menevät pirstaleiksi.

Several modern operating systems offer the ability to move and resize certain existing partitions without destroying their contents. This allows making space for additional partitions without losing existing data. Even though this works quite well in most cases, making changes to the partitioning of a disk is an inherently dangerous action and should only be done after having made a full backup of all data.

Creating and deleting partitions can be done from within `debian-installer` as well as from an existing operating system. As a rule of thumb, partitions should be created by the system for which they are to be used, i.e. partitions to be used by Debian GNU/Linux should be created from within `debian-installer` and partitions to be used from another operating system should be created from there. `debian-installer` is capable of creating non-Linux partitions, and partitions created this way usually work without problems when used in other operating systems, but there are a few rare corner cases in which this could cause problems, so if you want to be sure, use the native partitioning tools to create partitions for use by other operating systems.

If you are going to install more than one operating system on the same machine, you should install all other system(s) before proceeding with the Debian installation. Windows and other OS installations may destroy your ability to start Debian, or encourage you to reformat non-native partitions.

Toimenpiteiden seuraukset on mahdollista korjata, mutta muiden käyttöjärjestelmien asentaminen ensiksi on helpointa.

3.6. Laiteasetukset ja käyttöjärjestelmän asetukset ennen asennusta

This section will walk you through pre-installation hardware setup, if any, that you will need to do prior to installing Debian. Generally, this involves checking and possibly changing BIOS/system firmware settings for your system. The “BIOS” or “system firmware” is the core software used by the hardware; it is most critically invoked during the bootstrap process (after power-up).

Luku 4. Asennustaltioiden hankkiminen

4.1. Official Debian GNU/Linux CD/DVD-ROM Sets

By far the easiest way to install Debian GNU/Linux is from an Official Debian CD/DVD-ROM Set. You can buy a set from a vendor (see the CD vendors page (http://www.debian.org/CD/vendors/)). You may also download the CD/DVD-ROM images from a Debian mirror and make your own set, if you have a fast network connection and a CD/DVD burner (see the Debian CD page (http://www.debian.org/CD/) and Debian CD FAQ (http://www.debian.org/CD/faq/) for detailed instructions). If you have a Debian CD/DVD set and CDs/DVDs are bootable on your machine, you can skip right to Luku 5. Much effort has been expended to ensure the most-used files are on the first CDs and DVDs, so that a basic desktop installation can be done with only the first DVD or - to a limited extent - even with only the first CD.

As CDs have a rather limited capacity by today's standards, not all graphical desktop environments are installable with only the first CD; for some desktop environments a CD installation requires either network connectivity during the installation to download the remaining files or additional CDs.

If your machine doesn't support CD booting, but you do have a CD set, you can use an alternative strategy such as net boot, or manually loading the kernel from the CD to initially boot the system installer. The files you need for booting by another means are also on the CD; the Debian network archive and CD folder organization are identical. So when archive file paths are given below for particular files you need for booting, look for those files in the same directories and subdirectories on your CD.

Kun asennin on käynnistetty, se osaa noutaa kaikki muut tarvitsemansa tiedostot rompulta.

Jos romppuja ei ole, on asentimen järjestelmätiedostot noudettava netistä ja tallennettava ne verkko-yhteyden päässä olevalle tietokoneelle jotta asennin voidaan käynnistää niiltä.

4.2. Tiedostojen noutaminen Debianin asennuspalvelimilta

Lähimmän (ja siten luultavasti nopeimman) asennuspalvelimen löytää Debianin asennuspalvelimien luettelosta (http://www.debian.org/distrib/ftplist).

FTP:tä käytettäessä muista noutaa tiedostot Debianin asennuspalvelimelta *binäärimuodossa*, ei teks-timuodossa tai automaattimuodossa.

4.2.1. Mistä asennusotokset löytyvät?

Asennuslevyjen otokset löytyvät jokaisesta Debianin asennuspalvelimesta hakemistosta debian/dists/wheezy/main/installer-armel/current/images/ (http://http.us.debian.org/debian/dists/wheezy/main/installer-armel/current/images) — luettelossa MANIFEST (http://http.us.debian.org/debian/dists/wheezy/main/installer-armel/current/images/MANIFEST) on kaikki otokset ja niiden käyttötarkoitus.

4.2.1.1. Thecus N2100:n asennustiedostot

Thecus N2100:lle on laiteohjelmisto joka käynnistää automaattisesti Debianin asentimen `debian-installer`. Tämä laiteohjelmiston otos saadaan tiedostosta .../images/iop32x/network-console/n2100.bin (http://http.us.debian.org/debian/dists/wheezy/main/installer-armel/current/images/iop32x/network-console/n2100.bin) .

4.2.1.2. GLAN Tank:n asennustiedostot

GLAN Tank vaatii ytimen ja muistilevyn ext2-osiolla, jonka on oltava sillä levyllä johon Debian aiotaan asentaa. Nämä otokset saadaan osoitteesta .../images/iop32x/network-console/glantank/ (http://http.us.debian.org/debian/dists/wheezy/main/installer-armel/current/images/iop32x/network-console/glantank/) .

4.2.1.3. Kurobox Pro:n asennustiedostot

Kurobox Pro vaatii ytimen ja muistilevyn ext2-osiolla, jonka on oltava sillä levyllä johon Debian aiotaan asentaa. Nämä otokset saadaan osoitteesta .../images/orion5x/network-console/buffalo/kuroboxpro (http://http.us.debian.org/debian/dists/wheezy/main/installer-armel/current/images/orion5x/network-console/buffalo/kuroboxpro) .

4.2.1.4. HP mv2120:n asennustiedostot

HP vv2120:lle on laiteohjelmisto joka käynnistää automaattisesti Debianin asentimen `debian-installer`. Tämä otos asennetaan uphpmvault:lla Linuxissa ja muissa järjestelmissä ja HP Media Vault Firmware Recovery Utility:llä Windowsissa. Tämä laiteohjelmiston otos saadaan tiedostosta .../images/orion5x/network-console/hp/mv2120/netboot.img (http://http.us.debian.org/debian/dists/wheezy/main/installer-armel/current/images/orion5x/network-console/hp/mv2120/netboot.img) .

4.2.1.5. QNAP Turbo Station:in asennustiedostot

The installation files for the QNAP Turbo Station consist of a kernel and ramdisk as well as a script to write these images to flash. You can obtain the installation files for QNAP TS-11x, TS-21x and TS-41x models from .../images/kirkwood/network-console/qnap/ (http://http.us.debian.org/debian/dists/wheezy/main/installer-armel/current/images/kirkwood/network-console/qnap/) .

4.2.1.6. Plug Computer and OpenRD Installation Files

The installation files for plug computers (SheevaPlug, GuruPlug, DreamPlug etc) and OpenRD devices consist of a kernel and initrd for U-Boot. You can obtain these files from .../images/kirkwood/netboot/marvell/ (http://http.us.debian.org/debian/dists/wheezy/main/installer-armel/current/images/kirkwood/netboot/marvell/) .

4.2.1.7. LaCie NASes Installation Files

The installation files for LaCie NASes (Network Space v2, Network Space Max v2, Internet Space v2, d2 Network v2, 2Big Network v2 and 5Big Network v2) consist of a

kernel and initrd for U-Boot. You can obtain these files from .../images/kirkwood/network-console/lacie/ (http://http.us.debian.org/debian/dists/wheezy/main/installer-armel/current/images/kirkwood/network-console/lacie/) .

4.3. Tiedostojen valmistelu verkosta käynnistämiseen TFTP:llä

Jos tietokone on kytketty paikallisverkkoon, se voidaan ehkä käynnistää verkosta toisella koneella olevista tiedostoista TFTP:tä käyttäen. Jos asennusjärjestelmä käynnistetään toiselta koneelta, on käynnistystiedostot tallennettava toisella koneella tiettyihin paikkoihin, ja sen asetukset tehtävä siten, että asennettavan koneen käynnistämistä tuetaan.

On asennettava TFTP-palvelin, ja useille koneille tarvitaan DHCP-palvelin tai RARP-palvelin tai BOOTP-palvelin.

Reverse Address Resolution Protocol (RARP) on yksi tapa kertoa asiakaskoneelle sen IP-osoite. Toinen tapa on BOOTP-protokolla. BOOTP on IP-protokolla, joka kertoo tietokoneelle sen IP-osoitteen ja verkosta löytyvän käynnistysotoksen sijainnin. DHCP (Dynamic Host Configuration Protocol) on joustavampi alaspäin yhteensopiva BOOTP:n laajennus. Joissakin järjestelmissä verkkoasetukset voidaan tehdä vain DHCP:llä.

Trivial File Transfer Protocol (TFTP) siirtää käynnistyslevyn otoksen asiakaskoneelle. Periaatteessa voidaan käyttää mitä tahansa nämä protokollat toteuttavaa palvelinta millä tahansa laitealustalla. Tämän luvun esimerkeissä näytetään käyttöjärjestelmissä SunOS 4.x, SunOS 5.x (eli Solaris) ja GNU/Linux käytettävät komennot.

4.3.1. RARP-palvelimen asetukset

RARP:n asetuksia varten on tiedettävä asennettavien asiakaskoneiden Ethernet-osoitteet (eli Mac-osoitteet). Jos nämä osoitteet eivät ole tiedosssa, voidaan käynnistää “Rescue”-tilaan (esim. hätäkäynnistyslevykkeeltä) ja komentaa **`ip addr show dev eth0`**.

RARP-palvelimella jossa käytetään Linux-ydintä 2.4 tai 2.6, tai käyttöjärjestelmää Solaris/SunOS, käytetään ohjelmaa **rarpd**. On varmistuttava, että asiakaskoneen Ethernet-laiteosoite on mainittu “ethers”-tietokannassa (joko tiedostossa `/etc/ethers` tai NIS/NIS+:n kautta) ja “hosts”-tietokannassa. Sitten on käynnistettävä RARP-taustaprosessi. Anna (pääkäyttäjänä) komento: **`/usr/sbin/rarpd -a`** useimmissa Linux-järjestelmissä ja käyttöjärjestelmässä SunOS 5 (Solaris 2), **`/usr/sbin/in.rarpd -a`** joissakin muissa Linux-järjestelmissä tai **`/usr/etc/rarpd -a`** käyttöjärjestelmässä SunOS 4 (Solaris 1).

4.3.2. DHCP-palvelimen asetukset

Eräs vapaa DHCP-palvelinohjelmisto on ISC **dhcpd**. Debian GNU/Linuxille suositellaan pakettia `dhcp3-server`. Tässä on esimerkki sen asetustiedostosta (katso `/etc/dhcp3/dhcpd.conf`):

```
option domain-name "example.com";
option domain-name-servers ns1.example.com;
option subnet-mask 255.255.255.0;
default-lease-time 600;
```

```
max-lease-time 7200;
server-name "servername";

subnet 192.168.1.0 netmask 255.255.255.0 {
  range 192.168.1.200 192.168.1.253;
  option routers 192.168.1.1;
}

host clientname {
  filename "/tftpboot.img";
  server-name "servername";
  next-server servername;
  hardware ethernet 01:23:45:67:89:AB;
  fixed-address 192.168.1.90;
}
```

Tässä esimerkissa on yksi palvelin, *servername*, joka tekee kaikki DHCP-palvelimen, TFTP-palvelimen ja verkon yhdyskäytävän työt. Asetuksen domain-name arvoa joudut lähes varmasti muuttamaan, samoin kuin palvelimen nimen ja asiakaskoneen MAC-osoitteen. Asetuksen *filename* on oltava TFTP:llä noudettavan tiedoston nimi.

Kun **dhcpd**:n asetustiedosto on muokattu, käynnistetään se uudestaan komennolla **/etc/init.d/dhcp3-server restart**.

4.3.3. BOOTP-palvelimen käyttöönotto

GNU/Linuxille on saatavilla kaksi BOOTP-palvelinta. Ensimmäinen on CMU **bootpd**. Toinen on itse asiassa DHCP-palvelin: ISC **dhcpd**. Debian GNU/Linuxissa ne sisältyvät paketteihin `bootp` ja `dhcp3-server`.

To use CMU **bootpd**, you must first uncomment (or add) the relevant line in `/etc/inetd.conf`. On Debian GNU/Linux, you can run **update-inetd --enable bootps**, then **/etc/init.d/inetd reload** to do so. Just in case your BOOTP server does not run Debian, the line in question should look like:

```
bootps  dgram  udp  wait  root  /usr/sbin/bootpd  bootpd -i -t 120
```

Now, you must create an `/etc/bootptab` file. This has the same sort of familiar and cryptic format as the good old BSD `printcap`, `termcap`, and `disktab` files. See the `bootptab` manual page for more information. For CMU **bootpd**, you will need to know the hardware (MAC) address of the client. Here is an example `/etc/bootptab`:

```
client:\
  hd=/tftpboot:\
  bf=tftpboot.img:\
  ip=192.168.1.90:\
  sm=255.255.255.0:\
  sa=192.168.1.1:\
  ha=0123456789AB:
```

You will need to change at least the “ha” option, which specifies the hardware address of the client. The “bf” option specifies the file a client should retrieve via TFTP; see Kohta 4.3.5 for more details.

Tähän verrattuna BOOTP:n asetusten tekeminen ISC **dhcpd**:llä on todella helppoa, koska se käsittelee BOOTP-asiakkaat DHCP-asiakkaiden erikoistapauksena. Joissakin suoritinperheissä on käytettävä monimutkaisia asetuksia asiakkaiden käynnistämiseen BOOTP:llä. Jos koneesi on joku niistä, lue Kohta 4.3.2. Muussa tapauksessa luultavasti riittää direktiivin **`allow bootp`** lisääminen asiakaskoneen aliverkon asetusten lohkoon tiedostossa `/etc/dhcp3/dhcpd.conf` ja **dhcpd**:n käynnistäminen uudelleen komennolla **`/etc/init.d/dhcp3-server restart`**.

4.3.4. TFTP-palvelimen käyttöönotto

Valmisteltaessa TFTP-palvelimen käyttöönottoa tulisi ensin tarkistaa komennon **tftpd** olevan käytettävissä.

Palvelua `tftpd-hpa` voidaan käyttää kahdella tavalla. Järjestelmän taustaprosessi `inetd` voi käynnistää sen tarvittaessa tai se voidaan käynnistää omana taustaprosessinaan. Käyttötapa valitaan pakettia asennettaessa ja sitä voidaan vaihtaan tekemällä paketin asetukset uudestaan.

> **Huomaa:** Perinteisesti TFTP-palvelimet ovat jakaneet hakemiston `/tftpboot` tiedostoja. Debian GNU/Linuxin paketit voivat kuitenkin käyttää muita hakemistoja, jotta ne noudattaisivat Filesystem Hierarchy Standard (http://www.pathname.com/fhs/)-määrittelyä. Esimerkiksi `tftpd-hpa` käyttää oletusarvona hakemistoa `/var/lib/tftpboot`. Saatat joutua säätämään tämän luvun asetusesimerkkejä vastaavasti.

Kaikissa komennon **in.tftpd** vaihtoehdoissa Debianissa on vakiona asetus lokin kirjoittamisesta järjestelmälokiin. Jotkin niistä tukevat tarkenninta **`-v`** jolla lokiin kirjoitetaan yksityiskohtaisempaa tietoa. Näiden lokitietojen lukemista suositellaan mikäli käynnistyksessä on pulmia, lokitiedoilla pääsee hyvään alkuun virheiden syytä etsittäessä.

4.3.5. Siirretään TFTP-otokset paikalleen

Seuraavaksi on tarvittava TFTP-käynnistysotos (kohdasta Kohta 4.2.1) tallennettava **tftpd**:n käynnistysotosten hakemistoon. Tuosta tiedostosta on ehkä tehtävä linkki tiedostoon jota **tftpd** käyttää tietyn asiakkaan käynnistämiseen. Harmittavasti tiedoston nimen määrää TFTP-asiakas, eikä nimeämiskäytännölle ole kunnollisia standardeja.

4.4. Automaattinen asennus

For installing on multiple computers it's possible to do fully automatic installations. Debian packages intended for this include `fai-quickstart` (which can use an install server) and the Debian Installer itself. Have a look at the FAI home page (http://fai-project.org) for detailed information.

4.4.1. Automaattinen asennus Debianin asentimella

Debianin asennin tukee automaattista asennusta valmiiden vastausten tiedostoilla. Valmiiden vastausten tiedosto voidaan ladata verkosta tai vaihdettavalta taltiolta, ja sillä saadaan annettua vastaukset asennusprosessin aikana kysyttyihin kysymyksiin.

Kaikki ohjeet valmiista vastauksista mukaan lukien toimiva esimerkki jota voi muokata on Liite B.

Luku 5. Asennusjärjestelmän käynnistäminen

5.1. Asentimen käynnistäminen suoritinperheellä ARM

5.1.1. Käynnistäminen TFTP:llä

Käynnistäminen verkosta edellyttää verkkoyhteyttä ja TFTP-käynnistyspalvelinta (DHCP, RARP, tai BOOTP).

Verkosta käynnistämistä tukeva asennustapa kuvataan kohdassa Kohta 4.3.

5.1.2. Käynnistäminen CD-levyltä

Useimmille käyttäjille on helpointa käyttää Debianin CD-levykokoelmaa. Jos käsillä on CD-kokoelma, ja jos tietokone tukee käynnistystä suoraan CD-levyltä, hienoa! Riittää kun asetat levyn asemaan, käynnistät ja jatkat seuraavaan lukuun.

Huomaa, että jotkin CD-asemat saattavat vaatia erikoisajureita, eikä niitä niin ollen voi käyttää asennuksen alkuvaiheissa. Jos ilmenee, ettei tavallinen CD-levyltä käynnistäminen toimi tietokoneella, lue tästä luvusta uudestaan kohdat vaihtoehtoisista ytimistä ja asennustavoista jotka saattaisivat tässä tilanteessa toimia.

Vaikka käynnistäminen CD-levyltä ei toimisikaan, voitaneen Debianin järjestelmän osat ja tarvittavat paketit asentaa CD-levyltä. Riittää kun käynnistää joltain muulta taltiolta, esimerkiksi levykkeeltä. Kun on aika asentaa käyttöjärjestelmä, peruskokoonpano ja lisäpaketteja, säädetään asennusjärjestelmä asentamaan ne CD-levyltä.

Jos ilmenee pulmia, katso kohtaa Kohta 5.4.

5.1.3. Käynnistäminen laiteohjelmistosta

Kuluttajalaitteet jotka käynnistyvät suoraan laitteen flash-muistilta ovat yleistymässä. Asennin voidaan kirjoittaa flash-muistiin, jolloin se käynnistyy automaattisesti kun laite käynnistetään uudelleen.

> **Huomaa:** Useissa tapauksissa ei takuu ole voimassa enää sulautetun laitteen laiteohjelmiston muuttamisen jälkeen. Joskus ei myöskään ole mahdollista palauttaa alkuperäistä laiteohjelmistoa jos flashille kirjoituksessa ilmenee ongelmia. Tästä syystä on oltava huolellinen ja noudatettava ohjeita tarkkaan.

5.1.3.1. SS4000-E:n käynnistäminen

SS4000-E:n laiteohjelmiston rajoituksien vuoksi ei tällä hetkellä valitettavasti ole mahdollista käynnistää asenninta käyttämättä sarjaporttia. Asentimen käynnistämiseen tarvitaan nollamodeemikaapeli; tietokone jossa on sarjaportti[1]; ja lattakaapeli jonka päissä on uros DB9-liitin ja 10-pinninen kymmenesosatuuman IDC-liitin[2].

1. Myös USB sarjaporttisovitin toimii.
2. Tällainen kaapeli on usein vanhoissa pöytätietokoneissa joissa on yhdysrakenteiset 9-pinniset sarjaportit.

SS4000-E käynnistetään kytkemällä nollamodeemikaapeli ja lattakaapeli sarjaporttiin ja käynnistämällä laite. Laitteen kanssa kommunikointiin tarvitaan sarjapääte; hyvä valinta Debian GNU/Linux-järjestelmässä on **cu** samannimisestä paketista. Jos tietokoneen sarjaportin laitenimi on `/dev/ttyS0`, käytetään seuraavaa komentoriviä:

```
cu -lttyS0 -s115200
```

Jos käytetään Windowsia, kannattaa harkita sovellusta nimeltä `hyperterminal`. Käytä nopeutta 115200, 8 bitin sanoja, ei stop-bittiä ja yksi pariteettibitti.

Laitteen käynnistyessä tulostuu seuraava rivi:

```
No network interfaces found

EM-7210 ver.T04 2005-12-12 (For ver.AA)
== Executing boot script in 1.000 seconds - enter ^C to abort
```

Tässä kohtaa keskeytetään käynnistyslatain näppäilyllä Control-C[3]. Tällä tavalla pääsee RedBoot-kehotteeseen. Kirjoita seuraavat komennot:

```
load -v -r -b 0x01800000 -m ymodem ramdisk.gz
load -v -r -b 0x01008000 -m ymodem zImage
exec -c "console=ttyS0,115200 rw root=/dev/ram mem=256M@0xa0000000" -r 0x01800000
```

Järjestelmä olettaa jokaista **load**-komentoa seuraavan tiedoston lähettämisen YMODEM-yhteyskäytännöllä. Käytettäessä cu:ta on varmistuttava paketin `lrzsz` olevan asennettuna. Sitten painetaan Enter ja käynnistetään ulkoinen ohjelma painamalla ensin vaihtomerkintä “~<”, ja kirjoittamalla sitten komento, joko **sb initrd.gz** tai **sb vmlinuz**.

Toinen tapa on ladata ydin ja muistilevy HTTP:llä YMODEM:in sijaan. Tämä on nopeampaa, mutta verkossa pitää olla toimiva HTTP-palvelin. Lataus tehdään vaihtamalla käynnistyslatain ensin RAM-tilaan:

```
fis load rammode
g
```

This will seemingly restart the machine; but in reality, it loads redboot to RAM and restarts it from there. Not doing this step will cause the system to hang in the necessary ip_address step that comes next.

You will need to hit Ctrl-C again to interrupt the boot. Then:

```
ip_address -l 192.168.2.249 -h 192.168.2.4
load -v -r -b 0x01800000 -m http /initrd.gz
load -v -r -b 0x01008000 -m http /zImage
exec -c "console=ttyS0,115200 rw root=/dev/ram mem=256M@0xa0000000" -r 0x01800000
```

Where *`192.168.2.249`* is the IP address of the installed system and *`192.168.2.4`* the IP address of the HTTP server containing the kernel and ramdisk files.

Asennin käynnistyy nyt tavanomaiseen tapaan.

3. Huomaa että keskeyttämiseen on aikaa vain yksi sekunti; jos et ennätä, sammuta laitteesta virta ja yritä uudelleen.

5.2. Esteettömyys

Some users may need specific support because of e.g. some visual impairment. Most accessibility features have to be enabled manually. Some boot parameters can be appended to enable accessibility features. Note that on most architectures the boot loader interprets your keyboard as a QWERTY keyboard.

5.2.1. Lisälaittekortit

Jotkin esteettömyyslaitteet ovat lisälaitekortteja jotka asennetaan tietokoneen sisään ja lukevat tekstiä suoraan näyttömuistista. Jotta ne toimisivat on tuki ruutupuskurille poistettava käytöstä käynnistysvalitsimella **`fb=false`**. Tämä toisaalta pienentää käytettävissä olevien kielten määrää.

5.2.2. Suurikonstrastinen teema

Heikkonäköinen voi ottaa käyttöön asentimen luettavamman suurikontrastisen teeman. Se otetaan käyttöön käynnistystarkentimella **`theme=dark`**.

5.2.3. Preseeding

Alternatively, Debian can be installed completely automatically by using preseeding. This is documented in Liite B.

5.2.4. Accessibility of the installed system

Documentation on accessibility of the installed system is available on the Debian Accessibility wiki page (http://wiki.debian.org/accessibility).

5.3. Käynnistysparametrit

Käynnistysparametrit ovat Linuxin ytimen parametreja, joilla varmistetaan oheislaitteita käytettävän asianmukaisesti. Enimmäkseen ydin osaa tunnistaa oheislaitteiden tiedot automaattisesti. Joissain tapauksissa on ydintä kuitenkin hieman autettava.

Jos järjestelmän käynnistämistä yritetään ensimmäistä kertaa, kokeile käynnistysparametrien oletusarvoja (eli älä anna mitään parametreja) ja katso toimiiko kaikki oikein. Luultavasti toimii. Jos ei toimi, voidaan myöhemmin käynnistää uudestaan ja etsiä erikoisparametreja jotka kertovat järjestelmälle laitteistosta.

Linux BootPrompt HOWTO (http://www.tldp.org/HOWTO/BootPrompt-HOWTO.html):sta löytyy tietoa monista käynnistysparametreista, mukaan lukien vinkkejä epämääräisille laitteille. Tämä luku on vain luonnos tärkeimmistä parametreista. Joitakin yleisiä kompastuskiviä on selitetty kohdassa Kohta 5.4.

If you are booting with a serial console, generally the kernel will autodetect this. If you have a videocard (framebuffer) and a keyboard also attached to the computer which you wish to boot via serial

console, you may have to pass the **console=*device*** argument to the kernel, where *device* is your serial device, which is usually something like `ttyS0`. [4]

5.3.1. Debianin asentimen parametrit

Asennusjärjestelmä tunnistää muutamia lisäparametreja[5], jotka voivat olla hyödyllisiä.

Useilla parametreilla on "lyhyt muoto" auttamaan ytimen komentorivivalitsimien rajoitusten välttämisessä ja helpottamaan parametrien kirjoittamista. Jos parametrilla on lyhyt muoto, se näytetään hakasulkeissa (tavallisen) pitkän muodon jälkeen. Myös tämän ohjeen esimerkeissä käytetään tavallisesti lyhyttä muotoa.

debconf/priority (priority)

Tämä parametri määrää, kuinka alhaisen prioriteetin viestit näytetään.

Oletusasennus käyttää asetusta **priority=high**. Tämä tarkoittaa, että näytetään viestit, joiden prioriteetti on korkea tai kriittinen, mutta prioriteetin keskitaso ja matala viestit ohitetaan. Jos tulee pulmia, asennin säätää prioriteettia tarpeen mukaan.

Jos käynnistysparametriksi lisätään **priority=medium**, näytetään asennusvalikko ja pystytään tarkemmin säätämään asennusta. Kun käytetään **priority=low**, näytetään kaikki viestit (tämä on sama kuin käynnistystapa *expert*). Kun asetus on **priority=critical**, asennusjärjestelmä näyttää vain kriittiset viestit ja yrittää tehdä oikeat valinnat kyselemättä turhia.

DEBIAN_FRONTEND

This boot parameter controls the type of user interface used for the installer. The current possible parameter settings are:

- **DEBIAN_FRONTEND=noninteractive**
- **DEBIAN_FRONTEND=text**
- **DEBIAN_FRONTEND=newt**
- **DEBIAN_FRONTEND=gtk**

The default frontend is **DEBIAN_FRONTEND=newt**. **DEBIAN_FRONTEND=text** may be preferable for serial console installs. Some specialized types of install media may only offer a limited selection of frontends, but the **newt** and **text** frontends are available on most default install media. On architectures that support it, the graphical installer uses the **gtk** frontend.

BOOT_DEBUG

Asettamalla tämän käynnistysparametrin arvoksi 2 asentimen käynnistysprosessi tekee yksityiskohtaisen lokin. Arvolla 3 ovat vianjäljitykseen tarkoitetut komentotulkit käytössä asennusprosessin tärkeissä vaiheissa. (Käynnistystä jatketaan poistumalla komentotulkista.)

BOOT_DEBUG=0

Tämä on oletusarvo

4. In order to ensure the terminal type used by the installer matches your terminal emulator, the parameter **TERM=*type*** can be added. Note that the installer only supports the following terminal types: `linux`, `bterm`, `ansi`, `vt102` and `dumb`. The default for serial console in `debian-installer` is **vt102**. If you are using a virtualization tool which does not provide conversion into such terminals types itself, e.g. QEMU/KVM, you can start it inside a **screen** session. That will indeed perform translation into the `screen` terminal type, which is very close to `vt102`.
5. Nykyisillä ytimillä (versio 2.6.9 tai uudempi) voidaan käyttää 32:ta komentorivin parametriä ja 32:ta ympäristömuuttujaa. Jos nämä rajat ylitetään, tapahtuu kernel panic.

`BOOT_DEBUG=1`

Tavallista yksityiskohtaisempi.

`BOOT_DEBUG=2`

Paljon vianjäljitystietoa.

`BOOT_DEBUG=3`

Käynnistysprosessin valikoiduissa kohdissa käynnistetään komentotulkki. Jatka käynnistystä poistumalla komentotulkista.

INSTALL_MEDIA_DEV

Tämän parametrin arvo on sen laitteen polkunimi, josta Debianin asennin ladataan. Esimerkiksi **`INSTALL_MEDIA_DEV=/dev/floppy/0`**

Normaalisti käynnistyslevyke etsii root-levykettä kaikista levykeasemista. Tällä parametrilla saadaan etsintä kohdistumaan vain yhteen nimettyyn laitteeseen.

log_host
log_port

Causes the installer to send log messages to a remote syslog on the specified host and port as well as to a local file. If not specified, the port defaults to the standard syslog port 514.

vähämuisti

Voidaan käyttää pakottamaan asennin käyttämään käytettävissä olevan muistin määrään perustuvaa oletusarvoa suurempaa vähäisen muistin tasoa. Mahdolliset arvot ovat 1 ja 2. Katso myös Kohta 6.3.1.1.

noshell

Estää asenninta tarjoamasta komentotulkkia konsoleilla tty2 ja tty3. Hyödyllinen automaattisissa asennuksissa kun keskusmuistia on niukasti.

debian-installer/framebuffer (fb)

Joissakin suoritinperheissä käytetään ruutupuskuria (framebuffer), jotta asennus olisi saatavilla useilla kielillä. Jos ruutupuskuri aiheuttaa pulmia, se voidaan ottaa pois käytöstä parametrilla **`fb=false`**. Pulman oireita ovat virheilmoitukset btermistä tai bogl:stä, tyhjä ruutu tai jumittuminen muutaman minuutin sisällä asennuksen alusta.

debian-installer/theme (theme)

Teema määrää asentimen käyttöliittymän ulkonäön (värit, kuvakkeet, jne.). Saatavilla olevat teemat ovat käyttöliittymäkohtaisia. Tällä hetkellä käyttöliittymillä newt ja gtk on on näkövammaisille suunniteltuna vain teema “dark”. Aseta teema käynnistämällä parametrilla **`theme=`*`dark`***.

netcfg/disable_dhcp

Oletusarvona `debian-installer` yrittää automaattisesti noutaa verkkoasetukset DHCP:llä. Jos tämä onnistuu, ei saatuja asetuksia pääse näkemään ja muuttamaan. Verkkoasetukset pääsee tekemään itse vain jos DHCP epäonnistuu.

Mikäli paikallisverkossa on DHCP-palvelin, mutta sen käyttöä halutaan välttää, esimerkiksi koska sen antamat verkkoasetukset ovat väärin, voidaan käyttää parametria **`netcfg/disable_dhcp=true`**. Tämä estää verkkoasetusten noutamisen DHCP:llä ja tiedot voi kirjoittaa itse.

hw-detect/start_pcmcia

Mikäli PCMCIA-palvelut aiheuttavat pulmia, aseta tämä arvoon **`false`**. Tämä on tunnetusti tarpeen jollakin läppäreillä.

disk-detect/dmraid/enable (dmraid)

Aseta arvoksi **`tosi`** ottaaksesi käyttöön tuen SATA RAID -levyille (kutsutaan myös nimillä ATA RAID, BIOS RAID ja fake RAID) asentimessa. Tuki on tällä hetkellä kokeiluasteella. Lisätietoja löytyy Debian-asennin wikistä (http://wiki.debian.org/DebianInstaller/).

preseed/url (url)

Anna url noudettavaan valmiiden vastausten tiedostoon. Tiedosto noudetaan asennuksen automatisoimiseksi. Katso Kohta 4.4.

preseed/file (file)

Anna valmiiden vastausten tiedoston polkunimi. Tiedosto noudetaan asennuksen automatisoimiseksi. Katso Kohta 4.4.

preseed/interactive

Asettamalla arvoksi **`true`** näytetään kysymykset vaikka niihin olisi valmis vastaus. Tämä saattaa olla hyödyllistä testattaessa tai jäljitettäessä vikaa valmiiden vastausten tiedostosta. Huomaa, ettei tällä ole mitään vaikutusta käynnistysparametreina välitettyihin parametreihin, mutta niitä varten on toinen merkintätapa. Katso lisätietoja Kohta B.5.2.

auto-install/enable (auto)

Viivästä kysymyksiä jotka normaalisti kysytään ennen kuin valmiit vastaukset ovat käytettävissä kunnes verkon asetukset on tehty. Katso kohdasta Kohta B.2.3 yksityiskohtaisempia ohjeita tämän hyödyntämisestä asennuksen automatisoinnissa.

finish-install/keep-consoles

Sarjapäätteeltä tai hallinnointikonsolista tapahtuvien asennusten aikana tavalliset virtuaalikonsolit (VT1:stä VT6:een) on tavallisesti poistettu käytöstä tiedostossa `/etc/inittab`. Asetus arvoon **`true`** estää tämän.

cdrom-detect/eject

Oletusarvona `debian-installer` poistaa automaattisesti asennuksessa käytetyn levyn asemasta ennen uudelleenkäynnistystä. Tämä saattaa olla tarpeetonta, jos tietokone ei automaattisesti käynnisty CD-levyltä. Joissakin tapauksissa se voi olla jopa ei-toivottavaa, esimerkiksi jos CD-asema ei osaa vetää levyä takaisin sisään eikä käyttäjä ole paikalla työntämässä sitä asemaan. Monet kelkattomat, ohuet ja caddyä käyttävät asemat eivät osaa ladata levyä asemaan automaattisesti.

Automaattinen levyn poisto asemasta estetään asettamalla arvoksi **`false`**, ja huomaa, että joutunet varmistamaan ettei kone käynnisty automaattisesti CD-asemalta asennuksen ensimmäisen vaiheen jälkeen.

base-installer/install-recommends (recommends)

Asettamalla tämä valitsin arvoon **`false`**, paketinhallintajärjestelmä ei automaattisesti asenna “Suosittelee”-paketteja, ei asennuksen aikana eikä asennetussa järjestelmässä. Katso myös Kohta 6.3.4.

Huomaa tällä valitsimella saatavan laihemman järjestelmän, mutta mahdollisesti myös puuttuu ominaisuuksia joiden voisi olettaa olevan saatavilla. On ehkä vasiten asennettava joitakin suositelluista paketeista halutun täyden toiminnallisuuden saavuttamiseksi. Tätä valitsinta tulisi näin ollen vain hyvin kokeneiden käyttäjien käyttää.

debian-installer/allow_unauthenticated

Oletusarvona asennin vaatii varastoalueiden autentikointia tunnetulla gpg-avaimella. Autentikoinnin saa pois päältä arvolla **`true`**. **Varoitus: ei turvallista, ei suositella**.

rescue/enable

Asettamalla arvoksi **`true`** käynnistetään pelastustila eikä tavallinen asennus. Katso Kohta 8.7.

5.3.2. Valmiita vastauksia käynnistysparametreilla

Muutamaa poikkeusta lukuunottamatta käynnistysparametrilla voidaan antaa arvo mihin tahansa asennuksen aikana kysyttävään kysymykseen. Tosin tämä on hyödyllistä vain erikoistapauksissa. Yleisiä ohjeita tämän tekemisestä löytyy kohdasta Kohta B.2.2. Esimerkkejä joistakin tapauksista on seuraavassa luettelossa.

debian-installer/language (language)
debian-installer/country (country)
debian-installer/locale (locale)

Kielen, maan ja maa-asetuston määrittämiseen asennuksen ajaksi ja asennetussa järjestelmässä on kaksi tapaa.

Ensimmäinen ja helpoin on välittää vain valitsin `locale`. Kieli ja maa määräytyvät sitten tästä maa-asetuston arvosta. Esimerkiksi **`locale=de_CH`** valitsee kieleksi saksan ja maaksi Sveitsin (asennetussa järjestelmässä maa-asetuston oletus on `de_CH.UTF-8`). Rajoituksena on, että kaikkia mahdollisia kielen, maan ja maa-asetuston yhdistelmiä ei voi tällä tavalla saada.

Toinen joustavampi tapa on määrittää `language` ja `country` erikseen. Tässä tapauksessa `locale` voidaan haluttaessa lisätä määrittämään tietty oletus maa-asetustolle asennetussa järjestelmässä. Esimerkki: **`language=en country=DE locale=en_GB.UTF-8`**.

anna/choose_modules (modules)

Voidaan käyttää lataamaan automaattisesti asentimen osia joita ei oletusarvoisesti ladata. Esimerkkejä mahdollisesti hyödyllisistä valinnaisista osista ovat `openssh-client-udeb` (jotta komentoa **scp** voidaan käyttää asennuksen aikana) ja `ppp-udeb` (katso Kohta D.4).

netcfg/disable_dhcp

Aseta arvoksi **`true`**, jos DHCP halutaan pois käytöstä ja pakotetaan kiinteät verkkoasetukset.

mirror/protocol (protocol)

Asennin käyttää oletusarvoisesti http-protokollaa tiedostojen noutamiseen Debianin asennuspalvelimilta eikä vaihto ftp:hen ole mahdollista asennuksen aikana käytettäessä tavallista prioriteettia. Asettamalla tämän parametrin arvoksi **`ftp`** pakotetaan asennin käyttämään tuota protokollaa. Huomaa, ettei ftp-palvelinta voi valita listasta, vaan konenimi on kirjoitettava itse.

tasksel:tasksel/first (tasks)

Voidaan käyttää valitsemaan tehtäviä, jotka eivät ole käytettävissä vuorovaikutteisessa tehtävälistassa, kuten tehtävä `kde-desktop`. Katso lisätietoja kohdasta Kohta 6.3.5.2.

5.3.3. Parametrien välittäminen ytimen moduuleille

Jos ajurit on käännetty mukaan ytimeen, niille voidaan välittää parametreja ytimen ohjeissa kuvatulla tavalla. Jos ajurit kuitenkin on käännetty moduuleina, ja koska moduulit ladataan asennuksen aikana hieman eri tavalla kuin käynnistettäessä asennettua järjestelmää, ei parametreja ole mahdollista välittää tavalliseen tapaan. Sen sijaan on käytettävä asentimen tunnistamaa erikoismerkintää. Asennin varmistaa asetusten tallentuvan oikeisiin asetustiedostoihin ja tulevan sitä kautta käyttöön myös kun moduulit oikeasti ladataan. Parametrit välitetään automaattisesti myös asennetun järjestelmän asetustiedostoihin.

Huomaa, että nykyään on harvinaista jos moduuleille on pakko välittää parametreja. Useimmissa tapauksissa ydin osaa tunnistaa järjestelmän laitteiston ja asettaa hyvät oletusarvot. Joissakin tapauksissa saattaa kuitenkin olla välttämätöntä asettaa parametrien arvo itse.

Moduulien paremetrit annetaan tässä muodossa:

```
moduulin_nimi.parametrin_nimi=arvo
```

Jos on annettava useita parametreja samalle tai eri moduuleille, toista vaan yllä olevaa. Esimerkiksi vanha 3Comin verkkokortti asetetaan käyttämään BNC-liitäntää (coax) ja keskeytystä IRQ 10 seuraavasti:

```
3c509.xcvr=3 3c509.irq=10
```

5.3.4. Ytimen moduulien lisääminen kieltolistalle

Joskus saattaa olla tarpeen lisätä moduuli kieltolistalle, jotta ydin ja udev eivät lataa sitä automaattisesti. Yksi mahdollinen syy on, että tietty moduuli aiheuttaa harmia asennettavan koneen laitteistolla. Toisinaan ydin luettelee kaksi eri ajuria samalle laitteelle. Tällöin laite ei ehkä toimi oikein jos ajurit aiheuttavat ristiriidan tai jos väärä ajuri ladataan ensin.

Moduuli lisätään kieltolistalle tähän tapaan: ***moduulin_nimi*.blacklist=yes**. Tämän jälkeen moduuli on kieltolistalla tiedostossa `/etc/modprobe.d/blacklist.local` sekä asennuksen aikana että asennetussa järjestelmässä.

Huomaa, että kieltolistasta huolimatta asennusjärjestelmä saattaa itse ladata moduulin. Tämä voidaan estää suorittamalla asennus expert-tilassa ja poistamalla valinta moduulin kohdalta laitetunnistuksen aikana näkyvästä luettelosta.

5.4. Asennusprosessin vianetsintä

5.4.1. CD-levyjen luotettavuus

Joskus asennin ei käynnisty CD-levyltä. Erityisesti näin voi käydä vanhoilla CD-asemilla. Myöskin voi sattua, että vaikka asennin on käynnistynyt CD-levyltä, se ei tunnista levyä tai asennuksen aikana tulee lukuvirheitä.

Näihin pulmiin on monia mahdollisia syitä. Tässä luetellaan vain joitakin yleisiä tapauksia ja yleisiä toimintaohjeita. Lopusta saat huolehtia itse.

Ensiksi kannattaa kokeilla kahta hyvin yksinkertaista juttua.

- Jos CD-levy ei käynnisty, tarkista että se asetettiin asemaan oikein ja ettei se ole likainen.
- If the installer fails to recognize a CD-ROM, try just running the option Detect and mount CD-ROM a second time. Some DMA related issues with very old CD-ROM drives are known to be resolved in this way.

Jos tämä ei toimi, kokeile seuraavien alilukujen ehdotuksia. Useimmat, mutta eivät kaikki, ehdotukset pätevät sekä CD- että DVD-levyille, mutta käytämme yksinkertaisuuden vuoksi termiä CD.

Jos asennus ei onnistu CD-levyltä, kokeile muita saatavilla olevia asennustapoja.

5.4.1.1. Yleisiä pulmia

- Eräät vanhat CD-asemat eivät tue uusilla kirjoittavilla CD-asemilla suurilla nopeuksilla kirjoitettujen levyjen lukemista.
- Some very old CD-ROM drives do not work correctly if “direct memory access” (DMA) is enabled for them.

5.4.1.2. Miten pulmia tutkitaan ja ehkä selvitetään

Jos CD-levy ei käynnisty, kokeile alla lueteltuja ehdotuksia.

- Check that your BIOS actually supports booting from CD-ROM (only an issue for very old systems) and that CD booting is enabled in the BIOS.
- Jos noudit ISO-otoksen, tarkista otoksen md5sum-tarkistussumman vastaavan otoksen summaa tiedostossa `MD5SUMS`. Tiedoston pitäisi olla samassa paikassa kuin noudettu otos.

  ```
  $ md5sum debian-testing-i386-netinst.iso
  a20391b12f7ff22ef705cee4059c6b92  debian-testing-i386-netinst.iso
  ```

  Seuraavaksi kannattaa tarkistaa, että myöskin poltetun CD-levyn md5sum täsmää. Seuraavan komennon pitäisi toimia. Se käyttää otoksen kokoa lukeakseen oikean määrän tavuja levyltä.

  ```
  $ dd if=/dev/cdrom | \
  > head -c ‘stat --format=%s debian-testing-i386-netinst.iso‘ | \
  ```

```
> md5sum
a20391b12f7ff22ef705cee4059c6b92  -
262668+0 records in
262668+0 records out
134486016 bytes (134 MB) copied, 97.474 seconds, 1.4 MB/s
```

Jos järjestelmä ei havaitse CD-levyä, kun asennin on käynnistynyt onnistuneesti, auttaa joskus kun vaan koitetaan uudestaan. Jos CD-asemia on useita, yritä vaihtaa levy toiseen asemaan. Jos se ei toimi, tai jos levy tunnistetaan mutta tulee lukuvirheitä, yritä alla lueteltuja ehdotuksia. Tähän tarvitaan perustiedot Linux. Komentojen antamiseksi on ensin vaihdettava toiseen virtuaalikonsoliin (VT2) ja käynnistettävä siihen komentotulkki.

- Vaihtamalla konsoliin VT4 tai lukemalla tiedostoa `/var/log/syslog` (käytä komentoa **nano** teksturina) näkee tarkat virheilmoitukset. Tämän jälkeen katso myös komennon **dmesg** tuloste.
- Tarkista komennon **dmesg** tulosteesta tunnistuiko CD-asema. Pitäisi näkyä jotain seuraavan kaltaista (rivit eivät välttämättä ole suoraan peräkkäin):

  ```
  Probing IDE interface ide1...
  hdc: TOSHIBA DVD-ROM SD-R6112, ATAPI CD/DVD-ROM drive
  ide1 at 0x170-0x177,0x376 on irq 15
  hdc: ATAPI 24X DVD-ROM DVD-R CD-R/RW drive, 2048kB Cache, UDMA(33)
  Uniform CD-ROM driver Revision: 3.20
  ```

  Jos tuollaista ei näy, on todennäköistä ettei linux tunnistanut ohjainta jossa CD-asema on kiinni, tai sitä ei ehkä tueta lainkaan. Jos tiedät mikä ajuri ohjeimelle tarvitaan, voit kokeilla sen lataamista itse komennolla **modprobe**.
- Tarkista, että CD-asemalle on laitetiedosto hakemistossa `/dev/`. Alla olevassa esimerkissä se olisi tiedosto `/dev/hdc`. Pitäisi olla myös `/dev/cdrom`.
- Tarkista komennolla **mount** onko CD-levy jo liitetty; jos ei ole, kokeile sen liittämistä itse:

  ```
  $ mount /dev/hdc /cdrom
  ```

  Tarkista tuleeko komennon jälkeen virheilmoituksia.
- Tarkista onko DMA päällä:

  ```
  $ cd /proc/ide/hdc
  $ grep dma settings
  using_dma      1       0       1       rw
  ```

  “1” ensimmäisessä sarakkeessa `using_dma`:n jälkeen tarkoittaa sen olevan päällä. Jos se on, kokeile sen ottamista pois käytöstä:

  ```
  $ echo -n "using_dma:0"
  >settings
  ```

  Varmistu, että ollaan CD-asemaa vastaavan laitteen hakemistossa.
- Jos asennuksen aikana ilmenee pulmia, yritä tarkistaa onko CD-levy kunnollinen lähellä asentimen päävalikon alariviä olevalla toiminnolla. Tätä toimintoa voidaan käyttää myös yleistestinä, jolla nähdään saadaanko levy luettua luotettavasti.

5.4.2. Käynnistysasetukset

Jos ilmenee pulmia ja ydin jumittuu käynnistyksen aikana, ei tunnista oheislaitteita joita koneessa oikeasti on, tai asemia ei tunnisteta kunnolla, on ensiksi tarkistettava käynnistysparametrit, kuten kerrotaan kohdassa Kohta 5.3.

In some cases, malfunctions can be caused by missing device firmware (see Kohta 2.2 and Kohta 6.4).

5.4.3. Ytimen käynnistysviestien tulkinta

Käynnistyksen aikana saattaa näkyä useita tämän tapaisia viestejä: `can't find` *`jotain`* , tai *`jotain`* `not present`, `can't initialize` *`jotain`* , tai jopa `this driver release depends on` *`jotain`* . Useimmat näistä viesteistä ovat harmittomia. Niitä näkyy, koska asennusydin on tehty toimimaan useiden erilaisten oheislaitteiden kanssa. Tietenkään missään tietokoneessa ei ole kaikkia mahdollisia oheislaitteita, joten ydin saattaa näyttää muutamia valituksia oheislaitteista joita koneessa ei ole. Järjestelmä saattaa myös seisahtua hetkeksi. Näin tapahtuu kun odotetaan jonkin laitteen vastausta, eikä sitä laitetta ole tietokoneessa. Jos järjestelmän käynnistäminen kestää sietämättömän kauan, voit myöhemmin tehdä muokatun ytimen (katso Kohta 8.6).

5.4.4. Asennuspulmista ilmoittaminen

Jos asennusta ei saa tehtyä loppuun vaikka käynnistysvaihe toimi, saattaa valikon toiminto Save debug logs olla hyödyllinen. Sillä voidaan järjestelmän virhelokit ja asentimen asetustiedostot tallentaa levykkelle, tai noutaa ne webbiselaimella. Tämä tieto saattaa auttaa vikojen jäljittämisessä ja korjaamisessa. Jos lähetät vikailmoitukset, halunnet liittää nämä tiedot vikailmoitukseen.

Muut asiaankuuluvat asennusviestit löytyvät asennuksen aikana hakemistosta `/var/log/`, ja hakemistosta `/var/log/installer/` kun tietokone on käynnistynyt asennettuun järjestelmään.

5.4.5. Asennusraporttien lähettäminen

Jos pulmia on vieläkin, ole hyvä ja lähetä asennusraportti. Olisi hyvä lähettää asennusraportti myös onnistuneesta asennuksesta, jotta saamme mahdollisimman paljon tietoa mahdollisimman monista laitteistokokoonpanoista.

Huomaa, että asennusraporttisi julkaistaan Debianin vianjäljitysjärjestelmässä (BTS) ja lähetetään edelleen julkiselle sähköpostilistalle. Varmistu, että käytät sähköpostiosoitetta jonka julkistamista et pane pahaksesi.

Jos käytössä on toimiva Debian-järjestelmä, on helpoin tapa asennusraportin lähettämiseen pakettien `installation-report` ja `reportbug` asentaminen (**aptitude install installation-report reportbug**), tee `reportbug`in asetukset kuten neuvotaan kohdassa Kohta 8.5.2. Tämän jälkeen kirjoitetaan komento **reportbug installation-reports**.

Alternatively you can use this template when filling out installation reports, and file the report as a bug report against the `installation-reports` pseudo package, by sending it to `<submit@bugs.debian.org>`.

```
Package: installation-reports

Boot method: <How did you boot the installer? CD? floppy? network?>
```

```
Image version: <Full URL to image you downloaded is best>
Date: <Date and time of the install>

Machine: <Description of machine (eg, IBM Thinkpad R32)>
Processor:
Memory:
Partitions: <df -Tl will do; the raw partition table is preferred>

Output of lspci -knn (or lspci -nn):

Base System Installation Checklist:
[O] = OK, [E] = Error (please elaborate below), [ ] = didn't try it

Initial boot:           [ ]
Detect network card:    [ ]
Configure network:      [ ]
Detect CD:              [ ]
Load installer modules: [ ]
Detect hard drives:     [ ]
Partition hard drives:  [ ]
Install base system:    [ ]
Clock/timezone setup:   [ ]
User/password setup:    [ ]
Install tasks:          [ ]
Install boot loader:    [ ]
Overall install:        [ ]

Comments/Problems:

<Description of the install, in prose, and any thoughts, comments
      and ideas you had during the initial install.>
```

In the bug report, describe what the problem is, including the last visible kernel messages in the event of a kernel hang. Describe the steps that you did which brought the system into the problem state.

Luku 6. Debianin asentimen käyttö

6.1. Asentimen toiminta

Debianin asennin koostuu useista kunkin asennuksen toiminnon suorittavasta osasta. Kukin varta vasten kirjoitettu osa tekee työnsä kysyen käyttäjältä tarvittaessa. Kysymyksillä on tärkeysjärjestys, ja asentimen käynnistyessä säädetään jätetäänkö vähäpätöisemmät kysymykset kysymättä.

Oletusasennuksessa kysytään vain välttämättömät (korkea prioriteetti) kysymykset. Tällöin asennus on sangen automaattinen eikä käyttäjän tarvitse tehdä paljoakaan. Asentimen osat suoritetaan automaattisesti järjestyksessä; suoritettavat osat riippuvat käytetystä asennustavasta ja laitteistosta. Jos kysymystä ei kysytä, käytetään oletusarvoa.

Pulmatilanteessa käyttäjä näkee virheruudun ja mahdollisesti asentimen valikon, josta voidaan valita vaihtoehtoinen toiminto. Käyttäjä vastaa jokaisen osan kysmyksiin järjestyksessä, eikä näe valikkoa lainkaan jos pulmatilanteita ei tule. Ilmoitukset vakavista virheistä asetetaan “kriittiselle” prioriteetille, jotta ne näytettäisiin käyttäjälle aina.

Joitakin asentimen käyttämiä oletusarvoja voidaan muuttaa antamalla tarkentimia `debian-installer` -asentimen käynnistyessä. Haluttaessa esimerkiksi pakottaa kiinteät verkkoasetukset (oletusarvona käytetään DHCP:tä jos se on saatavilla), lisätään tarkennin **`netcfg/disable_dhcp=true`**. Käytettävissä olevat tarkentimet löytyvät Kohta 5.3.1.

Edistyneet käyttäjät saattavat käyttää mieluummin valikkoa, jolloin jokaisen vaiheen valitsee käyttäjä eikä asennin suorita vaiheita automaattisesti järjestyksessä. Valikon saa käyttöön tarkentimella **`priority=medium`**.

Mikäli ytimen moduuleille on asennettaessa annettava tarkentimia laitteistovaatimusten takia, on asennin käynnistettävä “expert” -tilassa. Tämä tehdään joko käynnistämällä asennin komennolla **expert** tai käyttämällä tarkenninta **`priority=low`**. Expert-tilassa `debian-installer` asentimen toiminta on täysin käyttäjän määrättävissä.

Tällä laitearkkitehtuurilla asennin käyttää tekstipohjaista käyttöliittymää. Tällä hetkellä ei ole saatavilla graafista käyttöliittymää.

Hiiri ei toimi merkkipohjaisessa käyttöliittymässä. Valintaikkunoissa liikutaan käyttämällä tässä mainittuja näppäimiä. **Sarkain** tai **nuoli oikealle** siirtyvät “eteenpäin”, ja **Vaihto-Sarkain** tai **nuoli vasemmalle** siirtyvät “taaksepäin” näytön painikkeissa ja valinnoissa. **nuoli ylös** ja **nuoli alas** liikkuvat vieritettävässä luettelossa ja myös vierittävät luetteloa. Lisäksi pitkissä luetteloissa voi sanan alkukirjaimella siirtyä suoraan listan kirjaimella alkavien sanojen kohtaan ja **Page Up** ja **Page Down** siirtyvät luettelossa ruudullisen kerrallaan. **Välilyönti** merkitsee esimerkiksi valintaruudun. Hyväksy valinta painamalla **Enter**.

Joissakin valintaikkunoissa voi olla tarjolla lisäohjeita. Jos ohje on saatavilla, näkyy näytön alimmalla rivillä, että ohjeita saatavilla näppäilemällä **F1**.

Virheilmoitukset ja lokit ohjataan neljänteen konsoliin. Tähän konsoliin pääsee näppäinyhdistelmällä **Vasen Alt-F4** (Pidä vasenta **Alt**-näppäintä painettuna samalla kun painat funktionäppäintä **F4**); asentimeen palataan painamalla **Vasen Alt-F1**.

Nämä viestit ovat myös tiedostossa `/var/log/syslog`. Tämä loki kopioidaan asennuksen jälkeen tiedostoon `/var/log/installer/syslog` asennetussa järjestelmässä. Muut asentimen ilmoitukset löytyvät asennuksen aikana hakemistosta `/var/log/` ja tietokoneen käynnistettyä asennetun järjestelmän hakemistosta `/var/log/installer/`.

6.2. Osien esittely

Tässä on luettelo asentimen osista ja lyhyt kuvaus kunkin osan tehtävistä. Yksityiskohtaista tietoa kunkin osan käytöstä on Kohta 6.3.

päävalikko

Näyttää käyttäjälle osaluettelon asentimen toimintojen aikana, ja käynnistää osan kun se valitaan. Päävalikon kysymysten prioriteetiksi asetetaan keskitaso, joten prioriteetin ollessa korkea tai kriittinen (oletusarvo on korkea), valikkoa ei näytetä. Jos tapahtuu käyttäjän puuttumista vaativa virhe, kysymyksen prioriteettia voidaan laskea väliaikaisesti jotta korjaustoimintoja voi tehdä, ja tällöin valikko saattaa tulla näkyviin.

Käynnissä olevasta asentimen osasta pääsee päävalikkoon valitsemalla Go Back-painike riittävän monta kertaa.

localechooser

Valitaan maa-asetusto asennukselle ja asennettavalle järjestelmälle: kieli, maa ja maa-asetukset. Asennin näyttää viestit valitulla kielellä, paitsi jos käännöstä ei ole tehty kokonaan, jolloin osa viesteistä saatetaan näyttää englanniksi.

console-setup

Luettelo josta valitaan koneen näppäimistöä vastaava malli.

hw-detect

Tunnistaa automaattisesti suurimman osan tietokoneen laitteistosta, mukaan lukien verkkokortit, kiintolevyt ja PCMCIA.

cdrom-detect

Etsii ja liittää Debianin asennusrompun.

netcfg

Tekee verkkoasetukset, jotta tietokone pääsee Internettiin.

iso-scan

Etsii ISO-otoksia (`.iso`-tiedostoja) kiintolevyiltä.

choose-mirror

Asennuspaketit valitaan noudettavaksi jostain luettelon Debianin asennuspalvelimista.

cdrom-checker

Tarkistaa rompun eheyden. Näin voi varmistua rompun tulleen kunnollisena perille.

lowmem

Lowmem pyrkii tunnistamaan pienellä keskusmuistilla varustetun järjestelmän jolloin `debian-installer` kikkailee tarpeettomia osia pois muistista (jonkin verran toiminnallisuutta menetetään).

anna

Anna's Not Nearly APT. Asentaa valitulta asennuspalvelimelta tai rompulta noudetut paketit.

user-setup

Tehdään pääkäyttäjälle salasana ja tehdään tavallinen käyttäjä.

clock-setup

Asettaa järjestelmän kellon oikeaan aikaan ja selvittää onko kello asetettu koordinoituun yleisaikaan.

tzsetup

Valitaan aiemmin valitun maan perusteella aikavyöhyke.

partman

Järjestelmän kiintolevyille tehdään osioita, luodaan tiedostojärjestelmiä valittuihin osioihin ja liitetään ne liitoskohtiin. Eikä tässä vielä kaikki, mukana on myös kiinnostavia toimintoja kuten automaattinen osiointi ja tuki LVM:lle. Tämä on Debianin suositeltu osiointiohjelma.

partitioner

Järjestelmän kiintolevyille tehdään levyosiot. Sopiva osiointisovellus valitaan laitearkkitehtuurin perusteella.

partconf

Näyttää osioluettelon, ja luo tiedostojärjestelmät valituille osioille käyttäjän komentojen mukaisesti.

lvmcfg

Auttaa *LVM*:n (Logical Volume Manager eli loogisten levyniteiden hallintaohjelma) asetusten teossa.

mdcfg

Tehdään *RAID*:n (Redundant Array of Inexpensive Disks) asetukset. Tämä ohjelmallisesti toteutettu RAID on tavallisesti parempi kuin halpa IDE (mukamas rautatason) RAID-ohjain uudehkoilla emolevyillä.

base-installer

Asennetaan niukin peruskokoonpano, jolla Debian GNU/Linux saadaan käyttöön tietokonetta käynnistettäessä.

apt-setup

APT:n asetukset tehdään enimmäkseen automaattisesti asennustaltion mukaisesti.

pkgsel

Valitaan ja asennetaan lisää ohjelmia ohjelmalla `tasksel`.

os-prober

Tunnistetaan tietokoneeseen asennetut käyttöjärjestelmät ja välitetään tämä tieto bootloader:in asentimelle, joka ehkä tarjoaa niitä lisättäväksi käynnistyslataimen valikkoon. Tällä tavalla voidaan helposti tietokonetta käynnistettäessä valita käyttöjärjestelmä.

bootloader-installer

The various bootloader installers each install a boot loader program on the hard disk, which is necessary for the computer to start up using Linux without using a floppy or CD-ROM. Many boot loaders allow the user to choose an alternate operating system each time the computer boots.

komentotulkki

Komentotulkki voidaan käynnistää valikosta tai konsoliin numero kaksi.

tallenna lokit

Tarjoaa virhetilanteessa kirjoitusmahdollisuuden levykkeelle, verkkolevylle, kiintolevylle tai muulle taltiolle jotta myöhemmin voidaan lähettää tarkka ilmoitus asentimen viasta Debianin kehittäjille.

6.3. Yksittäisten osien käyttäminen

Tässä luvussa kerrotaan tarkasti kustakin asentimen osasta. Osat on ryhmitelty asentimen käyttäjän varmaankin tunnistamiin vaiheisiin. Osat ovat siinä järjestyksessä kuin niitä käytettän asennuksen aikana. Huomaa ettei kaikkia osia käytetä jokaisessa asennuksessa; osan käyttö riippuu asennustavasta ja laitteistosta.

6.3.1. Debianin asentimen asetusten teko ja laiteasetukset

Let's assume the Debian Installer has booted and you are facing its first screen. At this time, the capabilities of `debian-installer` are still quite limited. It doesn't know much about your hardware, preferred language, or even the task it should perform. Don't worry. Because `debian-installer` is quite clever, it can automatically probe your hardware, locate the rest of its components and upgrade itself to a capable installation system. However, you still need to help `debian-installer` with some information it can't determine automatically (like selecting your preferred language, keyboard layout or desired network mirror).

Asennin tekee *laitetunnistusta* useaan kertaan tässä vaiheessa. Ensimmäisen kerran tarkoituksena on löytää erityisesti asentimen osien lataamiseen tarvittavaa laitteistoa (esim. romppuasema tai verkkokortti). Koska tämän ensimmäisen kerran aikana eivät kaikki ajurit vielä välttämättä ole saatavilla, on laitetunnistusta tehtävä lisää myöhemmin.

Laitteiston tunnistuksen aikana `debian-installer` tarkistaa tarvitseeko jonkin laitteen ajuri laiteohjelmiston lataamista. Jos laiteohjelmistoa tarvitaan mutta se ei ole saatavilla, näytetään valintaikkuna jolla laiteohjelmisto voidaan ladata irrotettavalta taltiolta. Lisätietoja kertoo Kohta 6.4.

6.3.1.1. Käytettävissä olevan muistin määrä / niukan muistin tila

Asentimen ensimmäisiä toimia on käytettävissä olevan muistin määrän selvittäminen. Jos muistin määrä on rajoitettu, tämä osa muuttaa asennustapahtumaa mahdollistamaan Debian GNU/Linux -järjestelmän asentamisen.

Ensimmäiseksi asennin supistaa muistin käyttöä ottamalla käännökset pois käytöstä, mistä syystä asennus voidaan tehdä vain englanniksi. Voit tietysti silti kotoistaa asennetun järjestelmän kun asennus on valmis.

Jos tämä ei riitä, asennin supistaa muistin käyttöä lisää lataamalla vain ne osat jotka ovat välttämättömiä perusjärjestelmän asennuksen loppuunsaattamiseen. Tämä rajoittaa asennusjärjestelmän toimin-

nallisuutta. On mahdollista valita itse lisää osia ladattavaksi, mutta huomaa jokaisen osan kuluttavan muistia ja voi siten aiheuttaa asennuksen epäonnistumisen.

Jos asennin toimii supistetun muistin tilassa, suositellaan tehtäväksi verraten suuri sivutusosio (64–128 Mt). Sivutusosiota käytetään näennäismuistina ja siten se lisää järjestelmän käytössä olevaa muistia. Asennin ottaa sivutusosion käyttöön mahdollisimman aikaisessa vaiheessa. Huomaa sivutusosion runsaan käytön hidastavan järjestelmää ja saattavan aiheuttaa runsaasti levytoimintoja.

Näistä toimista huolimatta järjestelmä saattaa yhä jumittua, saattaa tulla odottamattomia virheitä tai ydin lopettaa prosesseja muistin loppuessa (jolloin tulee “Out of memory” -viestejä konsolille VT4 ja järjestelmälokiin).

On esimerkiksi ilmoitettu suuren ext3-tiedostojärjestelmän luomisen epäonnistuvan supistetun muistin tilassa kun sivutustilaa on liian vähän. Jos suurempi sivutustila ei auta, yritä luoda ext2-tiedostojärjestelmä (joka on asetimen olennainen osa). On mahdollista muuttaa ext2-osio ext3:ksi asennuksen jälkeen.

Asentimen voi pakottaa käyttämään oletusarvoa suurempaa supistetun muistin tasoa käynnistysvalitsimella “lowmem” kuten kertoo Kohta 5.3.1.

6.3.1.2. Maa-asetuston valinta

Useimmissa tapauksissa ensimmäiset kysymykset koskevat maa-asetuston valintaa sekä asennukselle että asennettavalle järjestelmälle. Maa-asetusto koostuu kielen, sijainnin ja maa-asetuston valinnasta.

Valittua kieltä käytetään tästä lähtien asennustapahtumassa, kunhan valintaikkunoille on käännös käytettävissä. Jos käyttökelpoista käännöstä valitulle kielelle ei ole käytettävissä, asennin käyttää englantia.

Myöhemmin asennustapahtumassa asetetaan aikavyöhykkeen ja Debianin asennuspalvelimen oletusarvot valitun sijainnin (useimmiten maan nimen) mukaisiksi. Kieltä ja maata yhdessä käytetään maa-asetuston oletusarvoihin ja näppäimistön valinnan apuna.

Haluttu kieli pyydetään valitsemaan ensimmäiseksi. Kielten nimet ovat luettelossa sekä englanniksi (vasen puoli) että omakielisinä; oikeanpuoleisissa nimissä käytetään kielen omaa merkistöä. Luettelo on lajiteltu englanninkielisten nimien mukaan. Ylimpänä luettelossa on ylimääräinen valinta “C”-maa-asetusto valittavaksi kielen sijaan. “C”-maa-asetuston valitsemalla asennus jatkaa englannin kielellä; asennetussa järjestelmässä ei ole maa-asetusten tukea koska `locales`-paketti jätetään asentamatta.

Seuraavaksi on valittava maantieteellinen sijainti. Valittaessa kieli joka on virallinen kieli useammassa kuin yhdessä maassa[1], näytetään luettelo kyseisistä maista. Maa jota ei ole luettelossa voidaan valita valinnalla Other (luettelon viimeinen). Näin päästään mannerluetteloon, mantereen valinta vie luetteloon mantereen maista.

Jos kieleen on liitetty vain yksi maa, näytetään maaluettelo siitä mantereesta tai alueesta johon maa kuuluu siten, että tuo maa on valmiiksi valittuna. Painiketta Palaa käyttämällä voi valita maita toiselta mantereelta tai alueelta.

> **Huomaa:** On tärkeää valita maa jossa asut tai oleilet, koska sen mukaan määräytyy asennettavalle järjestelmälle asetettava aikavyöhyke.

1. Täsmällisemmin: jos kyseiselle kielelle on monta maa-asetustoa eri maatunnuksilla.

Jos valittiin kielen ja maan yhdistelmä, jolle ei ole lainkaan määritelty maa-asetustoa ja kielelle on useita maa-asetustoja, antaa asennin valita mistä noista maa-asetustoista tulee asennetun järjestelmän oletus[2]. Kaikissa muissa tapauksissa maa-asetuston oletus asetetaan valitun kielen ja maan mukaan.

Kaikissa edellisessä kappalesssa kuvatulla tavalla valituissa maa-asetustoissa on merkistökoodauksena käytössä *UTF-8*.

Jos asennuksessa prioriteetti on matala, on käytettävissä laajempi joukko maa-asetustoja, muun muassa niin kutsutut "legacy" maa-asetustot[3] ovat tuotettavissa asennettavalle järjestelmälle. Jos niitä käytetään, kysytään mikä valituista maa-asetustoista on asennetun järjestelmän oletus.

6.3.1.3. Näppäimistön valinta

Näppäimistöt tavataan sovittaa kielessä käyttyjen merkkien mukaan. Valitse näppäimistöasettelu joka vastaa käytettävää näppäimistöä, tai valitse sitä muistuttava jos oikeaa näppäinasettelua ei ole tarjolla. Kun asennus on valmis, on näppäimistöasetteluja tarjolla enemmään (käynnistä **kbd-config** pääkäyttäjänä kun asennus on valmis).

Move the highlight to the keyboard selection you desire and press **Enter**. Use the arrow keys to move the highlight — they are in the same place in all national language keyboard layouts, so they are independent of the keyboard configuration.

6.3.1.4. Etsitään Debianin asentimen ISO-otosta

Kun asennustapa on *hd-media* on tietyssä kohtaa löydettävä ja liitettävä Debianin asentimen ISO-otos josta saadaan loput asennuksen tiedostoista. Asentimen osa **iso-scan** tekee juuri tämän.

Ensin komento **iso-scan** liittää automaattisesti kaikki lohkolaitteet (ts. osiot) joilla on jokin tunnistettu tiedostojärjestelmä ja etsii järjestyksessä tiedostonimiä jotka päättyvät `.iso` (tai `.ISO`). On syytä huomata ensimmäisen yrityksen tutkivan vain tiedostoja juurihakemistossa ja ensimmäisen tason alihakemistoissa (ts. `/`*`jotain`*`.iso`, `/data/`*`jotain`*`.iso` löytyvät, mutta ei `/data/tmp/`*`jotain`*`.iso`). Kun iso-otos on löytynyt **iso-scan** tutkii sisällön perusteella onko tiedosto kelvollinen Debianin iso-otos vai ei. Jos on, homma on valmis. Jos ei ole, **iso-scan** etsii toisen otoksen.

Jos ensimmäinen yritys löytää iso-otos epäonnistuu, **iso-scan** kysyy suoritetaanko perusteellisempi etsintä. Tällöin ei etsitä vain ensimmäisten tasojen hakemistoista vaan tutkitaan koko tiedostojärjestelmä.

Mikäli **iso-scan** ei löydä asentimen iso-otosta, uudelleenkäynnistä takaisin alkuperäiseen käyttöjärjestelmään ja tarkista otoksen nimen olevan oikein (päättyy `.iso`), otoksen olevan tiedostojärjestelmällä jonka `debian-installer` tunnistaa ja otoksen olevan kelvollinen (tarkistussumma täsmää). Kokeneet Unix-käyttäjät osaisivat tehdä tämän ilman uudelleenkäynnistystä toisella konsolilla.

6.3.1.5. Verkkoasetusten teko

Jos tähän kohtaan tultaessa asennin havaitsee laitteistossa useamman kuin yhden verkkolaitteen, kysytään mitä laitetta käytetään *ensisijaisena* verkkoliitäntänä eli mitä liitäntää asennin käyttää. Muiden liitäntöjen asetuksia ei tehdä tässä kohdassa. Muiden liitäntöjen asetuksia voi tehdä kun asennus on valmis; katso interfaces(5) man-sivulta.

2. Jos prioriteetti on keskitaso tai matala, voidaan aina valita haluttu maa-asetusto valitulle kielelle saatavilla olevista (jos niitä on enemmän kuin yksi).
3. Legacy-maa-asetustot ovat niitä, joissa ei käytetä UTF-8:a vaan jotain vanhemmista merkistökoodauksen standardeista kuten ISO 8859-1 (käytetään Länsi-Euroopan kielille tai EUC-JP (käytössä Japanissa).

6.3.1.5.1. Automatic network configuration

By default, `debian-installer` tries to configure your computer's network automatically as far as possible. If the automatic configuration fails, that may be caused by many factors ranging from an unplugged network cable to missing infrastructure for automatic configuration. For further explanation in case of errors, check the error messages on the fourth console. In any case, you will be asked if you want to retry, or if you want to perform a manual setup. Sometimes the network services used for autoconfiguration can be slow in their responses, so if you are sure everything is in place, simply start the autoconfiguration attempt again. If autoconfiguration fails repeatedly, you can instead choose the manual network setup.

6.3.1.5.2. Manual network configuration

The manual network setup in turn asks you a number of questions about your network, notably `IP address`, `Netmask`, `Gateway`, `Name server addresses`, and a `Hostname`. Moreover, if you have a wireless network interface, you will be asked to provide your `Wireless ESSID` ("wireless network name") and a `WEP key` or `WPA/WPA2 passphrase`. Fill in the answers from Kohta 3.3.

> **Huomaa:** Nyt teknisiä tiedonjyviä jotka ehkä on hyvä tietää: ohjelma olettaa verkon IP-osoitteen olevan bitwise-AND koneen IP-osoitteesta ja verkon peitosta. Ohjelma laskee yleislähetysosoitteen oletusarvoksi bitwise-OR koneen IP-osoitteesta ja verkon peiton negaatiosta. Myös yhdyskäytävä arvataan. Jos näitä tietoja ei ole saatavilla, kannattaa käyttää ohjelman arvauksia — ne voidaan tarvittaessa muuttaa kun asennus on valmis muokkaamalla tiedostoa `/etc/network/interfaces`.

6.3.1.5.3. IPv4 and IPv6

From Debian GNU/Linux 7.0 ("Wheezy") onwards, `debian-installer` supports IPv6 as well as the "classic" IPv4. All combinations of IPv4 and IPv6 (IPv4-only, IPv6-only and dual-stack configurations) are supported.

Autoconfiguration for IPv4 is done via DHCP (Dynamic Host Configuration Protocol). Autoconfiguration for IPv6 supports stateless autoconfiguration using NDP (Neighbor Discovery Protocol, including recursive DNS server (RDNSS) assignment), stateful autoconfiguration via DHCPv6 and mixed stateless/stateful autoconfiguration (address configuration via NDP, additional parameters via DHCPv6).

6.3.1.6. Valitaan aikavyöhyke ja asetetaan kellonaika

Asennin yrittää ensin muodostaa yhteyden Internetin aikapalvelimiin (yhteyskäytäntönä *NTP*) jotta järjestelmän kello saadaan asetettua oikeaan aikaan. Jos tämä ei onnistu, asennin olettaa käynnistyksen aikana laitekellosta saadun kellonajan ja päiväyksen olevan oikein. Ei ole mahdollista itse asettaa järjestelmän kellonaikaa asennuksen aikana.

Asennuksen alussa valitun sijainnin perusteella asennin päättää näytetäänkö aikavyöhykkeiden luettelo. Jos sijainnissa on käytössä vain yksi aikavyöhyke ja käytössä on vakioasennin, ei luetteloa näytetä ja tuo aikavyöhyke otetaan käyttöön enemmittä kyselyittä.

Expert-tilassa tai asennettaessa keskitason prioriteetilla on lisäksi mahdollista valita aikavyöhykkeeksi "Coordinated Universal Time" (UTC) eli koordinoitu yleisaika.

Jos jostain syystä halutaan asettaa asennetulle järjestelmälle aikavyöhyke joka *ei* vastaa valittua sijaintia, on kaksi mahdollisuutta.

1. Yksinkertaisin tapa on valita toinen aikavyöhyke asennuksen valmistuttua ja kun on käynnistetty uusi järjestelmä. Tämä tehdään komennolla:

   ```
   # dpkg-reconfigure tzdata
   ```

2. Toinen tapa on asettaa aikavyöhyke aivan asennuksen alussa käynnistysvalitsimella **`time/zone=`*`arvo`***. Arvon pitää tietenkin olla kelvollinen aikavyöhyke, esimerkiksi **`Europe/London`** tai **`UTC`**.

Automaattiasennuksissa aikavyöhyke voidaan asettaa mihin tahansa arvoon myös valmiilla vastauksilla.

6.3.2. Käyttäjät ja salasanat

Just before configuring the clock, the installer will allow you to set up the “root” account and/or an account for the first user. Other user accounts can be created after the installation has been completed.

6.3.2.1. Asetetaan pääkäyttäjän salasana

Pääkäyttäjän tunnus *root* on superkäyttäjä; root ohittaa kaikki järjestelmän suojaukset. Pääkäyttäjän tunnusta olisi käytettävä vain järjestelmän ylläpitoon, ja vain kun se on välttämätöntä.

Luotavissa salasanoissa olisi oltava ainakin 6 merkkiä ja sekä isoja että pieniä kirjaimia, samoin kuin välimerkkejä. Ole erityisen huolellinen luotaessa salasanaa pääkäyttäjälle, tuolla tunnuksella on rajoittamattomat oikeudet. Älä käytä sanakirjasta löytyviä sanoja eikä arvattavissa olevia henkilötietoja.

Vaikka kuka tahansa kysyisi mikä on pääkäyttäjän salasana, on syytä olla erittäin varovainen. Pääkäyttäjän salasanaa ei tavallisesti pitäisi kertoa muille kuin järjestelmän ylläpitäjille.

6.3.2.2. Luo tavallisen käyttäjän tunnus

Asennin kysyy halutaanko tässä kohtaa luoda käyttäjätunnus tavalliselle käyttäjälle. Tunnus on tarkoitettu henkilökohtaiseeen käyttöön. Pääkäyttäjän tunnusta *ei* pidä käyttää tavalliseen käyttöön eikä henkilökohtaisena kirjautumistunnuksena.

Ja miksi ei? No yksi syy on pääkäyttäjän rajoittamattomat oikeudet, joilla voi helposti saada aikaan korjaamatonta vahinkoa. Toinen syy on, että käyttäjä voidaan höynäyttää käynnistämään *troijalainen* — haittaohjelma joka pääkäyttäjän oikeuksia käyttämällä avaa reikiä järjestelmän suojauksiin käyttäjän huomaamatta. Kaikki hyvät kirjat Unix-järjestelmien ylläpidosta kertovat tästä lisää — kannattaisi perehtyä jos ei ole tehnyt ylläpitoa aiemmin.

Ensimmäiseen kehotteeseen kirjoitetaan käyttäjän koko nimi. Sitten kysytään käyttäjätunnus; useimmiten etunimi tai jotain vastaavaa on ihan hyvä ja etunimi onkin oletusarvo. Lopuksi kirjoitetaan käyttäjälle salasana.

Haluttaessa luoda lisää käyttäjätunnuksia asennuksen jälkeen käytetään komentoa **adduser**.

6.3.3. Osioiden teko ja liitoskohtien valinta

Kun laitetunnistus on suoritettu viimeisen kerran pitäisi asentimessa olla tässä kohtaa täysi toiminnallisuus, käyttäjäkohtaiset muutokset ja valmius tositoimiin. Kuten luvun otsikosta käy ilmi, parin seuraavan osan päätehtävät ovat levyosioiden teko, tiedostojärjestelmien luonti, liitoskohdat ja haluttaessa näihin liittyvät jutskat kuten RAID, loogisten levyniteiden hallinta LVM tai salatut laitteet.

Jos osioiden teko kauhistuttaa tai kaivataan tarkempaa tietoa luetaan Liite C.

Ensimmäinen vaihtoehto on tehdä levyosiot automaattisesti koko levylle tai levyn käyttämättömään osaan. Tätä kutsutaan myös “ohjatuksi” osioinniksi. Jos automaattista osiointia ei haluta, valitaan Tee levyosiot itse valikosta.

6.3.3.1. Tuotut osioinnin vaihtoehdot

Debianin asentimessa käytetty osiointisovellus on melko monipuolinen. Se osaa tehdä useita erilaisia osiointitapoja käyttämällä monenlaisia osiotauluja, tiedostojärjestelmiä ja kehittyneitä lohkolaitteita.

Käytettävissä olevien vaihtoehtojen joukko riippuu pääasiassa laitearkkitehtuurista, mutta muutkin seikat vaikuttavat. Esimerkiksi järjestelmissä joissa keskusmuisti on rajoitettu jäävät jotkut vaihtoehdot pois. Oletusarvotkin vaihtelevat. Vakiona käytettävä osiotaulun tyyppi saattaa esimerkiksi olla erilainen suurille kiintolevyille kuin pienille. Joitakin valitsimia voi muuttaa vain asennettaessa prioriteetilla keskitaso tai matala; korkeammilla prioriteeteilla käytetään järkeviä vakioasetuksia.

Asennin osaa monenlaiset edistyneemmät osionnit ja ulkoiset muistilaitteet, useissa tapauksissa yhdessä.

- *Loogisten levyniteiden hallintaohjelma (LVM)*
- *Käyttöjärjestelmän tekemä RAID*

  Tuettu on RAID tasot 0, 1, 4, 5, 6 ja 10.
- *Salaus*
- *Multipath* (koekäytössä)

  Katso lisätietoja Wikistämme (http://wiki.debian.org/DebianInstaller/MultipathSupport).Tuki multipathille on tällä hetkellä käytettävissä vain jos se otetaan käyttöön asenninta käynnistettäessä.

Tuettuja ovat seuraavat tiedostojärjestelmät.

- *ext2r0, ext2, ext3, ext4*

  Vakiotiedostojärjestelmäksi valitaan useimmissa tapauksissa ext3; ohjattua osiointia käytettäessä `/boot`-osioille valitaan ext2.
- *jfs* (ei ole käytettävissä kaikille suoritinperheille.
- *xfs* (ei ole käytettävissä kaikille suoritinperheille)
- *reiserfs* (valinnainen; ei saatavilla kaikille laitealustoille)

  Tuki Reiser-tiedostojärjestelmälle ei enää ole käytettävissä vakiona. Käytettäessä asenninta keskitason tai matalalla prioriteetilla se voidaan ottaa käyttöön valitsemalla komponentti `partman-reiserfs`. Vain tiedostojärjestelmän versio 3 on tuettu.
- *jffs2*

  Käytössä joissain järjestelmissä flash-muistin lukemiseen. Ei ole mahdollista luoda uusia jffs2-osioita.

- *FAT16, FAT32*

6.3.3.2. Ohjattu osiointi

Ohjatussa osionnissa saattaa olla kolmekin vaihtoehtoa: luodaan osiot suoraan kiintolevylle (perinteinen tapa), käytetään loogisten levyniteiden hallintaohjelmaa (LVM) tai käytetän salattua LVM:ää[4].

> **Huomaa:** (salattu) LVM ei ehkä ole käytettävissä kaikille suoritinperheille.

Käytettäessä LVM:ää tai salattua LVM:ää luo asennin useimmat osiot yhden ison osion sisälle; saavutettu etu on ison osion sisällä olevien osioiden koon helppo muuttaminen. Salattua LVM:ää käytettäessä iso osio ei ole luettavissa jos ei tiedä salauslausetta, jolloin saadaan lisää tietoturvaa (henkilökohtaisille) tiedoille.

Salattua LVM:ää käytettäessä asennin myös pyyhkii levyn tiedot kirjoittamalla sinne satunnaista tietoa. Tämä parantaa tietoturvaa vielä lisää (koska ei enää voi tietää mitkä kohdat levystä ovat käytössä ja myös koska näin on varmasti pyyhitty kaikki tiedot aikaisemmista asennuksista), mutta saattaa viedä jonkin aikaa, levyn koosta riippuen.

> **Huomaa:** Jos valitsit ohjatun osioinnin LVM:ää tai salattua LVM:ää käyttäen, on joitakin osiotaulun muutoksia kirjoitettava valitulle levylle kun LVM:än asetuksia tehdään. Käytännössä nämä muutokset pyyhkivät kaikki tiedot jotka nyt ovat valitulla kiintolevyllä eikä pyyhkimistä voi myöhemmin perua. Asennin kuitenkin pyytää vahvistusta muutoksille ennen kuin ne kirjoitetaan levylle.

If you choose guided partitioning (either classic or using (encrypted) LVM) for a whole disk, you will first be asked to select the disk you want to use. Check that all your disks are listed and, if you have several disks, make sure you select the correct one. The order they are listed in may differ from what you are used to. The size of the disks may help to identify them.

Any data on the disk you select will eventually be lost, but you will always be asked to confirm any changes before they are written to the disk. If you have selected the classic method of partitioning, you will be able to undo any changes right until the end; when using (encrypted) LVM this is not possible.

Seuraavaksi voidaan valita alla olevassa taulukossa luetelluista mallineista. Mallineilla on etunsa ja haittansa, joista muutamia käsittelee Liite C. Jos olet epävarma, valitse ensimmäinen. Kannattaa muistaa ohjatun osionnin tarvitsevan tietyn vähimmäismäärän käyttämätöntä tilaa levyllä toimiakseen. Jos käytettävissä ei ole ainakin noin 1 Gt tilaa (riippuu mallineesta), ohjattu osiointi ei toimi.

Osioinnin mallineet	Vähimmäistila	Tehdyt osiot
Kaikki tiedostot yhdessä levyosiossa	600 Mt	`/`, sivutus
Erillinen /home-osio	500 Mt	`/`, `/home`, sivutus
Erilliset /home-, /usr-, /var- ja /tmp-osiot	1 Gt	`/`, `/home`, `/usr`, `/var`, `/tmp`, sivutus

Valittaessa ohjattu osioiden teko käyttäen (salattua) LVM:ää, asennin luo myös erillisen /boot-osion.

4. Asennin salaa LVM-levyniteen 256 bitin AES-avaimella ja käyttää ytimen “dm-crypt”-tukea

Muut osiot, mukaan lukien sivutusosio, luodaan LVM-osion sisälle.

Mallineen valinnan jälkeen seuraava ruutu näyttää uuden osiotaulun, josta ilmenee tehdäänkö osiolle tiedostojärjestelmä ja jos niin millainen, ja niiden liitoskohdat.

Osioiden luettelo voisi olla vaikka tämän näköinen:

```
IDE1 master (hda) - 6.4 GB WDC AC36400L
      #1 ensisij.   16.4 MB  B f ext2       /boot
      #2 ensisij.  551.0 MB      swap       swap
      #3 ensisij.    5.8 GB      ntfs
         ens/log    8.2 MB      VAPAA TILA

IDE1 slave (hdb) - 80.0 GB ST380021A
      #1 ensisij.   15.9 MB      ext3
      #2 ensisij.  996.0 MB      fat16
      #3 ensisij.    3.9 GB      xfs        /home
      #5 looginen    6.0 GB    f ext3       /
      #6 looginen    1.0 GB    f ext3       /var
      #7 looginen  498.8 MB      ext3
      #8 looginen  551.5 MB      swap       swap
      #9 looginen   65.8 GB      ext2
```

Esimerkki näyttää kaksi IDE-levyä jaettuna useisiin osioihin; ensimmäisellä levyllä on hieman vapaata tilaa. Osion rivillä on osion numero, tyyppi, koko, lisäilmaisimia, tiedostojärjestelmä ja (mahdollinen) liitoskohta. Huomaa: tätä nimenomaista kokoonpanoa ei voi tehdä ohjatulla osioinnilla mutta se on esimerkki itse osiot tekemällä mahdollisista vaihtoehdoista.

Opastettu osioiden teko päättyy tähän. Jos muodostettu osiotaulu kelpaa, valitaan Lopeta osioiden teko ja tallenna muutokset levylle uuden osiotaulun ottamiseksi käyttöön (kuten tämän luvun lopussa kerrotaan). Jos pitää tehdä muutoksia, valitaan Kumoa osioihin tehdyt muutokset ja tehdään ohjattu osiointi uudelleen, tai muokataan ehdotettuja muutoksia kuten jäljempänä neuvotaan tehtäessä osiot itse.

6.3.3.3. Tee osiot itse

Yllä näytetyn kaltainen ruutu näytetään jos valitaan osioiden teko itse, paitsi että näytetään käytössä oleva osiotaulu ilman liitoskohtia. Tästä lähtien tämä luku käsittelee osiotaulun tekemistä itse ja osioiden käyttöä asennettavassa Debian-järjestelmässä.

Mikäli valittu levy on käyttämätön jossa ei ole osioita eikä vapaata tilaa, tarjotaan tehtäväksi uusi osiotaulu (välttämätöntä jotta uusia osioita voi tehdä). Tämän jälkeen taulukossa pitäisi valitun levyn alapuolella näkyä uusi rivi “VAPAA TILA”.

If you select some free space, you will have the opportunity to create a new partition. You will have to answer a quick series of questions about its size, type (primary or logical), and location (beginning or end of the free space). After this, you will be presented with a detailed overview of your new partition. The main setting is Use as:, which determines if the partition will have a file system on it, or be used for swap, software RAID, LVM, an encrypted file system, or not be used at all. Other settings include mountpoint, mount options, and bootable flag; which settings are shown depends on how the partition is to be used. If you don’t like the preselected defaults, feel free to change them to your liking. E.g. by selecting the option Use as:, you can choose a different filesystem for this partition, including options to use the partition for swap, software RAID, LVM, or not use it at all. Another nice feature is the ability to copy data from an existing partition onto this one. When you are satisfied with your new partition, select Done setting up the partition and you will return to **partman**’s main screen.

Osion asetuksia muuttavaan valikkoon pääsee valitsemalla osio. Tämä on sama ruutu kuin uutta osiota tehtäessä, joten muutettavat asetuksetkin ovat samat. Pikavilkaisulla ehkä huomaamatta jäävä mahdollisuus on osion koon muuttaminen valitsemalla osion koon näyttävä kohta. Tämä toimii ainakin osioille joiden tiedostojärjestelmä on fat16, fat32, ext2, ext3 tai sivutus. Osion voi myös poistaa tästä valikosta.

Tarkista että luodaan ainakin kaksi osiota: yksi *juuri*-tiedostojärjestelmälle (jonka liitoskohdan on oltava `/`) ja toinen *sivutus*-osiolle. Jos juuritiedostojärjestelmän liittäminen unohtuu, **partman** ei suostu jatkamaan ennen kuin tämä on tehty.

Komennon **partman** toiminnallisuutta voi lisätä asentimen moduuleilla, mutta tähän vaikuttaa laitearkkitehtuuri. Jos kaikkia luvattuja toimintoja ei löydy, tarkista onko kaikki tarvittavat moduulit ladattu (esim. `partman-ext3`, `partman-xfs` tai `partman-lvm`).

Kun osiot on tehty halutulla tavalla, valitaan Lopeta osioiden teko ja tallenna muutokset levylle osiointivalikosta. Ruudulla näkyy yhteenveto levyille tehtävistä muutoksista ja vahvistuksen jälkeen tiedostojärjestelmät luodaan valitulla tavalla.

6.3.3.4. Monilevylaitteen asetukset (ohjelmallisesti toteutettu RAID)

Jos koneessa on useampi kiintolevy[5], voidaan komennolla **mdcfg** saada levyjärjestelmästä parempaa suorituskykyä ja/tai parempaa luotettavuutta. Tämmöinen järjestely on *monilevylaite* (tai tunnetuimman toteutuksensa mukaan *ohjelmallisesti toteutettu RAID*).

MD on periaatteessa joukko eri levyillä olevia osiota jotka yhdistetään *loogiseksi* laitteeksi. Tätä laitetta voidaan käyttää kuten tavallista levyosiota (ts. komennolla **partman** sille voi tehdä tiedostojärjestelmän, määrätä liitoskohdan, jne.).

Saavutettu etu riippuu luotavan MD-laitteen tyypistä. Tällä hetkellä tuettuja ovat:

RAID0

Pääasiassa suorituskykyä parantamaan. RAID0 jakaa kirjoitettavan tiedon *raidoksi* ja jakaa raidat tasan levypakan levyille. Tämä saattaa nopeuttaa luku- ja kirjoitustoimintoja, mutta yhden levyn hajotessa menetetaan *kaikki* tieto (paloja tiedoista on toimivilla levyllä tai levyillä, puuttuvat palat *olivat* hajonneella levyllä).

Tyypillinen RAID0:n käyttö on videon muokkaukseen tehty levyosio.

RAID1

Sopii luotettavuutta korostaviin sovelluksiin. Se muodostuu useasta (tavallisesti kahdesta) saman kokoisesta osiosta ja jokaisella osiolla on täsmälleen samat tiedot. Tästä seuraa kolme seikkaa. Ensinnäkin yhden levyn hajotessa tieto on yhä peilattuna muilla levyillä. Toiseksi, käyttökelpoista levytilaa on vain osa levypakan koosta (tarkemmin sanottuna pakan pienimmän osion verran). Kolmanneksi, tiedostojen lukutoiminnot tapahtuvat levyiltä vuorotellen, mikä saattaa parantaa suorituskykyä palvelimella, esimerkiksi tiedostopalvelimella, jossa lukutoimintoja tapahtuu useammin kuin kirjoituksia.

Levypakassa voi olla varalevy joka otetaan käyttöön hajonneen levyn tilalle.

RAID5

Tämä on hyvä kompromissi nopeudesta, luotettavuudesta ja hukkaan menevästä levytilasta. RAID5 jakaa kirjoitettavan tiedon raitoihin ja jakaa raidat tasan yhtä lukuunottamatta

5. Jos ollaan tarkkoja, MD-laitteen voi luoda myös samalla kiintolevyllä olevista osioista, mutta sillä ei saavuteta mitään etua.

pakan levyille (samaan tapaan kuin RAID0). Toisin kuin RAID0, RAID5 laskee lisäksi *pariteettitietoa*, joka kirjoitetaan omalle levylleen. Pariteettilevy ei ole koko ajan sama (se olisi RAID4), vaan sitä vaihdetaan säännöllisesti, joten paritettitietoa kirjoitetaan tasaisesti kaikille levyille. Kun yksi levy hajoaa, tiedon puuttuva osa voidaan laskea jäljelle jääneistä tietoa sisältävistä levyistä ja pariteettitiedosta. Tarvitaan vähintään kolme käytössä olevaa osiota muodostamaan RAID5. Levypakassa voi olla varalevy joka otetaan käyttöön hajonneen levyn tilalle.

Kuten nähdään, RAID5 on luotettavuudeltaan verrattavissa RAID1:een, mutta levytilaa menee vähemmän hukkaan. Toisaalta se saattaa olla hieman RAID0:aa hitaampi kirjoitustoiminnoissa, koska pariteetin laskemiseen kuluu aikaa.

RAID6

Samantapainen kuin RAID5, paitsi että pariteettilevyjä on kaksi eikä yksi.

RAID6-pakka selviää kahden levyn rikkoutumisesta.

RAID10

RAID10 yhdistää raidat (kuten RAID0) ja peilauksen (kuten RAID1). Se luo *n* kopiota kirjoitettavasta datasta ja jakaa ne levyosioille siten että mitkään saman datan kopiot eivät ole samalla laitteella. Oletusarvo *n*:lle on 2, mutta sen arvoa voidaan muuttaa expert-toimintatilassa. Levyosioita on oltava ainakin *n*. RAID10 käyttää erilaisia asetteluja kopioiden jakamiseen. Oletus on near copies. Tällöin kaikki kopiot ovat suunnilleen samoilla kohdin kaikilla levyillä. Far copies sijoittaa kopiot eri kohtiin eri levyillä. Offset copy kopioi raidan eikä yksittäisiä kopioita.

RAID10 käyttämällä voidaan saavuttaa luotettavuus ja vikasietoisuus ilman pariteetin laskemista.

Yhteenvetona:

Tyyppi	**Levyjä vähintään**	**Varalevy**	**Toipuuko levyrikosta?**	**Käytettävissä oleva tila**
RAID0	2	ei	ei	Pienimmän osion koko kertaa pakan levyjen määrä
RAID1	2	haluttaessa	kyllä	Pakan pienimmän osion koko
RAID5	3	haluttaessa	kyllä	Pakan pienimmän osion koko kertaa (pakan levyjen määrä vähennettynä yhdellä)
RAID6	4	haluttaessa	kyllä	Pakan pienimmän osion koko kertaa (pakan levyjen määrä vähennettynä kahdella)

Tyyppi	Levyjä vähintään	Varalevy	Toipuuko levyrikosta?	Käytettävissä oleva tila
RAID10	2	haluttaessa	kyllä	Kaikkien osioiden määrä jaettuna kimpalekopioiden määrällä (oletusarvo kaksi)

Lisää tietoa ohjelmallisesti toteutetusta RAIDista löytyy ohjeesta Software RAID HOWTO (http://www.tldp.org/HOWTO/Software-RAID-HOWTO.html).

RAID-pakkaan kuuluvat osiot on merkittävä ennen MD-laitteen luomista. (Tämä tehdään komennolla **partman** valikossa Osion asetukset: jossa olisi valittava Käyttö:⟶fyysinen nide RAIDia varten.

> **Huomaa:** Varmistu, että suunniteltua osiointimallia käyttävä laite voidaan käynnistää. Yleensä on tarpeen luoda erillinen `/boot`-tiedostojärjestelmä kun juuritiedostojärjestelmälle (`/`) on käytössä RAID. Useimmat käynnistyslataimet tukevat peilattua (ei raitoja käyttävää) RAID1:stä, joten yksi mahdollisuus olisi `/` on RAID5 ja `/boot` on RAID1.

Varoitus

MD-laitteiden tuki on varsin uusi ominaisuus asentimessa. Joidenkin RAID-tasojen voi ilmetä pulmia samoin kuin joidenkin käynnistyslataimien yhteydessä käytettäessä MD-laitetta juuritiedostojärjestelmälle (liitoskohtana `/`). Edistyneemmät käyttäjät osannevat kiertää jotkin näistä pulmista suorittamalla joitakin asetusten tekoja tai asennuksen vaiheita komentotulkista.

Seuraavaksi olisi valittava Tee ohjelmallisesti toteutetun RAID-laitteen asetukset komennon **partman** päävalikosta. (Valikko tulee näkyviin vasta kun ainakin yksi osio on merkitty olemaan fyysinen nide RAIDia varten.) Komennon **mdcfg** ensimmäisessä ruudussa valitaan Luo MD-laite. Asennin näyttää luettelon tuettujen MD-laitteiden tyypeistä, näistä olisi valittava yksi (esim. RAID1). Jatko riippuu MD-laitteelle valitusta tyypistä.

- RAID0 on yksinkertainen — asennin näyttää luettelon käytettävissä olevista RAID-osiosta ja tarvitsee vain valita mistä osioista muodostetaan MD.
- RAID1 on hieman mutkikkaampi. Ensin kysytään MD:hen käytettävien levyjen ja varalevyjen määrät. Seuraavaksi on valittava käytettävissä olevien RAID-osioiden joukosta levyinä ja varalevyinä käytettävät. Valittujen osioiden määrän on täsmättävä MD:lle ilmoitettuihin määriin. Älä huoli vaikka tulee virhe; asennin ei päästä jatkamaan ennen kuin levyjen määrät täsmäävät.
- RAID5:n käyttöönotto on samantapaista kuin RAID1:n, paitsi että on valittava ainakin *kolme* levyosiota.
- RAID6:n käyttöönotto on samantapaista kuin RAID1:n, paitsi että on valittava ainakin *neljä* levyosiota.
- RAID10:n asetukset tehdään samaan tapaan kuin RAID1:lle, paitsi expert-tilassa. Siinä `debian-installer` kysyy asettelua. Asettelussa on kaksi osaa. Ensimmäinen osa on asettelun tyyppi. Se on joko `n` (near copies), `f` (far copies) tai `o` (offset copies). Toisessa osassa asetetaan datasta tehtävien kopioiden määrä. Aktiivisia laitteita on oltava vähintään kopioiden määrä, jotta jokainen kopio saadaan eri levylle.

MD-laitteita voi aivan hyvin olla eri tyyppisiä samalla kertaa. Jos esimerkiksi MD-laitteille on käytettävissä kolme 200 Gt kiintolevyä, joissa jokaisessa on kaksi 100 Gt osiota, voidaan kunkin levyn ensimmäisestä osiosta muodostaa RAID0 (nopea 300 Gt osio videon käsittelyyn) ja käyttää muut kolme osiota (2 käytössä ja yksi varalla) RAID1:een (hyvin luotettava 100 Gt `/home`-osio).

Kun MD-laitteiden asetukset ovat valmiit, palataan **partman**-komentoon valitsemalla Lopeta **mdcfg**:n valikosta. **partman** tekee uusille MD-laitteille tiedostojärjestelmät ja säätää niiden ominaisuuksia, esimerkiksi liitoskohdat.

6.3.3.5. Loogisten levyniteiden hallintaohjelman (LVM) asetukset

Pääkäyttäjänä tai “edistyneenä” käyttäjänä tietokonetta käyttäneet ovat varmasti nähneet jonkun levyosion (tavallisesti kaikkein tärkeimmän) olevan liian täynnä, jonkin muun osion ollessa samaan aikaan melkein käyttämätön. Tilannetta piti korjailla siirtämällä tiedostoja, symbolisilla linkeillä jne.

Tällaisen tilanteen voi välttää käyttämällä loogisten levyniteiden hallintaohjelmaa (LVM). Yksinkertaistettuna LVM osaa yhdistää levyosiot (LVM käyttää termiä *fyysiset levyniteet*) näennäislevyksi (niin sanotuksi *levynideryhmäksi*, joka voidaan jakaa näennäisosioksi (*loogisiksi levyniteiksi*). Etuna tässä on, että loogisessa levyniteessä (ja tietysti levynideryhmissä joista se muodostuu) voi olla osia jotka ovat eri fyysisillä kiintolevyllä.

Kun 160 Gt `/home`-osioon huomataan tarvittavan lisää tilaa, voidaan yksinkertaisesti lisätä tietokoneeseen uusi 300 Gt levy, liittää se vanhaan levynideryhmään ja muuttaa `/home`-tiedostojärjestelmän sisältävän loogisen levyniteen kokoa ja hups vaan — käyttäjillä on taas tilaa "uudella" 460 Gt osiolla. Tämä esimerkki on tietenkin hieman yksinkertaistettu. Jos LVM HOWTO (http://www.tldp.org/HOWTO/LVM-HOWTO.html) ei vielä ole luettu siihen kannattaisi tutustua.

LVM:n käyttöönotto asentimessa on sangen helppoa **partman** sisältää kaiken tarvittavan tuen. Ensin on merkittävä LVM:n fyysisinä levyniteinä käyttämät levyosiot. (Tämä tehdään ohjelman **partman** valikossa Osion asetukset:, jossa olisi valittava Käyttö:⟶fyysinen levynide LVM:lle.

Palattaessa komennon **partman** pääruutuun, nähdään uusi valinta Tee levyniteiden hallintaohjelman asetukset. Kun se on valittu, pyydetään ensin vahvistamaan osiotaulun vireillä olevat muutokset (jos niitä on), jonka jälkeen näytetään LVM:n asetusvalikko. Valikon yläpuolella näkyy yhteenveto LVM:n asetuksista. Itse valikko on yhteysriippuva eli näyttää vain mahdolliset toiminnot. Mahdolliset toiminnot ovat:

- Näytä asetukset yksityiskohtaisesti: näyttää LVM:n rakenteen, loogisten levyniteiden nimet, koot ja muuta
- Luo levynideryhmä
- Luo looginen nide
- Poista levynideryhmä
- Poista looginen nide
- Kasvata levynideryhmää
- Pienennä levynideryhmää
- Lopeta: palaa komennon **partman** pääruutuun

Tuon valikon toiminnoilla luodaan ensin levynideryhmä ja sitten sen sisään loogisia levyniteitä.

Kun on palattu komennon **partman** pääruutuun, näkyvät luodut loogiset levyniteet samalla tavalla kuin tavalliset osiot (ja niitä olisi samalla tavalla käsiteltäväkin).

6.3.3.6. Salattujen levyniteiden asetukset

Asennin osaa tehdä salattuja osioita. Kaikki salatulle osiolle tallennettavat tiedostot kirjoitetaan heti salattuna. Pääsy salattuihin tietoihin sallitaan vasta kun on annettu salattua osiota luotaessa käytetty *salausavain* . Tämä ominaisuus on käytännöllinen suojaamaan salassapidettävää tietoa kannettavan tietokoneen tai kiintolevyn varastamisen varalta. Varas saattaa saada kiintolevyn käsiinsä, mutta ilman oikeaa salausavainta levyn sisältö näyttää satunnaiselta mössöltä.

Kaksi tärkeintä salattavaa osiota ovat: kotihakemistot, joissa on käyttäjien omat tiedostot, ja sivutusosio, johon saatetaan tallentaa tilapäisesti luottamuksellista tietoa ohjelman suorituksen aikana. Mikään ei tietenkään estä salaamasta kaikkia muitakin kiinnostavia osiota. Esimerkiksi osioita `/var` mihin tietokantapalvelimet, postipalvelimet tai tulostuspalvelimet tallentavat tietojaan tai osiota `/tmp` johon useat ohjelmat tallentavat mahdollisesti kiinnostavia tilapäistiedostoja. Jotkut saattavat haluta salata tiedostojärjestelmän kokonaan. Ainoa poikkeus on osio `/boot` jonka on oltava salaamaton, koska tällä hetkellä ei ole mitään keinoa ladata ydin salatulta osiolta.

> **Huomaa:** On syytä huomata salattujen osioiden käsittelyn olevan hitaampaa toistuvien salaus- ja purkutoimien takia. Käsittelynopeuteen vaikuttavat tietokoneen suorituskyky, salausmenetelmä ja avaimen pituus.

Salausta käytetään luomalla uusi osio osioinnin päävalikossa valittuun vapaaseen tilaan. Toinen tapa on valita olemassa oleva osio (esim. tavallinen osio, LVM:n looginen levynide tai RAID-levynide). Osion asetukset: valikossa on valittava fyysinen levynide salaukselle valintaluettelosta Käyttö. Valikko vaihtuu näyttämään useita salauksen asetuksia osiolle.

Debianin asennin tukee useita salausmenetelmiä. Oletusmenetelmä on *dm-crypt* (mukana uusissa Linux-ytimissä, toimii LVM:n fyysisille levyniteille), toinen on *loop-AES* (vanhempi, ylläpidetään erillään Linuxin lähdekoodeista). Oletuksen käyttöä suositellaan jos ei ole pakottavaa syytä muuhun.

Katsotaan ensin salausmenetelmän **`Device-mapper (dm-crypt)`** yhteydessä käytettäviä valitsimia. Tässäkin, kuten aina, kannattaa käyttää oletusarvoja jos on epävarma koska oletusarvot on huolella valittu tietoturvasyistä.

Salausmenetelmä: **`aes`**

> Tällä valitaan *salausmenetelmä* osion tietojen salaamiseen. `debian-installer` tukee tällä hetkellä seuraavia lohkosalauksia: *aes*, *blowfish*, *serpent* ja *twofish*. Tässä ohjeessa ei ole mahdollista vertailla salaustapojen eroja, valintaa saattaa kuitenkin helpottaa salausmenetelmän *AES* valinta American National Institute of Standards and Technology:n vakiosalausmenetelmäksi 2000-luvulla.

Avaimen koko: **`256`**

> Tässä annetaan salausavaimen pituus. Avaimen suurempi pituus yleensä parantaa salausta. Toisaalta, pidempi avain yleensä hidastaa salausta. Salausmenetelmä määrää käytettävissä olevat avaimien pituudet.

IV-menetelmä: **`cbc-essiv:sha256`**

> *Satunnaissiemenen alustusalgoritmia* tai *IV*-menetelmää käytetään salakirjoituksessa varmistamaan että salakirjoitusmenetelmän soveltaminen samaan *selväkieliseen tietoon* käyttäen samaa

salausavainta tuottaa aina erilaisen *salakirjoitetun tiedon*. Tavoitteena on ettei kräkkeri voi päätellä tietoa salatun tiedon toistuvista hahmoista.

Tarjolla olevista vaihtoehdoista on oletuksena oleva **`cbc-essiv:sha256`** tällä hetkellä vähiten haavoittuva tunnetuille hyökkäyksille. Käytä muita salausmenetelmiä vain kun on varmistettava yhteensopivuus aikaisemmin asennetun järjestelmän kanssa, jos siinä ei voi käyttää uudempia salausmenetelmiä.

Salausavain: **`Tunnuslause`**

Tässä valitaan tälle osiolle käytettävän salausavaimen tyyppi.

Tunnuslause

Salausavain muodostetaan[6] myöhemmin asennuksen aikana kysyttävästä tunnuslauseesta.

Satunnainen avain

Uusi salausavain muodostetaan satunnaisesta aineistosta aina kun salattua osiota otetaan käyttöön. Toisin sanoen: Joka kerta kun järjestelmä sammutetaan osion tiedot menetetään salausavaimen kadotessa muistista. (Avainta voi tietenkin yrittää arvata kokeilemalla kaikki mahdollisuudet, mutta jollei salausmenetelmässä ole tuntematonta heikkoutta tähän ei riitä ihmisen ikä.)

Satunnaiset avaimet ovat käteviä sivutusosiolle, koska tunnuslausetta ei tarvitse muistaa eikä luottamuksellista tietoa tarvitse pyyhkiä sivutusosiolta ennen tietokoneen sammuttamista. Toisaalta *ei ole* mahdollista käyttää uusimpien Linux-ytimien “suspend-to-disk” -toimintoa, koska sivutusosiolle kirjoitetun tiedon lukeminen on mahdotonta (käynnistettäessä suspendin jälkeen).

Tiedot pyyhitään: **`kyllä`**

Määritetään kirjoitetaanko osion tietojen päälle satunnaisella aineistolla ennen salauksen käyttöönottoa. Tätä suositellaan, koska muuten salauksen murtaja voisi huomata osion käytössä ja käyttämättä olevat osat. Lisäksi aikaisemmista asennuksista jääneen tiedon palauttaminen on vaikeampaa[7].

Valittaessa Salausmenetelmä:⟶Loopback (loop-AES), valikko vaihtuu näyttämään seuraavat valitsimet:

Salaus: **`AES256`**

Toisin kuin dm-cryptin kohdalla, käytettäessä loop-AES:ää salausmenetelmän ja avainen pituuden valinnat on yhdistetty, joten molemmat valitaan samalla kertaa. Katso edeltäneistä luvuista tietoa salausmenetelmistä ja avaimen pituudesta.

Salausavain: **`Avaintiedosto (GnuPG)`**

Valitaan tälle osiolle käytettävän salausavaimen tyyppi.

Avaintiedosto (GnuPG)

Salausavain lasketaan satunnaisesta aineistosta asennuksen aikana. Lisäksi tämä avain sa-

6. Tunnuslauseen käyttäminen salausavaimena tarkoittaa tällä hetkellä osiolle käytettävän LUKS (http://code.google.com/p/cryptsetup/).
7. Virastoilla joiden lyhenteessä on kolme kirjainta uskotaan olevan välineet tiedon palauttamiseen vaikka magneto-optisen taltion päälle olisi kirjoitettu montakin kertaa.

lataan ohjelmalla GnuPG, joten sen käyttämiseen tarvitaan oikea tunnuslause (tunnuslause kysytään myöhemmin asennuksen aikana).

Satunnainen avain

Katso aiempaa lukua satunnaisavaimista.

Tiedot pyyhitään: **`kyllä`**

Katso aiempaa lukua tiedon pyyhkimisestä.

Kun salatuille osioille on valittu halutut ominaisuudet, palataan takaisin osioinnin päävalikkoon. Valikossa pitäisi nyt olla valinta Tee salattujen levyniteiden asetukset. Kun se on valittu, pyydetään vahvistamaan tietojen pyyhkiminen tyhjennettäviksi merkityiltä osioilta ja mahdollisesti muitakin toimenpiteitä kuten uuden osiotaulun kirjoittaminen. Isoilla osiolla tämä saattaa kestää hyvän tovin.

Seuraavaksi pyydetään kirjoittamaan tunnuslause sitä käyttäville osioille. Hyvän tunnuslauseen tulisi olla pidempi kuin 8 merkkiä, siinä pitäisi olla sekä kirjaimia, numeroita että muita merkkejä eikä löytyä sanakirjasta tai olla käyttäjään liittyvää tietoa (kuten syntymäpäiviä, harrastuksia, lemmikkien nimiä, perheenjäsenten tai sukulaisten nimiä jne.).

Varoitus

Ennen tunnuslauseen kirjoittamista olisi varmistuttava näppäimistön asetuksien olevan oikein ja näppäimistä tulevan oikeat merkit. Tämän voi varmistaa vaihtamalla toiseen virtuaalikonsoliin ja kirjoittamalla jotain tekstiä kehoitteeseen. Näin ei myöhemmin tule yllätystä jos vaikka tunnuslausetta kirjoitetaan qwerty-näppäimistöllä kun asennuksen aikana näppäinasettelu oli azerty. Näin voisi käydä monesta syystä. Ehkä asennuksen aikana vaihdettiin näppäinasettelua, tai valittua näppäinasettelua ei ole vielä otettu käyttöön kirjoitettaessa juuritiedostojärjestelmän tunnuslausetta.

Jos salausavainten luomiseen valittiin jokin muu tapa kuin tunnuslause, luodaan salausavaimet nyt. Koska ydin ei ehkä vielä ole ennättänyt kerätä riittävää määrää satunnaisuutta asennuksen ollessa vasta alkuvaiheessa, toiminto voi kestää kauan. Toimintoa voidaan nopeuttaa luomalla satunnaisuutta: esim. painelemalla satunnaisia näppäimiä tai vaihtamalla komentotulkkiin virtuaalikonsolilla kaksi ja tekemällä verkko- ja levyliikennettä (noudetaan tiedostoja, kopioimalla isoja tiedostoja `/dev/null`iin jne.). Tämä toistetaan kaikille salattaville osioille.

Osiointivalikkoon palattua nähdään salatut osiot lisäosioina joiden asetukset voidaan tehdä samalla tavalla kuin tavallisten osioiden. Seuraavassa esimerkissä nähdään kaksi eri osiota. Ensimmäinen on salattu dm-crypt:llä, toinen loop-AES:llä.

```
Encrypted volume (sda2_crypt) - 115.1 GB Linux device-mapper
     #1 115.1 GB  F ext3

Loopback (loop0) - 515.2 MB AES256 keyfile
     #1 515.2 MB  F ext3
```

Nyt on osioille annettava liitoskohdat ja vaihdettava tiedostojärjestelmien tyyppiä jos oletusarvot eivät kelpaa.

Huomioi suluissa olevat tunnukset (esimerkissä *`sda2_crypt`* ja *`loop0`*) ja kullekin salatulle osiolle annettu liitoskohta. Näitä tietoja tarvitaan myöhemmin kun asennettu järjestelmä käynnistetään. Tavallisen käynnistyksen ja salattuja osioita käyttävän käynnistyksen eroja käsitellään myöhemmin kohdassa Kohta 7.2.

Kun osiointi on halutunlainen voidaan asennusta jatkaa.

6.3.4. Perusjärjestelmän asennus

Vaikkakin tämä vaihe sujuu kaikkein vaivattomimmin, siinä kuluu huomattava osa asennukseen menevästä ajasta koska noudetaan, tarkistetaan ja puretaan koko perusjärjestelmä. Jos tietokone tai nettiyhteys on hidas, tässä saattaa kulua toinenkin tovi.

Perusjärjestelmän asennuksen aikana ilmoitukset pakettien purkamisesta ja asetuksista ohjataan laitteelle `tty4`. Tähän päätteeseen pääsee painamalla **Vasen Alt-F4**; takaisin asentimeen pääsee painamalla **Vasen Alt-F1**.

Myös tämän asennusvaiheen ilmoitukset purkamisesta ja asetuksista ohjataan tiedostoon `/var/log/syslog`. Voit tarkistaa ne sieltä jos asennukseen käytetään sarjapäätettä.

Asennuksen yhdeydessä asennetaa Linux-ydin. Oletusprioriteettia käytettäessä asennin valitse parhaiten laitteistolle sopivan ytimen. Käytettäessä pienempää prioriteettia ydin voidaan valita luettelosta.

Kun paketteja asennetaan paketinhallintajärjestelmää käyttäen, se asentaa oletusarvona myös niiden suosittelemat paketit. Valitut sovellukset pystyvät suorittamaan perustoiminnallisuutensa ilmankin suositeltuja paketteja, mutta niillä tehdään sovellusta paremmaksi ja ne tulisi paketin ylläpitäjien mielestä tavallisissa tapauksissa asentaa sovelluksen kanssa.

> **Huomaa:** Teknisistä syistä perusjärjestelmän asennuksen aikana asennetut paketit asennetaan ilman niiden “suosittelemia” paketteja. Edellisessä kappaleessa mainittu sääntö tulee voimaan vasta perusjärjestelmän asentamisen jälkeen.

6.3.5. Asennetaan lisää ohjelmia

Kun perusjärjestelmä on asennettu, on käytössä toimiva mutta rajoitettu järjestelmä. Useimmat haluavat asentaa lisää ohjelmia sovittaakseen järjestelmän omiin tarpeisiinsa, ja asentimessa voidaan tehdä tämäkin. Tämä vaihe saattaa kestää vielä kauemmin kuin perusjärjestelmän asentaminen jos tietokone tai verkkoyhteys on hidas.

6.3.5.1. Tehdään apt:n asetukset

Eräs Debian GNU/Linuxiin paketteja asentava työkalu on ohjelma nimeltä **apt-get** joka tulee ohjelmapaketissa `apt`.[8] Muut paketinhallinnan edustaohjelmat, kuten **aptitude** > ja **synaptic** ovat myös käytettävissä. Näitä edustaohjelmia suositellaan uusille käyttäjille, koska ne yhdistävät lisäominaisuuksia kuten pakettien etsimisen ja tilanäytöt näppärään käyttöliittymään. Itse asiassa **aptitude** nyt nykyään suositeltu työkalu pakettien hallintaan.

Asetukset on tehtävä jotta **apt** tietää mistä paketteja noudetaan. Asetukset tallennetaan tiedostoon `/etc/apt/sources.list`. Tiedostoa voi tutkia ja muuttaa mieleisekseen kun asennus on valmis.

Oletusprioriteetilla asennettaessa asennin huolehtii asetuksien teosta enimmäkseen automaattisesti, valitun asennustavan perusteella ja mahdollisesti käyttämällä aiemmin asennuksen aikana tehtyjä va-

8. Huomaa, että asennukset tekevä ohjelma on itse asiassa **dpkg**. Se on kuitenkin alemman tason työkalu. **apt-get** on korkeamman tason työkalu joka osaa käynnistää komennon **dpkg** tarpeen mukaan. Se osaa noutaa paketteja rompulta, verkosta tai mistä vaan. Se osaa myös asentaa muita paketteja joita tarvitaan jotta asennettava paketti toimisi oikein.

lintoja. Useimmissa tapauksissa asennin lisää tietoturvapäivitysten asennuspalvelimen automaattisesti, ja “volatile”-asennuspalvelimen jos asennetaan vakaata jakelua.

Jos asennetaan alemmalla prioriteetilla (esim. expert-tilassa) päästään itse tekemään enemmän valintoja. Voidaan valita käytetäänkö tietoturva- ja/tai volatile-asennuspalvelimia. Lisäksi on mahdollista lisätä paketteja jakelun “contrib” ja “non-free” -osista.

6.3.5.1.1. Asennus monelta CD- tai DVD-levyltä

Jos asennetaan CD- tai DVD-levyltä joka on osa monen levyn kokoelmaa, asennin kysyy onko lisää romppuja joiden sisällysluettelo pitäisi lukea. Jos romppuja on lisää, tämä kannattanee tehdä jotta asennin voi käyttää niillä olevia paketteja.

Jos käytettävissä ei ole enempää CD- tai DVD-levyjä, ei se haittaa: niiden käyttäminen ei ole pakollista. Jos myöskään verkossa olevaa asennuspalvelinta (kuten seuraavassa luvussa selitetään) ei ole käytettävissä saattaa olla ettei voida asentaa kaikkia seuraavassa vaiheessa valittaviin tehtäviin kuuluvia paketteja.

> **Huomaa:** Paketit kootaan CD-levyille (ja DVD-levyille) suosituimmat ensin. Tällöin useimmiten tarvitaan vain kokoelman ensimmäisiä levyjä ja hyvin harvat käyttävät kokoelman viimeisillä levyillä olevia paketteja.
>
> Tämä tarkoittaa myös että koko levykokoelman ostaminen tai noutaminen on rahan haaskausta koska useimpia niistä ei kuitenkaan koskaan käytetä. Useimmissa tapauksissa on parempi hankkia vain kolmesta kahdeksaan ensimmäistä CD:tä ja asentaa mahdolliset puuttuvat paketit Internetistä asennuspalvelimelta. Sama pätee DVD-levyjen kokoelmalle: ensimmäinen DVD, tai ehkä kaksi ensimmäistä DVD:tä, riittää useimmille.
>
> Hyvä nyrkkisääntö on ensimmäisten kolmen CD:n riittävän tavalliseen työpöytäasennukseen (käytetään GNOME-työpöytäympäristöä). Vaihtoehtoisia työpöytäympäristöjä (KDE tai Xfce) varten tarvitaan lisää CD-levyjä. Ensimmäinen DVD-levy riittää mainiosti kaikille kolmelle työpöytäympäristölle.

Jos usean levyn sisällysluettelo on luettu, kehottaa asennin vaihtamaan levyä tarvittaessa paketteja muulta kuin asemassa olevalta levyltä. Huomaa, että pitäisi lukea sisällysluettelo vain samaan kokoelmaan kuuluvilta levyiltä. Ei ole väliä missä järjestyksessä niiden sisällysluettelo luetaan, mutta numerojärjestystä käyttämällä ei niin helposti sählää.

6.3.5.1.2. Asentaminen verkossa olevalta asennuspalvelimelta

Useimmissa asennuksissa kysytään käytetäänkö verkossa olevaa asennuspalvelinta pakettilähteenä. Useimmiten oletusvastaus on aivan hyvä, mutta on muutamia poikkeuksia.

Jos *ei* asenneta täydeltä CD- tai DVD-levyltä tai ei käytetä täyttä CD/DVD-levyotosta, olisi käytettävä asennuspalvelinta verkosta, koska muuten tulee asennettua vain hyvin suppea järjestelmä. Jos kuitenkin käytössä on rajoitettu Internet-yhteys, on parasta *ettei* asennuksen seuraavassa vaiheessa valita `työpöytä`-tehtävää.

Jos asennetaan täydeltä CD-levyltä tai käytetään täyttä CD-otosta, ei ole välttämätöntä käyttää asennuspalvelinta verkosta. Asennuspalvelimen käyttöä suositellaan koska yhdellä CD:llä on vain sangen rajoitettu määrä paketteja. Mikäli Internet-yhteys on rajoitettu, saattaa silti olla parasta *ettei* tässä kohtaa valita asennuspalvelinta verkosta, vaan saatetaan asennus loppuun tyytyen CD-levyn valikoimaan ja asennuksen jälkeen (eli kun asennettu järjestelmä on käynnistetty) lisätään paketteja valikoiden.

Asennettaessa DVD-levyltä tai käytettäessä DVD-otosta pitäisi kaikkien asennuksen aikana tarvittavien pakettien olla ensimmäisellä levyllä. Samoin jos on luettu usean CD-levyn sisällysluettelo kuten edellisessä luvussa kerrottiin. Verkossa olevan asennuspalvelimen käyttö ei ole pakollista.

Verkossa olevan asennuspalvelimen lisäämisellä on etuna CD/DVD-levyjen tekemisen jälkeen tulleiden ja puolijulkaisussa julkistettujen päivitysten saaminen käyttöön asennuksen aikana. Näin saadaan CD/DVD-kokoelman käyttöikää jatkettua vaarantamatta asennetun järjestelmän tietoturvaa tai vakautta.

Yhteenveto: verkossa olevan asennuspalvelimen valitseminen on enimmäkseen hyväksi, paitsi jos Internet-yhteys ei ole kovin hyvä. Jos paketin uusin versio on saatavilla CD/DVD-levyltä, asennin käyttää aina sitä. Asennuspalvelinta käytettäessä noudettavan datan määrä riippuu siis

1. asennuksen seuraavassa vaiheessa valittavista tehtävistä
2. noiden tehtävien tarvitsemista paketeista
3. mitkä noista paketeista ovat luetuilla CD- tai DVD-levyillä ja
4. onko levyillä olevien pakettien päivitettyjä versioita saatavilla asennuspalvelimelta (joko tavalliselta asennuspalvelimelta tai tietoturvapäivitysten tai volatilepäivitysten palvelimelta).

Huomaa viimeisen kohdan tarkoittavan, että vaikka verkossa oleva asennuspalvelin jätetään valitsematta käyttöön, saatetaan joitakin paketteja silti noutaa Internetistä jos niille on päivitys tietoturva- tai volatile-palvelimella ja nämä päivitykset on otettu käyttöön.

6.3.5.1.3. Choosing a network mirror

If you have selected to use a network mirror during the installation (optional for CD/DVD installs, required for netboot images), you will be presented with a list of geographically nearby (and therefore hopefully fast) network mirrors, based upon your country selection earlier in the installation process. Choosing the offered default is usually fine.

If your computer is on an IPv6-only network (which is probably not the case for the vast majority of users), using the default mirror for your country might not work. All the mirrors in the list are reachable via IPv4, but only some of them can be used via IPv6. As connectivity of individual mirrors can change over time, this information is not available in the installer. If there is no IPv6 connectivity for the default mirror for your country, you can either try some of the other mirrors offered to you or choose the “enter information manually” option. You can then specify “ftp.ipv6.debian.org” as the mirror name, which is an alias for a mirror available via IPv6, although it will probably not be the fastest possible one.

Another option when choosing to specify the mirror manually is to use “http.debian.net” as your mirror. “http.debian.net” is not a physical mirror but a mirror redirection service, i.e. it automatically refers your system to a real mirror near you in terms of network topology. It takes into account by which protocol you connect to it, i.e. if you use IPv6, it will refer you to an IPv6-capable mirror near you.

6.3.5.2. Ohjelmien valinta ja asentaminen

Asennuksen aikana on mahdollista valita asennettavat lisäohjelmat. Jotta vältyttäisiin yksittäisten asennuspakettien valitsemiselta saatavilla olevan paketin joukosta, tässä asentimen osassa valitaan

ja asennetaan ennalta määriteltyjä ohjelmakokoelmia jotta tietokone saadaan nopeasti valmiiksi erilaisiin tehtäviin.

On siis mahdollista valita ensin *tehtäviä* ja asentaa myöhemmin yksittäisiä paketteja. Tehtävät ovat löyhästi yhteenkuuluvia pakettikokoelmia muutamaan tietokoneella työhön tai tehtävään, kuten "Työpöytäympäristö", "WWW-palvelin", tai "Tulostuspalvelin"[9]. Kohta D.2 luettelee asennettavien tehtävien tilatarpeet.

Jotkin tehtävät saattavat olla esivalittuja, tähän vaikuttavat asennettavan tietokoneen ominaisuudet. Valinnat voidaan poistaa jos niitä ei haluta. Tässä kohtaa voi jopa poistaa valinnan kaikista tehtävistä.

Vihje: Asentimen merkkipohjaisessa käyttöliittymässä tehtävän valinta merkitään välilyöntinäppäimellä.

Huomaa: Tehtävä "Työpöytäympäristö" asentaa GNOME-työpöytäympäristön paitsi jos käytetään KDE:tä tai Xfce/LXDE:tä varten tehtyjä erikoislevyjä.

Asennuksen aikana ei ole mahdollista valita muuta työpöytäympäristöä. *On* kuitenkin mahdollista saada `debian-installer` asentamaan KDE-työpöytäympäristö GNOME:n sijaan valmiita vastauksia käyttämällä (katso Kohta B.4.10) tai lisäämällä käynnistysvalitsin `desktop=kde` käynnistyskehotteeseen asenninta käynnistettäessä. Mahdollista on myös valita kevyempi työpöytäympäristö Xfce ja LXDE valitsimella `desktop=xfce` tai `desktop=lxde`.

Huomaa tämän toimivan vain mikäli halutun työpöytäympäristön tarvitsemat asennuspaketit ovat noudettavissa. Asennettaessa yhdeltä täydeltä CD-otokselta, ne on noudettava asennuspalvelimelta koska useimmat tarvittavat paketit ovat vasta kokoelman myöhemmillä CD-levyillä. KDE:n, Xfce:n tai LXDE:n asentaminen tällä tavalla pitäisi sujua oikein hyvin jos käytetään DVD-otosta tai mitä tahansa muuta asennustapaa.

Palvelintehtävät asentavat ohjelmia suunnilleen seuraavasti. DNS-palvelin: `bind9`; Tiedostopalvelin: `samba`, `nfs`; Postipalvelin: `exim4`, `spamassassin`, `uw-imap`; Tulostuspalvelin: `cups`; SQL-palvelin: `postgresql`; WWW-palvelin: `apache2`.

Tehtävä "Tavallinen järjestelmä" merkitsee asennettavaksi kaikki paketit joiden tärkeys on "perus". Näihin kuuluu lukuisia yleisiä työkaluohjelmia jotka tapaavat olla käytettävissä kaikissa Linux- tai Unix-järjestelmissä. Tämä tehtävä tulisi jättää valituksi paitsi jos tiedät mitä teet ja haluat todella suppean järjestelmän.

Mikäli asennuskielen valinnan yhteydessä maa-asetustoksi valittiin joku muu kuin "C", **tasksel** tarkistaa onko tuota maa-asetustoa vastaavia tehtäviä ja yrittää automaattisesti asentaa kyseiset maa-asetustopaketit. Näitä ovat esimerkiksi paketit joissa on sanaluetteloita tai kielen erikoisfontteja. Jos valittiin työpöytäympäristö, asennetaan myös sitä vastaavat maa-asetustopaketit (jos niitä on saatavilla).

Kun tehtävät on valittu, painetaan Continue. Tässä kohtaa komento **aptitude** asentaa paketit joista valitut tehtävät muodostuvat. Jos jokin ohjelmista tarvitsee lisätietoja käyttäjältä, se näyttää kehotteen asennuksen aikana

Kannattaa huomata erityisesti Työpöytätehtävän olevan hyvin kookas. Erityisesti asennettaessa tavalliselta rompulta noutamalla rompulta puuttuvat paketit asennuspalvelimelta, asennin saattaa haluta

9. On hyvä tietää asentimen tekevän tehtävien luettelon käynnistämällä komennon **tasksel**. Se voidaan käynnistää milloin vain asennuksen jälkeen asentamaan (tai poistamaan) paketteja, tai voidaan käyttää yksittäisten pakettien asentamiseen komentoa **aptitude**. Asennuksen jälkeen saadaan nimetty paketti asennettua komennolla **`aptitude install`** ***`paketinnimi`***, missä *`paketinnimi`* on asennettavan paketin nimi.

noutaa suuren määrän paketteja verkosta. Jos Internet-yhteys on verraten hidas, tähän voi kulua pitkä aika. Ei ole mahdollisuutta peruuttaa pakettien asennusta kun se on alkanut.

Vaikka paketit olisivatkin mukana rompulla, asennin saattaa silti noutaa ne asennuspalvelimelta jos palvelimella oleva versio on uudempi kuin rompulla oleva. Asennettaessa vakaata jakelua, näin voi käydä päivitysversion (alkuperäisen vakaan julkaisun päivitys) julkaisun jälkeen; asennettaessa testattavaa jakelua näin käy jos käytetään vanhaa otosta.

6.3.6. Järjestelmä käynnistymään kiintolevyltä

Asennettaessa levytöntä työasemaa ei koneen levyltä käynnistäminen tietenkään ole mielekästä, jolloin tämä vaihe ohitetaan.

6.3.6.1. Etsitään muita käyttöjärjestelmiä

Asennin etsii muita tietokoneelle asennettuja käyttöjärjestelmiä ennen kuin käynnistyslatain asennetaan. Jos tuettu käyttöjärjestelmä löytyy, tästä kerrotaan käynnistyslatainta asennettaessa ja asetukset tehdään sallimaan myös tämän käyttöjärjestelmän käynnistyminen Debianin lisäksi.

Huomaa useiden käyttöjärjestelmien käynnistämisen samalla koneella olevan yhä hieman kikkailua. Muiden käyttöjärjestelmien löytämisen ja asetusten tekemisen automatiikka on erilainen joka laitearkkitehtuurille ja jopa arkkitehtuurin muunnoksillekin. Jos automatiikka ei toimi olisi käytetyn alkulatausohjelman ohjeista etsittävä lisätietoa.

6.3.6.2. Jatketaan ilman käynnistyslatainta

Tällä valinnalla voidaan asennus saattaa loppuun asentamatta mitään käynnistyslatainta. Näin voidaan tehdä joko koska arkkitehtuurille/arkkitehtuurin muunnokselle ei ole käynnistyslatainta tai sitä ei haluta (esim. käytetään jo asennettua käynnistyslatainta).

Tehtäessä käynnistyslataimen asetukset itse, olisi asennetun ytimen nimi tarkistettava hakemistosta `/target/boot`. Hakemistosta olisi myös katsottava onko siellä *initrd*; jos on, käynnistyslataimelle lienee kerrottava sen käyttämisestä. Muuta tarvittavaa tietoa ovat juuritiedostojärjestelmälle valittu levy ja osio, ja mikäli `/boot` asennettiin erilliselle osiolle, myös sen levy ja osio.

6.3.7. Päätetään asennus

Tämä on viimeinen vaihe Debianin asennuksessa. Asennin tekee viime hetken tehtävät. Pääasiassa siistitään työn jälkiä jotka `debian-installer` jätti.

6.3.7.1. Tehdään kellon asetukset

Asennin kysynee onko tietokoneen kello maailmanajassa (UTC). Jos mahdollista tätä ei kysytä vaan asennin yrittää päätellä esimerkiksi muiden asennettujen käyttöjärjestelmien perusteella onko kello maailmanajassa.

Expert-asennuksessa päästään aina valitsemaan onko kello maailmanajassa vai paikallisessa ajassa.

Tässä kohdin `debian-installer` yrittää myös kellonajan tallentamista järjestelmän laitekelloon. Tallennettava aika on maailmanaika tai paikallinen aika edellä tehdyn valinnan mukaiseti.

6.3.7.2. Järjestelmän uudelleenkäynnistys

Käynnistystaltion (romppu, levyke, jne) poistamisesta annetaan kehote. Sen jälkeen laite käynnistetään uudelleen uuteen Debian-järjestelmään.

6.3.8. Troubleshooting

Tässä luvussa käsiteltäviä asentimen osia ei tavallisesti käytetä, vaan ne ovat käytettävissä jos jotain menee pieleen.

6.3.8.1. Asentimen lokien tallentaminen

Jos asennus onnistuu, asennuksen aikana kertyneet lokitiedostot tallennetaan automaattisesti uuden Debian-järjestelmän hakemistoon `/var/log/installer/`.

Kohdan Tallenna vianetsinnän lokit valitseminen päävalikosta mahdollista lokien tallentamisen levykkeelle, verkkolevylle, kiintolevylle tai muulle taltiolle. Tämä voi olla hyödyksi jos asennuksen aikana ilmenee vakavia virheitä ja lokeja halutaan tutkia toisella koneella tai liittää lokit asennusraporttiin.

6.3.8.2. Komentotulkin käyttö ja lokien lukeminen

Asennuksen aikana pääsee komentotulkkiin monella tavalla. Useimmissa järjestelmissä ja jos ei asenneta sarjapäätettä käyttäen, on helpoin tapa vaihtaa toiseen *virtuaalikonsoliin* painamalla **Vasen Alt-F2**[10] (Mac-näppäimistöllä, **Option-F2**). Vaihda takaisin asentimeen näppäilemällä **Vasen Alt-F1**.

Jos ei voi vaihtaa toiseen konsoliin, on päävalikossa toiminto Käynnistä komentotulkki. Takaisin päävalikkoon pääsee painamalla Go Back tarpeeksi monta kertaa. Asentimeen pääsee takaisin komentotulkin komennolla `exit` joka sulkee komentotulkin.

Tässä vaiheessa on käynnistetty muistilevyltä ja Unix-komentoja on käytettävissä rajoitetusti. Käytettävissä olevat ohjelmat näkee komennolla **ls /bin /sbin /usr/bin /usr/sbin** ja komennolla **help**. Komentotulkki on Bourne-tulkin klooni nimeltä **ash** ja siinä on muutamia kivoja ominaisuuksia kuten tekstintäydennys ja komentohistoria.

Muokkaa ja katsele tiedostoja teksturilla **nano**. Asennusjärjestelmän lokitiedostot löytyvät hakemistosta `/var/log`.

> **Huomaa:** Vaikkakin voit tehdä komentotulkissa periaatteessa mitä vain käytettävissä olevilla komennoilla voi, komentotulkki on varsinaisesti tarkoitettu käytettäväksi jos jokin menee vikaan ja virheenjäljitykseen.
>
> Tämän tekeminen itse komentotulkissa saattaa häiritä asennusta ja johtaa virheisiin tai vaillinaiseen asennukseen. Erityisesti olisi aina annettava asentimen itse ottaa sivutusosio käyttöön eikä tehdä sitä itse komentotulkissa.

10. Eli pidät pohjassa **Alt**-näppäintä **Välilyönnin** vasemmalla puolella ja funktionäppäintä **F2** samaan aikaan.

6.3.9. Etäasennus

Yksi asentimen kiinnostava osa on *verkkopääte*. Sitä käyttäen voidaan iso osa asennuksesta tehdä verkon kautta SSH:lla etäkäyttönä. Verkon käyttö edellyttää asennuksen ensimmäisten vaiheiden suorittamista konsolilta, ainakin verkon asetusten tekemiseen asti (Mutta tämän osan voi automatisoida, katso Kohta 4.4.)

Tätä asentimen osaa ei oletusarvona ladata asentimen päävalikkoon, joten se on otettava käyttöön erikseen valitsemalla. Jos asennetaan rompulta, on käynnistettävä keskitason prioriteetilla tai muutoin käynnistettävä asentimen päävalikko ja valittava Lataa asentimen osia rompulta ja lisäosien luettelosta valittava Jatka etäasennuksena käyttäen SSH:ta.. Latauksen onnistuminen ilmenee uutena valikon kohtana Jatka etäasennuksena käyttäen SSH:ta..

Kun tämä uusi kohta on valittu, kysytään seuraavaksi uutta salasanaa ja sille vahvistusta. Salasanalla saa yhteyden asennettavaan järjestelmään. Tässä kaikki. Nyt pitäisi näkyä ruutu jossa neuvotaan kirjautumaan etäyhteydellä käyttäjänä *installer* käyttäen juuri annettua salasanaa. Toinen tässä ruudussa oleva tärkeä kohta on asennettavan järjestelmän sormenjälki. Tämä on toimitettava tietoturvallisesti etäasennuksen tekevälle henkilölle.

Mikäli asennusta halutaan jatkaa paikallisena asennuksena, voidaan milloin tahansa paina **Enter**, jolla palataan päävalikkoon mistä voidaan valita toinen asentimen osa.

Nyt vaihdetaan verkkokaapelin toiseen päähän. Ennen aloittamista on pääte asetettava käyttämään UTF-8-merkkikoodausta, koska sitä asennusjärjestelmä käyttää. Jos näin ei tehdä, etäasennuksen voi silti tehdä mutta ruudulla saattaa olla kummallisia ilmiöitä kuten rikkinäisiä valintaikkunan reunoja tai lukukelvottomia ei-ascii-merkkejä. Yhteys asennettavaan järjestelmään muodostetaan kirjoittamalla:

```
$ ssh -l installer asennettava_kone
```

Yllä *asennettava_kone_host* on joko asennettavan koneen konenimi tai IP-osoite. Ennen varsinaista sisäänkirjautumista näytetään etäkoneen sormenjälki ja käyttäjän on vahvistettava se oikeaksi.

> **Huomaa:** Asentimen **ssh**-palvelin käyttää oletusasetuksia jossa ei ole mukana keep-alive -pakettien lähetystä. Periaatteessa yhteyden asennettavaan järjestelmään pitäisi pysyä auki toistaiseksi. Joissakin tapauksissa — paikallisverkon asetukset vaikuttavat — yhteys saattaa katketa oltuaan jonkin aikaa jouten. Eräs tyypillinen tilanne jossa näin käy on jos asiakaskoneen ja asennettavan koneen välillä on Network Address Translation (NAT). Riippuu missä kohtaa asennusta yhteys katkesi voiko asennusta jatkaa kun yhteys on muodostettu uudelleen.
>
> Yhteyden katkeamiselta voidaan ehkä välttyä lisäämällä valitsin **-o ServerAliveInterval=*arvo*** **ssh**-yhteyttä käynnistettäessä, tai lisäämällä tuo asetus **ssh**:n asetustiedostoon. Huomaa kuitenkin että joissakin tapauksissa tämän valitsimen lisääminen *aiheuttaa* yhteyden katkeamisen (esimerkiksi jos keep-alive -paketteja lähetetään lyhyen verkkoyhteyden katkoksen aikana, josta **ssh** olisi muuten toipunut). Sitä oli siis käytettävä vain tarvittaessa.

> **Huomaa:** Jos asennetaan useita koneita peräkkäin ja niillä sattuu olemaan sama IP-numero tai konenimi, **ssh** kieltäytyy muodostamasta yhteyttä. Koneiden sormenjälki ei ole sama, joka tavallisesti on merkki tekeytymisestä muuksi koneeksi. Mikäli tästä ei varmasti ole kyse, voidaan koneen rivi poistaa tiedostosta `~/.ssh/known_hosts`[11] ja yrittää uudelleen.

11. Seuraava komento poistaa konetta vastaavan rivin: **ssh-keygen -R <*hostname*|*IP address*>**.

Kirjautumisen jälkeen näkyy aloitusruutu jossa on kaksi vaihtoehtoa, Käynnistä valikko ja Käynnistä komentotulkki. Ensimmäinen vie asentimen päävalikkoon, jossa asennusta voidaan jatkaa tavanomaiseen tapaan. Jälkimmäinen käynnistää komentotulkin jossa etäjärjestelmää voidaan tutkia ja mahdollisesti korjata. Toista päävalikkoa ei pidä käynnistää, mutta komentotulkkeja voi käynnistää useampia.

Varoitus

Kun etäasennus SSH:ta käyttäen on käynnistetty, olisi vältettävä palaamista paikallisella konsolilla käynnissä olevaan asentimeen. Jos niin tehdään, saattaa uuden järjestelmän asetukset tallentava tietokanta mennä sekaisin. Tästä taas voi olla seurauksena epäonnistunut asennus tai asennettu järjestelmä toimii huonosti.

6.4. Puuttuvan laitetiedoston lataaminen

Kuten Kohta 2.2 kertoo, joillekin laitteille on ladattava laiteohjelmisto. Joissakin tapauksissa laite ei toimi lainkaan jos laiteohjelmisto ei ole käytettävissä; joskus puuttuva laiteohjelmisto ei vaikuta perustoimintoihin ja laiteohjelmistoa tarvitaan vain lisäominaisuuksien saamiseen käyttöön.

Mikäli laiteajuri vaatii laiteohjelmistoa jota ei ole saatavilla, `debian-installer` näyttää valintaikkunan josta laiteohjelmiston lataus voidaan valita. Mikäli tämä valitaan, `debian-installer` käy läpi käytettävissä olevat laitteet ja etsii irrallisia laiteohjelmatiedostoja tai paketteja joissa on laiteohjelmistoja. Jos näitä löytyy, laiteohjelmisto kopioidaan oikeaan paikkaan (`/lib/firmware`) ja laiteajuria vastaava moduuli ladataan uudelleen.

> **Huomaa:** Läpikäytävät laitteet ja tuetut tiedostojärjestelmät riippuvat laitearkkitehtuurista, asennustavasta ja asennuksen vaiheesta. Erityisesti asennuksen aikaisissa vaiheissa laiteohjelmiston lataus onnistuu todennäköisimmin levykkeeltä tai USB-muistilta joissa on FAT-tiedostojärjestelmä.
> .

Huomaa että laiteohjelmiston lataamisen voi ohittaa jos on tiedossa että laite toimii ilmankin tai jos laitetta ei tarvita asennuksen aikana.

`debian-installer` only prompts for firmware needed by kernel modules loaded during the installation. Not all drivers are included in `debian-installer`, in particular radeon is not, so this implies that the capabilities of some devices may be no different at the end of the installation from what they were at the beginning. Consequently, some of your hardware may not be being used to its full potential. If you suspect this is the case, or are just curious, it is not a bad idea to check the output of the **dmesg** command on the newly booted system and search for “firmware”.

6.4.1. Taltion valmistelu

Official CD images do not include non-free firmware. The most common method to load such firmware is from some removable medium such as a USB stick. Alternatively, unofficial CD builds containing non-free firmware can be found at http://cdimage.debian.org/cdimage/unofficial/non-free/cd-including-firmware/. To prepare a USB stick (or other medium like a hard drive partition, or floppy disk), the firmware files or packages must be placed in either the root directory or a directory named

`/firmware` of the file system on the medium. The recommended file system to use is FAT as that is most certain to be supported during the early stages of the installation.

Tarballs and zip files containing current packages for the most common firmware are available from:

- http://cdimage.debian.org/cdimage/unofficial/non-free/firmware/

Just download the tarball or zip file for the correct release and unpack it to the file system on the medium.

Jos tarvittava laiteohjelmisto ei ole mukana tar-tiedostossa, voidaan yksittäisiä laiteohjelmistopaketteja ladata myös Debian-asennuspalvelimen (epävapaasta) osiosta. Seuraavassa katsauksessa pitäisi olla luettelo useimmista saatavilla olevista laiteohjelmistopaketeista mutta sen kattavuutta ei taata ja luettelossa saattaa olla mukana muitakin kuin laiteohjelmistopaketteja.

- http://packages.debian.org/search?keywords=firmware

On myös mahdollista kopioda yksittäisiä laiteohjelmistotiedostoja taltiolle. Irtotiedostoja saadaan esimerkiksi jo asennetusta järjestelmästä tai laitevalmistajalta.

6.4.2. Laiteohjelmisto ja asennettu järjestelmä

Asennuksen aikana ladatut laiteohjelmistot kopioidaan automaattisesti asennettuun järjestelmään. Useimmissa tapauksissa tämä varmistaa laiteohjelmistoa tarvitsevan laitteen toimivan oikein myös kun on käynnistetty asennettuun järjestelmään. Jos asennettu järjestelmä kuitenkin käyttää eri versiota ytimestä kuin asennin on pieni mahdollisuus ettei laiteohjelmistoa voida ladata versioerojen vuoksi.

Jos laiteohjelmisto ladattiin laiteohjelmistopaketista, `debian-installer` asentaa asennettuun järjestelmään myös kyseisen paketin ja lisää automaattisesti APT:n pakettivaraston osion non-free tiedostoon `sources.list`. Tästä on se etu, että laiteohjelmiston pitäisi päivittyä automaattisesti jos uusi versio julkaistaan.

Jos laiteohjelmiston lataus ohitettiin asennuksen aikana, kyseinen laite ei luultavasti toimi asennetussa järjestelmässä ennen kuin laiteohjelmisto (tai laiteohjelmistopaketti) on asennettu käyttäjän toimesta.

> **Huomaa:** Jos laiteohjelmisto ladattiin irrallisista laiteohjelmistotiedostoista, ei asennettuun järjestelmään kopioitu laiteohjelmisto päivity automaattisesti jos ei vastaavaa laiteohjelmistopakettia (jos sellainen on saatavilla) asenneta asennuksen valmistuttua.

Luku 7. Asennetun Debian-järjestelmän käynnistäminen

7.1. Totuuden hetki

Sähköinsinöörit tapaavat katsoa järjestelmän ensimmäisellä käynnisyskerralla toimiiko se vai "tulevatko savut ulos".

Ei pidä pelästyä jos järjestelmä ei käynnisty kunnolla. Jos asennus onnistui, todennäköisesti Debianin käynnistymisen estävä vika on sangen pieni. Useimmissa tapauksissa vika on korjattavissa tekemättä asennusta uudestaan. Yksi käytettävissä oleva tapa käynnistysvikojen korjaamiseen on asentimen sisäänrakennettu pelastustila (katso Kohta 8.7).

Jos Debian ja Linux ovat uusia sinulle, saatat tarvita kokeneempien käyttäjien tukea. Vähemmän käytetyille laitealustoille kuten ARM on paras tapa kysyä debian-arm-sähköpostilistalla (http://www.debian.org/MailingLists/subscribe). Voit myöskin tehdä asennusraportin kuten selitetään kohdassa Kohta 5.4.5. Katso, että kuvaat vian selkeästi ja liitä mukaan virheilmoitukset jotka voivat auttaa muita vian etsinnässä.

7.2. Salattujen levyniteiden liittäminen

Jos asennuksen aikana tehtiin salattuja levyniteitä ja niille annettiin liitoskohdat, pyydetään jokaisen levyniteen tunnuslause käynnistyksen aikana. Tässä kohtaa dm-crypt ja loop-AES toimivat hieman eri tavoin.

7.2.1. dm-crypt

Osioille joiden salausmenetelmä on dm-crypt näytetään käynnistyksen aikana seuraava kehote:

```
Starting early crypto disks... part_crypt
(starting)
Enter LUKS Passphrase:
```

part kehotteen ensimmäisellä rivillä on osio, esim. sda2 tai md0. Nyt varmaan mietit *minkä levyniteen* tunnuslause pitäisi kirjoittaa. Onko kyseessä `/home`? Vai `/var`? Jos salattuja osioita on vain yksi, on tämä tietysti helppoa ja kirjoitetaan vain levynidettä tehtäessä asetettu tunnuslause. Jos salattuja osioita tehtiin enemmän kuin yksi, ovat Kohta 6.3.3.6 lopuksi tietenkin tekemäsi muistiinpanot tarpeen. Jos et kirjoittanut muistiin miten *part*`_crypt` kuvautuvat liitoskohdiksi, voit vieläkin selvittää ne katsomalla asennetun järjestelmän tiedostoista `/etc/crypttab` ja `/etc/fstab`.

Kehotteen ulkonäkö voi olla muuttunut kun liitetään salattua juuritiedostojärjestelmää, riippuen käynnistyksessä käytetyn initrd:n tehneestä initramfs-generaattorista. Alla oleva esimerkki on initrd:stä jonka teki `initramfs-tools`:

```
Begin: Mounting root file system... ...
Begin: Running /scripts/local-top ...
Enter LUKS passphrase:
```

Tunnuslausetta kirjoitettaessa ei näytetä mitään merkkejä (ei edes tähteä eli asteriskia). Väärän tunnuslauseen voi kirjoittaa kaksi kertaa. Kolmannella kerralla käynnistys ohittaa levyniteen ja aloittaa seuraavan tiedostojärjestelmän liittämisen. Katso lisätietoja Kohta 7.2.3.

Kun kaikki tunnuslauseet on kirjoitettu käynnistyksen pitäisi jatkua tavalliseen tapaan.

7.2.2. loop-AES

loop-AES:llä salattuille osioille näytetään käynnistyksen aikana seuraava kehote:

```
Checking loop-encrypted file systems.
Setting up /dev/loopX (/mountpoint)
Password:
```

Tunnuslausetta kirjoitettaessa ei näytetä mitään merkkejä (ei edes tähteä eli asteriskia). Väärän tunnuslauseen voi kirjoittaa kaksi kertaa. Kolmannella kerralla käynnistys ohittaa levyniteen ja aloittaa seuraavan tiedostojärjestelmän liittämisen. Katso lisätietoja Kohta 7.2.3.

Kun kaikki tunnuslauseet on kirjoitettu käynnistyksen pitäisi jatkua tavalliseen tapaan.

7.2.3. Vikojen etsintää

Mikäli salattuja levyniteitä jäi liittämättä käynnistyksessä väärän tunnuslauseen takia, on ne liitettävä käynnistyksen jälkeen käsin. Erilaisia tilanteita on useita.

- Juuriosion jääminen liittämättä estää käynnistymisen ja tietokone on käynnistettävä uudelleen jotta päästään yrittämään uudestaan.
- Helpoin tapaus on salattu osio jossa on `/home` tai `/srv` kaltaisia tiedostojärjestelmiä. Ne voidaan helposti liittää järjestelmän käynnistyttyä. Jos käytössä on loop-AES tämä tehdään yhdellä komennolla:

  ```
  # mount /liitoskohta
  Password:
  ```

  missä `/liitoskohta` korvataan oikealla liitoskohdalla (esim. `/home`). Ainoa ero tavalliseen liittämiseen on levyniteen tunnuslauseen kysyminen.

  Jos käytössä on dm-crypt on homma hieman hankalampi. Levyniteet on ensin rekisteröitävä sovelluksella device mapper suorittamalla:

  ```
  # /etc/init.d/cryptdisks start
  ```

  Komento tutkii kaikki tiedostossa `/etc/crypttab` mainitut levyniteet ja luo tarvittavat laitteet hakemistoon `/dev` kun oikeat tunnuslauseet on kirjoitettu. (Levyniteet jotka jo on rekisteröity ohitetaan, joten komennon voi huoletta toistaa useita kertoja). Kun rekisteröinti on onnistunut, levyniteet voidaan liittää tavalliseen tapaan:

  ```
  # mount /liitoskohta
  ```

- Jos ei-välttämättömien järjestelmätiedostojen levyniteitä ei voitu liittää (`/usr` tai `/var`), järjestelmän pitäisi silti käynnistyä ja ja levyniteet voida liittää kuten edellisessä tapauksessa. On kuitenkin (uudelleen) käynnistettävä kaikki palvelut jotka ovat käynnissä oletusajotasolla (runlevel), koska hyvin todennäköisesti ne eivät käynnistyneet. Helpoin tapa on vaihtaan ensimmäiselle ajotasolle ja takaisin komennolla

  ```
  # init 1
  ```

  komentotulkissa ja painamalla **Control-D** kun kysytään pääkäyttäjän salsanaa.

7.3. Sisäänkirjautuminen

Kun järjestelmä on käynnistynyt, näytetään sisäänkirjautumisen kehote. Käytä sisäänkirjautumisessa asennuksen aikana valitsemaasi henkilökohtaista tunnusta ja salasanaa. Järjestelmä on nyt käyttövalmis.

Uusi käyttäjä halunnee tutustua järjestelmään jo asennettuun ohjeistoon aloitellessaan järjestelmän käyttöä. Tällä hetkellä ohjeistoja on useita, erilaisia ohjeistoja yhdistävä työ etenee. Tässä muutamia aloituskohtia.

Asentamiesi sovellusten mukana tulleet ohjeet löytyvät hakemistosta `/usr/share/doc/`, sovelluksen mukaan nimetystä alihakemistosta (tai tarkemmin sanottuna sovellusta vastaavan Debian-paketin mukaan nimetystä). Laajemmat ohjeet ovat kuitenkin usein pakattuna erillisiin ohjepaketteihin, joita oletusarvoisesti ei yleensä asenneta. Esimerkiksi pakettienhallintatyökalun **apt** ohjeet löytyvät paketeista `apt-doc` tai `apt-howto`.

Lisäksi hakemistopuussa `/usr/share/doc/` on muutamia erikoishakemistoja. Linux HOWTO:t on asennettu (pakattuina) *.gz*-tiedostoina hakemistoon `/usr/share/doc/HOWTO/en-txt/`. Kun komento **dhelp** on asennettu voidaan www-selaimella lukea ohjeiden hakemisto tiedostosta `/usr/share/doc/HTML/index.html`.

Helppo tapa näiden ohjeiden lukemiseen tekstiselaimella on seuraavat komennot:

```
$ cd /usr/share/doc/
$ w3m .
```

Piste komennon **w3m** jäljessä tarkoittaa nykyhakemiston sisällön näyttämistä.

Jos graafinen työpöytäympäristö on asennettuna, voidaan myös sen selainta käyttää. Käynnistä selain Sovellusvalikosta ja kirjoita **`/usr/share/doc/`** osoitekenttään.

Toinen tapa on katsoa komennoilla **`info`** ***`komento`*** tai **`man`** ***`komento`*** useimpien komentotulkin kehotteessa käytettävien komentojen ohje. Komento **`help`** näyttää ohjeita komentotulkin sisäänrakennetuista komennoista. Lisäksi kirjoittamalla komento ja **`--help`** saadaan tavallisesti lyhyt yhteenveto komennon käytöstä. Jos komento vierittää tulosteet ruudun yläreunasta näkymättömiin, kirjoita **`| more`** komennon jälkeen samalle riville seisauttamaan tulostusta. Luettelon kaikista tietyllä kirjaimella alkavista komennoista saa kirjoittamalla kirjaimen ja kaksi sarkainta.

Luku 8. Mitä seuraavaksi?

8.1. Ajetaan järjestelmä alas

Käynnissä olevaa Debian GNU/Linux-järjestelmää ei saa sammuttaa tietokoneen edessä tai takana olevasta reset-nappulasta tai virtakytkimestä. Debian GNU/Linux olisi ajettava alas siististi, muuten tiedostoja voi kadota ja/tai tulla levyvirheitä. Jos käytössä on työpöytäympäristö, on sovellusvalikossa tavallisesti tarjolla kohta “kirjaudu ulos” josta järjestelmä voidaan sammuttaa (tai käynnistää uudelleen).

Toinen tapa on näppäillä **Ctrl**-**Alt**-**Del** . Viimeinen tapa on kirjautua sisään pääkäyttäjänä ja komentaa **poweroff**, **halt** or **shutdown -h now** jos kumpikaan näppäinyhdistelmistä ei toimi tai jos mieluummin kirjoittaa komentoja; uudelleenkäynnistys tehdään komennolla **reboot**.

8.2. Uusille Unix-käyttäjille

Uuden Unix-käyttäjän lienee parasta hankkia kirjoja ja lukea niitä. Arvokasta tietoa on paljon myös teoksessa Debian Reference (http://www.debian.org/doc/user-manuals#quick-reference). Osoitteesta list of Unix FAQs (http://www.faqs.org/faqs/unix-faq/) löytyy useita UseNetin kirjoituksia, ne ovat myös hieno näkymä historiaan.

Linux on eräs Unix-toteutus. Osoitteessa Linux Documentation Project (LDP) (http://www.tldp.org/) on koottuna useita HOWTO-ohjeita ja netistä saatavilla olevia kirjoja Linuxista. Useimmat näistä teoksista voi asentaa omaan koneeseensa; asennetaan `doc-linux-html` -paketti (HTML versiot) tai `doc-linux-text` -paketti (tekstiversiot), ohjeet tulevat hakemistoon `/usr/share/doc/HOWTO`. LDP:n HOWTO-ohjeita on saatavilla myös Debian-paketteina eri kielillä. Suomenkielinen Linux.fi-wiki (http://linux.fi/) kokoaa paljon ohjeita, myös aloittelijalle sopivia.

8.3. Asennoidu oikein Debianiin

Debian eroaa jonkin verran muista jakeluista. Myös muita Linux-jakeluita käyttäneiden olisi tiedettävä Debianista muutamia seikkoja jotta järjestelmä pysyisi hyvässä vireessä. Tämän luvun sisältö antaa suuntaviivoja, tarkoitus ei ole opettaa kädestä pitäen Debianin käyttöä, vaan olla hyvin tiivis katsaus hyvin kiireisille lukijoille.

8.3.1. Debianin paketointijärjestelmä

Debianin paketointijärjestelmä on tärkein käsitteistä jotka olisi ymmärrettävä. Lyhyesti sanottuna, järjestelmässä on suuria osia joiden hallinnoinnista vastaa paketointijärjestelmä. Näitä osia ovat:

- `/usr` (paitsi `/usr/local`)
- `/var` (hakemisto `/var/local` voidaan tehdä ja huseerata siellä vapaasti)
- `/bin`
- `/sbin`
- `/lib`

Jos esimerkiksi tiedosto `/usr/bin/perl` korvataan, se onnistuu mutta päivitettäessä paketti `perl` korvatun tiedoston päälle kirjoitetaan. Asiantuntevat käyttäjä voivat kiertää tämän pulman "jäädyttämällä" paketin komennolla **aptitude**.

Eräs parhaista asennustavoista apt. Käytettävissä on komentoriviltä toimiva **apt-get** tai kokoruudun tekstitilassa toimiva aptitude. Huomaa, että apt sallii pää-, contrib- ja epävapaa-jakeluiden yhdistämisen, jolloin vientirajoitusten piirissä olevat paketitkin ovat saatavilla.

8.3.2. Additional Software Available for Debian

There are official and unofficial software repositories that are not enabled in the default Debian install. These contain software which many find important and expect to have. Information on these additional repositories can be found on the Debian Wiki page titled The Software Available for Debian's Stable Release (http://wiki.debian.org/DebianSoftware).

8.3.3. Vaihtoehtoja sovelluksille

Usein on samaan tarkoitukseen useita sovelluksia. Komennon **update-alternatives** avulla voidaan valita oma mielisovellus käyttöön jos tarjolla on useita. Kannattaa lukea man-sivu komennolle update-alteranatives.

8.3.4. Tehtävien ajastettu suoritus

Kaikkien järjestelmän ylläpitäjän tehtäviin liittyvien tiedostojen tulisi sijaita hakemistossa `/etc` koska siellä on asetustiedostoja. Pääkäyttäjän ajastetut tehtävät päivittäin, viikoittain tai kuukausittain suoritettaviksi olisi tallennettava hakemistoihin `/etc/cron.{daily,weekly,monthly}`. Ne käynnistetään tiedostosta `/etc/crontab`, ja suoritetaan aakkosjärjestyksessä yksi kerrallaan.

Toisaalta, jos ajastettu tehtävä on (a) suoritettava tietyn käyttäjän oikeuksilla tai (b) suoritettava tiettyyn aikaan tai toistettava määrävälein, käytetään joko tiedostoa `/etc/crontab` tai mieluummin `/etc/cron.d/jotain`. Näissä nimenomaisissa tiedostoissa on myös lisäkenttä, joka määrää minkä käyttäjän oikeuksilla ajastettu tehtävä suoritetaan.

Kummakssakin tapauksessa muokataan tiedostoja ja cron havaitsee muutoksen automaattisesti. Erikoiskomentoja ei tarvitse käynnistää. Lisätietoa löytyy man-sivuilta cron(8), crontab(5) ja tiedostosta `/usr/share/doc/cron/README.Debian`.

8.4. Lisää lukemista ja lisätietoja

Yksittäisestä ohjelmasta saa tietoa ensinnäkin komennoilla **`man`** ***`ohjelma`*** tai **`info`** ***`ohjelma`***.

Myöskin hakemistossa `/usr/share/doc` on runsaasti hyödyllisiä ohjeistoja. Erityisesti `/usr/share/doc/HOWTO` ja `/usr/share/doc/FAQ` sisältävät paljon kiinnostavaa tietoa. Ennen vikailmoituksen tekemistä luetaan `/usr/share/doc/debian/bug*`. Ohjelman nimenomaan Debianiin liittyvistä ominaisuuksista löytyy tieto tiedostosta `/usr/share/doc/(paketin nimi)/README.Debian`.

Debianin www-sivustolla (http://www.debian.org/) on paljon tietoa Debianista. Katso erityisesti Debian GNU/Linux FAQ (http://www.debian.org/doc/FAQ/) ja Debian

Reference (http://www.debian.org/doc/user-manuals#quick-reference). Debianin muiden ohjeiden hakemisto on Debian Documentation Project (http://www.debian.org/doc/ddp). Debian-yhteisö tekee talkootyötä; Debianin postituslistoille liitytään Postilistoille liittyminen (http://www.debian.org/MailingLists/subscribe) -sivulla. Viimeisenä mutten vähäisimpänä Debianin postituslistojen arkistot (http://lists.debian.org/) sisältää suuren määrän Debian-tietoa.

Yleistä tietoa GNU/Linuxista tarjoaa Linux Documentation Project (http://www.tldp.org/). Saatavilla on HOWTO-ohjeita ja viitteitä muuhun hyvin arvokkaaseen tietoon GNU/Linux-järjestelmän osista.

8.5. Järjestelmän asetukset sähköpostin käyttöönottoon

Sähköpostin on nykyään monien elämän tärkeä osa. Koska sähköpostin asetukset voidaan tehdä monella tavalla, ja koska oikeat asetukset ovat tärkeitä joillekin Debianin varusohjelmille, pyritään tässä luvussa selvittämään perusasiat.

Sähköpostijärjestelmä muodostuu kolmesta pääosasta. Ensimmäinen on *Mail User Agent* (MUA), ohjelma jolla käyttäjä kirjoittaa ja lukee sähköpostit. Sitten on *Mail Transfer Agent* (MTA), joka huolehtii sähköpostien kuljettamisesta koneelta toiselle. Viimeisenä on *Mail Delivery Agent* (MDA) joka huolehtii saapuvien sähköpostien siirtämisestä käyttäjän sähköpostilaatikkoon.

Nämä kolme toimintoa voidaan toteuttaa kolmella erillisellä ohjelmalla, mutta ne voidaan myös yhdistää yhteen tai kahteen ohjelmaan. On myös mahdollista, että eri ohjelmat huolehtivat näistä toiminnoista sähköpostin tyypin mukaan.

Linux- ja Unix-järjestelmissä **mutt** on historiallisista syistä hyvin suosittu MUA. Kuten useimmat perinteistä Linux-ohjelmat siinä on tekstikäyttöliittymä. Sitä käytetään usein **exim**in tai **sendmail**in toimiessa MTA:na ja **procmail**in MDA:na.

Graafisten työpöytäympäristöjen suosion kasvaessa graafinen sähköpostiohjelma kuten GNOMEn **evolution**, KDE:n **kmail** tai Mozillan **thunderbird** (Debianissa saatavilla nimellä **icedove**[1] lisää suosiotaan. Nämä ohjelmat yhdistävät MUA:n, MTA:n ja MDA:n toiminnot, mutta niitä voidaan — ja usein käytetäänkin — yhdessä perinteistä Linux-työkalujen kanssa.

8.5.1. Sähköpostin oletusasetukset

Even if you are planning to use a graphical mail program, it is important that a traditional MTA/MDA is also installed and correctly set up on your Debian GNU/Linux system. Reason is that various utilities running on the system[2] can send important notices by e-mail to inform the system administrator of (potential) problems or changes.

Tästä syystä paketit `exim4` ja `mutt` asennetaan oletusarvona (kunhan et asennuksen aikana poistanut valintaa “standard” tehtävästä). `exim4` on yhdistetty MTA/MDA joka on verraten pieni mutta hyvin joustava. Oletusarvona sen asetukset on tehty käsittelemään vain koneen sisäinen sähköposti ja lähettämään järjestelmän ylläpitäjälle (tunnus root) tarkoitettu sähköposti asennuksen aikana tehdylle tavalliselle käyttäjälle[3].

Koneen sisäiset sähköpostit toimitetaan lisäämällä ne tiedostoon `/var/mail/`*`käyttäjätunnus`*. Sähköpostit voi lukea komennolla **mutt**.

1. Syy **thunderbird**in nimemiselle **icedove**ksi on käyttöehdoissa. Yksityiskohtaisemmat tiedot eivät kuulu tämän ohjeen piiriin.
2. Examples are: **cron**, **quota**, **logcheck**, **aide**, …
3. Asetus rootin sähköpostin välityksestä tavalliselle käyttäjälle on tiedostossa `/etc/aliases`. Jos tavallista käyttäjätunnusta ei luotu, sähköposti toimitetaan suoraan root-tunnukselle.

8.5.2. Sähköpostien lähetys ulkomaailmaan

Kuten aiemmin mainittiin, asennetun Debian-järjestelmän asetukset on tehty käsittelemään vain koneen sisäinen sähköposti, ei lähettämään sähköpostia koneen ulkopuolele tai vastaanottamaan sähköpostia muualta.

Jos haluat `exim4`:n käsittelevän muutakin kuin koneen sisäistä sähköpostia, lue seuraavasta luvusta käytettävissä olevista perusasetuksista. Muista kokeilla, että sähköpostin lähetys ja vastaanotto toimii oikein.

Jos aiot käyttää graafista sähköpostiohjelmaa ja käytät Internetpalveluntarjoajan tai yrityksesi sähköpostipalvelinta, ei ole varsinaista tarvetta tehdä `exim4`:n asetuksia siten, että se käsittelisi muuta kuin koneen sisäistä sähköpostia. Riittää kun teet mieluisimman graafisen sähköpostiohjelmasi asetukset siten, että se käyttää oikeita palvelimia sähköpostin lähettämiseen ja vastaanottoon (tässä ohjeessa ei neuvota miten se tehdään).

Saatat kuitenkin tuossa tapauksessa joutua tekemään yksittäisten varusohjelmien asetuksia jotta ne osaisivat lähettää sähköpostia oikein. Yksi tälläinen varusohjelma on **reportbug**, ohjelma jolla tehdään ja lähetetään vikailmoituksia Debianin paketeista. Oletusarvona se olettaa voivansa käyttää `exim4`:ää vikailmoitusten lähettämiseen.

Jotta saisit **reportbug**in käyttämään käyttämään ulkoista sähköpostipalvelinta oikein, ole hyvä ja käytä komentoa **reportbug --configure** ja vastaa “ei” kysymykseen onko MTA käytettävissä. Sitten kysytään SMTP-palvelinta jota käytetään vikailmoitusten lähettämiseen.

8.5.3. Exim4 Mail Transport Agentin asetukset

Jos haluat järjestelmän käsittelevän myös muuta kuin koneen sisäistä sähköpostia, on paketin `exim4` asetukset tehtävä uudestaan[4]:

```
# dpkg-reconfigure exim4-config
```

Kun tuo komento on suoritettu (roottina), kysytään haluatko jakaa asetukset pieniin tiedostoihin. Jos olet epävarma, valitse oletusarvo.

Seuraavaksi näytetään muutamia tavallisia sähköpostiympäristöjä. Valitse lähinnä tarpeitasi vastaava.

Internetiin kytketty kone

Koneessa on nettiyhteys ja sähköpostin lähetys ja vastaanotto tapahtuu suoraan SMTP:llä. Seuraavissa ruuduissa kysytään muutamia peruskysymyksi, kuten koneen sähköpostinimi tai luettelo verkkoalueista joiden posti vastaanotetaan tai välitetään.

lähetys smarthostin kautta

Tässä lähtevä sähköposti välitetään toiselle koneelle, jota sanotaan “smarthost”iksi, joka huolehtii viestin välittämisestä vastaanottajalle. Yleensä smarthost myös tallentaa tietokoneellesi osoitetun sähköpostin, jotta koneesi ei tarvitse olla koko ajan yhteydessä nettiin. Tällöin sähköpostit on noudettava smarthostillta fetchmailin kaltaisella ohjelmalla.

Useissa tapauksissa smarthost on Internetpalveluntarjoajan sähköpostipalvelin, mistä syystä tämä valinta sopii hyvin soittoyhteyden käyttäjille. Se voi olla myös yrityksen sähköpostipalvelin, tai jopa toinen kone omassa verkossasi.

4. Tietysti voit myös poistaa `exim4`:n ja korvata sen jollain muulla MTA/MDA:lla.

lähetys smarthostin kautta; ei paikallista sähköpostia

Tämä valinta on suunnilleen sama kuin edellinen, paitsi että järjestelmän asetuksia ei tehdä käsittelemään paikallista sähköpostialuetta. Sähköposti koneen sisällä (esim. järjestelmän ylläpitäjälle) kuitenkin käsitellään.

vain paikallinen sähköpostien toimitus

Tämä on järjestelmän oletusasetus.

ei tehdä asetuksia nyt

Tämän voi valita jos aivan varmasti tietää mitä tekee. Valinta jättää sähköpostijärjestelmän asetukset tekemättä — sähköpostia ei voi lähettää eikä vastaanottaa ennen asetusten tekemistä, ja ehkä jää näkemättä järjestelmän lähettämiä tärkeitä viestejä.

Jos mikään näistä tapauksista ei vastaa tarpeitasi, tai jos asetukset on tehtävä tarkemmin, on hakemistossa `/etc/exim4` olevia asetustiedostoja muokattava kun asennus on valmis. Lisää tietoa `exim4`:stä löytyy hakemistosta `/usr/share/doc/exim4`; tiedosto `README.Debian.gz` sisältää yksityiskohtaisempaa tietoa `exim4`:n asetusten teosta ja selittää mistä löytyy lisätietoja.

Huomaa, että sähköpostin lähettäminen suoraan Internettiin kun käytössä ei ole virallista verkkotunnusta voi johtaa sähköpostin hylkäämiseen vastaanottavien palvelimien roskapostisuodattimissa. Käytä mieluummin Internetpalveluntarjoajasi sähköpostipalvelinta. Jos silti haluat lähettää sähköpostit suoraan, lienee tarpeen käyttää jotain muuta sähköpostiosoitetta kuin oletusarvona tehty. Jos MTA:na on käytössä `exim4`. tämä on mahdollsita lisäämällä tietua tiedostoon `/etc/email-addresses`.

8.6. Uuden ytimen kääntäminen

Miksi pitäisi kääntää uusi ydin? Usein se ei olekaan välttämätöntä, sillä Debianin toimittama oletusydin toimii useimmissa laitekokoonpanoissa. Lisäksi Debianissa on usein tarjolla useita vaihtoehtoisia ytimiä. Niinpä kannattaa ensin tarkistaa onko paremmin laitteistoon sopiva vaihtoehtoinen ytimen paketti saatavilla. Saattaa kuitenkin olla hyödyllistä kääntää uusi ydin jotta:

- laitteiston erikoisominaisuudet saadaan käytettyä, tai valmiiden ytimien aiheuttamat laitteistoristiriidat vältettyä
- saadaan käyttöön ytimen valitsimet joita ei tueta valmiissa ytimissä (kuten 4 Gt muistin koko)
- optimoidaan ydintä käynnistymisen nopeuttamiseksi poistamalla ajureita joita ei käytetä
- tehdään staattisesti linkitetty ydin eikä moduuleja käyttävä
- otetaan käyttöön päivitetty ydin tai ytimen kehitysversio
- opiskellaan Linux-ytimestä lisää

8.6.1. Useita asennettuja ytimiä

Ei pidä pelätä ytimen kääntämistä. Se on hauskaa ja hyödyllistä.

Ytimen kääntämiseksi Debian-tavalla, on ensin asennettava muutamia paketteja: `fakeroot`, `kernel-package`, `kernel-source-2.6` ja muutamia muita jotka luultavasti ovat jo asennettuina (katso täydellinen luettelo `/usr/share/doc/kernel-package/README.gz`).

Tällä tavalla ytimen lähdekoodeista kootaan .deb-paketti, ja myös yhteensopiva riippuvaksi merkitty .deb ei-standardeista moduleista jos niitä käytetään. Tämä on parempi tapa käyttää useita ytimiä; hakemistoon `/boot` tallennetaan ydin, System.map ja koostamisessa käytetty config-tiedosto.

Huomaa, ettei ole *pakollista* kääntää ydintä "Debian-tavalla"; mutta mielestämme paketinhallinnan käyttäminen ytimien järjestyksessä pitämiseen on itse asiassa turvallisempaa ja helpompaa. Itse asiassa ytimen lähdekoodin voi noutaa suoraan Linusilta eikä paketista `linux-source-2.6` ja silti kääntää ytimen `kernel-package`-menetelmällä.

Huomaa paketin `kernel-package` ohjeiden kokonaisuudessaan löytyvän hakemistosta `/usr/share/doc/kernel-package`. Tässä luvun ohjeet opastavat lyhyesti kädestä pitäen ohjelman käytössä.

Tästä eteenpäin oletetaan käyttäjän voivan tehdä koneellaan mitä vain ja puretaan ytimen lähdekoodit kotihakemiston alle[5]. Myöskin oletetaan ytimen version olevan 2.6.32. Varmistu työhakemiston olevan hakemisto johon ytimen lähdekoodit puretaan, ja pura ne komennolla **`tar xjf /usr/src/linux-source-2.6.32.tar.bz2`** ja vaihda työhakemistoksi `linux-source-2.6.32` jonka komento teki.

Nyt on tehtävä ytimen asetukset. Komenna **`make xconfig`** jos X11:n asetukset on tehty, se on asennettu ja käynnissä; muussa tapauksessa komenna **`make menuconfig`** (`libncurses5-dev` on oltava asennettuna). Lue käytönaikaiset ohjeet ajan kanssa ja valitse huolellisesti. Jos et ole varma, yleensä parempi ottaa mukaan laiteajuri (ohjelma joka huolehtii oheislaitteista kuiten verkkokorteista, SCSI-ohjaimista ja niin edelleen). On oltava varovainen: valitsimet jotka eivät liity johonkin tiettyyn laitteeseen on parasta jättää oletusarvoonsa jos et ymmärrä niitä. Älä unohda valita "Kernel module loader" valikosta "Loadable module support" (se ei ole valittuna oletusarvona). Jos sitä ei oteta mukaan, Debian-asennus kohtaa pulmia.

Siivoa lähdekoodipuu ja nollaa sovelluksen `kernel-package` parametrit. Tämä tehdään komennolla **`make-kpkg clean`**.

Nyt käännetään ydin komennolla **`fakeroot make-kpkg --initrd --revision=omaydin.1.0 kernel_image`**. Versionumeron "1.0" voi muuttaa mieleisekseen; sitä käytetään vain ytimen koosteiden versioiden nimeämiseen. Myöskin "omaydin" tilalle voi kirjoittaa minkä tahansa sanan (esim. konenimen). Ytimen kääntäminen voi kestää hyvän tovin, riippuen kääntävän tietokoneen nopeudesta.

Kun käännös on valmis, oma ydin voidaan asentaa kuten mikä tahansa paketti. Pääkäyttäjänä komennetaan **`dpkg -i ../linux-image-2.6.32-`*`subarchitecture`*`_custom.1.0_armel.deb`**. Kohta *`subarchitecture`* on valinnainen arkkitehtuurin muunnos, riippuen käytetyistä ytimen valinnoista. Komento **`dpkg -i`** asentaa ytimen ja muutamia kivoja aputiedostoja. Esimerkiksi tiedosto `System.map` asennetaan kuten pitää (se auttaa ytimen vikojen jäljityksessä), asennetaan myös tiedosto `/boot/config-2.6.32` jossa on käytetyt ytimen asetukset. Uusi ytimen asennuspaketti on myöskin niin fiksu, että se automaattisesti päivittää käynnistyslataimen käyttämään uutta ydintä. Jos on tehty moduulien paketti, on sekin muistettava asentaa.

Nyt on aika tehdä uudelleenkäynnistys: yllä tehtyjen toimenpiteiden mahdollisesti näyttämät varoitukset on syytä lukea huolella, sitten tehdään **`shutdown -r now`**.

Lisätietoja Debianin ytimistä ja ytimen kääntämisestä kertoo Debian Linux Kernel Handbook (http://kernel-handbook.alioth.debian.org/). Tarvittaessa lisää tietoa sovelluksesta `kernel-package`, luetaan hienot ohjeet hakemistosta `/usr/share/doc/kernel-package`.

5. Ytimen lähdekoodit voi purkaa muuallekin ja kääntää muokatun ytimen, mutta kotihakemisto on yksinkertaisin koska ei tarvita erikoisoikeuksia.

8.7. Hajonneen järjestelmän korjaaminen

Joskus jotain menee pieleen ja huolella asennettu järjestelmä ei enää käynnistykään. Ehkä käynnistyslataimen asetukset menivät rikki kokeiltaessa muuttaa jotain, tai ehkä uusi asennettu ydin ei käynnisty, tai ehkä kosmiset säteet osuivat kiintolevyyn ja muuttivat bitin tiedostossa `/sbin/init`. Oli miten oli, korjaamiseen tarvitaan toimiva järjestelmä ja pelastustila voi olla siihen omiaan.

Pelastustilaan pääsee kirjoittamalla **`rescue`** `boot:` -kehotteeseen, tai käynnistämällä **`rescue/enable=true`** käynnistysparametrilla. Asennin näyttää muutaman ensimmäisistä ruuduistaan, näytön nurkassa on huomautus kyseessä olevan pelastustila eikä asennus. Ei tarvitse pelätä pelastustilan tuhoavan asennetun järjestelmän! Pelastustila vain hyödyntää asentimen laitetunnistusta varmistamaan levyjen, verkkoliitäntöjen ja niin edelleen olevan käytettävissä kun järjestelmää korjataan.

Nyt pitäisi näkyviin tulla osiointisovelluksen sijaan luettelo järjestelmän levyosioista, ja kehote valita niistä yksi. Tavallisesti pitää valita osio jossa on korjattava juuritiedostojärjestelmä. Voidaan valita sekä RAID ja LVM-laitteille että suoraan levylle tehtyjä osioita.

If possible, the installer will now present you with a shell prompt in the file system you selected, which you can use to perform any necessary repairs.

Jos asennin ei voi käynnistää käyttökelpoista komentotulkkia valitussa juuritiedostojärjestelmässä, ehkäpä koska tiedostojärjestelmä on rikki, asennin näyttää varoituksen ja tarjoutuu sen sijaan käynnistämään komentotulkin asentimen ympäristössä. Tässä ympäristössä ei ehkä ole saatavilla yhtä paljon työkaluja, mutta useinkin riittävästi korjauksien tekemiseen. Valittu juuritiedostojärjestelmä on liitetty hakemistoon `/target`.

Kummassakin tapauksessa järjestelmä käynnistyy uudelleen kun komentotulkista poistutaan.

Lopuksi, huomaa että rikkoontuneen järjestelmän korjaaminen saattaa olla vaikeaa, eikä tämä ohje yritä kertoa kaikkia mahdollisia vikoja eikä niiden korjaamista. Jos pulmia ilmenee, pyydä asiantuntija-apua.

Liite A. Asennus-Howto

Tämä ohje kuvaa Debian GNU/Linux version wheezy asennuksen arkkitehtuurille ARM (“armel”) uudella asentimella `debian-installer`. Asennuksen pikainen läpikäynti antanee riittävästi tietoa useimpiin asennuksiin. Kun lisätieto voi olla hyödyllistä, annetaan viite yksityiskohtaisempiin kuvauksiin tämän ohjeen muissa osissa.

A.1. Valmistelevat toimet

Jos löydät vikoja asennuksen aikana, ole hyvä ja tutustu lukuun Kohta 5.4.5 josta löydät ohjeen vioista ilmoittamiseen. Mikäli kysymyksiisi ei löydy vastausta tästä ohjeesta, kysy sähköpostilistalla debian-boot (debian-boot@lists.debian.org) tai irkissä (kanava #debian-boot IRC-verkossa OFTC).

A.2. Asentimen käynnistys

Debian-cd -työryhmä tarjoaa asenninta käyttävät CD-otokset Debianin CD-sivulla (http://www.debian.org/CD/). Lisää tietoa CD-levyjen hankinnasta löytyy kohdasta Kohta 4.1.

Jotkut asennustavat vaativat muita kuin CD-otoksia. Kohta 4.2.1 selvittää miten otokset löytyvät Debianin peilikopioista.

Seuraavat aliluvut kertovat yksityiskohtaisemmin mitä otosta olisi missäkin asennustavassa käytettävä.

A.2.1. CD-levy

The netinst CD image is a popular image which can be used to install wheezy with the `debian-installer`. This image is intended to boot from CD and install additional packages over a network; hence the name ’netinst’. The image has the software components needed to run the installer and the base packages to provide a minimal wheezy system. If you’d rather, you can get a full size CD image which will not need the network to install. You only need the first CD of the set.

Nouda mieluisa CD-otos ja kirjoita se CD-aihiolle.

A.2.2. Verkkokäynnistys

`debian-installer` on mahdollista käynnistää kokonaan verkosta. Erilaiset verkkokäynnistystavat riippuvat arkkitehtuurista ja verkkokäynnistyksen asetuksista. Hakemiston `netboot/` tiedostoja voidaan käyttää `debian-installer`:in verkkokäynnistykseen.

A.2.3. Käynnistys kiintolevyltä

Asennin on mahdollista käynnistää käyttämättä irrotettavia muistilaitteita koneen kiintolevyltä, jossa voi olla joku muu käyttöjärjestelmä. Nouda `hd-media/initrd.gz`, `hd-media/vmlinuz` ja Debian CD-otos kiintolevyn juurihakemistoon. Varmistu CD-otoksen tiedostonimen päättyvän `.iso`. Nyt pitää vain käynnistää linux initrd:llä.

A.3. Asennus

Kun asennin käynnistyy näkyy asentimen aloitusruutu. Käynnistys tapahtuu näppäilemällä **Enter**. Ohjeista selviävät muut käynnistystavat ja -parametrit (katso Kohta 5.3).

Hetken päästä valitaan käytettävä kieli. Nuolinäppäimillä siirrytään kielen kohdalle ja jatketaan näppäilemällä **Enter**. Seuraavaksi valitaan maa niiden joukosta joissa valittua kieltä puhutaan. Jos haluttu maa ei ole lyhyessä listassa, käytettävissä on myös maailman kaikkien maiden lista.

Asennin ehkä kysyy vahvistusta käytettävälle näppäinasettelulle. Käytä oletusarvoa paitsi jos tiedät paremman vaihtoehdon.

Nyt voit huilata sillä välin kun Debianin asennin tunnistaa laitteistoa ja lataa loput osansa CD-levyltä, levykkeeltä, USB-muistilta jne.

Seuraavaksi asennin tunnistaa verkkolaitteita ja yrittää tehdä verkkoasetukset DHCP:llä. Jos verkkoyhteyttä ei ole tai jos DHCP:tä ei ole, verkkoasetukset voi tehdä itse.

Seuraava askel on kellon ja aikavyöhykkeen asetus. Asennin yrittää ottaa yhteyden Internetissä olevaan aikapalvelimeen oikean kellonajan varmistamiseksi. Aikavyöhyke perustuu aiemmin valittuun maa-asetukseen ja asennin kysyy aikavyöhykettä vain, jos maassa käytetään useampia vyöhykkeitä.

Setting up your clock and time zone is followed by the creation of user accounts. By default you are asked to provide a password for the “root” (administrator) account and information necessary to create one regular user account. If you do not specify a password for the “root” user this account will be disabled but the **sudo** package will be installed later to enable administrative tasks to be carried out on the new system.

Nyt tehdään levyosiot. Ensin on mahdollista tehdä levyosiot automaattisesti käyttäen koko levyä tai levyn vapaata tilaa (katso Kohta 6.3.3.2). Tätä suositellaan uusille käyttäjille tai kiireisille asentajille. Jos et halua automaattista osioiden tekoa, valikosta löytyy Osioi itse.

Seuraavassa ruudussa näkyy osiotaulu, miten osiot tullaan alustamaan ja liitoskohdat. Osiota muokataan tai poistetaan valitsemalla se. Jos osiot tehtiin automaattisesti, valikossa on Lopeta osioiden teko ja tallenna muutokset levylle joka valitsemalla otetaan tehdyt osiot käyttöön. Muista varata ainakin yksi osio sivutustilaksi ja liittää yksi osio juuriosioksi `/`. Tarkempaa tietoa osioinnin käytöstä on kohdassa Kohta 6.3.3; liitteessä Liite C on yleisempää tietoa osioinnista.

Nyt `debian-installer` alustaa osiot ja aloittaa peruskokoonpanon asennuksen. Tämä saattaa viedä tovin. Sen jälkeen asennetaan ydin.

Aiemmin asennettu peruskokoonpano on toimiva mutta hyvin suppea asennus. Seuraavassa vaiheessa asennetaan paketteja lisäämään järjestelmän toiminnallisuutta tehtäviä valitsemalla. Ennen kuin paketteja voidaan asentaa on tehtävä `apt`:n asetukset, koska ne määräävät mistä paketteja noudetaan. Tehtävä “Tavallinen järjestelmä” on valmiiksi valittuna ja se olisi yleensä asennettava. Valitse “Työpöytäympäristö” jos haluat asennettavaksi graafisen käyttöliittymän. Katso kohdasta Kohta 6.3.5.2 lisätietoja tästä vaiheesta.

Viimeinen vaihe on alkulatausohjelman asentaminen. Jos asennin havaitsee muita käyttöjärjestelmiä tietokoneella, niistä ilmoitetaan ja lisätään käynnistysvalikkoon.

`debian-installer` ilmoittaa nyt asennuksen päättyneen. Poista CD-levy tai muu käynnistyksessä käytetty taltio ja käynnistä kone näppäilemällä **Enter**. Uuden asennetun järjestelmän pitäisi käynnistyä ja pääset kirjautumaan sisään. Tästä kerrotaan luvusta Luku 7.

Lisätietoja asennuksesta löytyy luvusta Luku 6.

A.4. Lähetä asennusraportti

Jos `debian-installer` asensi onnistuneesti, pyytäisimme käyttämään vähän aikaasi asennusraportin lähettämiseen. Yksinkertaisin tapa on asentaa paketti reportbug (**aptitude install reportbug**), tehdä `reportbug`in asetukset kuten selitetään kohdassa Kohta 8.5.2 ja suorittaa komento **reportbug installation-reports**.

Jos asennus ei edennyt loppuun asti, on asentimessa luultavasti vika. Jotta asenninta saataisin paranneltua on meidän tiedettävä vioista. Pyytäisimme hieman aikaasi raportin lähettämiseen. Voit käyttää asennusraporttia vikailmoituksiin. Jos asennus ei onnistunut lainkaan, raportin pohja on saatavilla luvussa Kohta 5.4.4.

A.5. Ja lopuksi. . .

Toivomme Debianin asennuksen sujuvan mukavasti ja Debianin olevan hyödyllinen. Kannattaa lukea Luku 8.

Liite B. Asennuksen automatisointi valmiilla vastauksilla

Tämä liite selittää miten debianin asentimen kysymyksiin annetaan valmiit vastaukset asennuksen automatisoimiseksi.

Tässä liitteessä käytetyt asetustiedostojen osat ovat saatavilla myös esimerkkiasetustiedostona http://www.debian.org/releases/wheezy/example-preseed.txt.

B.1. Johdanto

Valmiit vastaukset tarkoittaa asennuksen aikana kysyttävien kysymysten vastauksien antamista etukäteen, jolloin asennuksen aikana ei tarvitse istua vastailemassa. Tämä mahdollistaa useimpien asennustapojen täydellisen automatisoinnin ja jopa muutamia lisäominaisuuksia joita ei tavallisessa asennuksessa ole.

Valmiit vastaukset eivät ole pakollisia. Jos käytetään tyhjää valmiiden vastausten tiedostoa, asennin toimii kuten normaalissa manuaalisessa asennuksessa. Jokainen ennalta annettu vastaus (jos valinta on oikea) muuttaa asennusta jollain tavalla normaalista.

B.1.1. Valmiiden vastausten tallennustapoja

Valmiille vastauksille on kolme tallennuspaikkaa: *initrd*, *tiedosto* ja *verkko*. initrd toimii kaikilla asennustavoilla ja tukee valmiita vastauksia useampiin kysyttäviin asioihin, mutta vaatii eniten valmisteluja. Sekä tiedostoa että verkkoa voidaan käyttää eri asennustavoissa.

Seuraava taulukko näyttää mitä valmiiden vastausten tallennuspaikkoja voi käyttää minkäkinlaisissa asennustavoissa.

Asennustapa	initrd	tiedosto	verkko
CD/DVD	kyllä	kyllä	kyllä[a]
netboot	kyllä	ei	kyllä
kiintolevy	kyllä	kyllä	kyllä[a]

:
a. mutta vain jos verkkoyhteys toimii ja muuttujalla `preseed/url` on sopiva arvo

Tärkeä ero valmiiden vastausten tallennuspaikkojen välillä on vastausten nouto- ja käsittelyhetki asennuksen aikana. initrd on käytettävissä heti asennuksen alussa, ennen ensimmäistäkään kysymystä. Tiedostosta voidaan lukea kun CD tai CD-otos on ladattu. Verkosta voidaan noutaa vasta kun verkkoasetukset on tehty.

Ei tietenkään ole mahdollista antaa valmiita vastauksia kysymyksiin jotka esitetään ennen vastausten noutamista (näihin kysymyksiin kuuluvat ne, jotka näytetään vai prioriteetin ollessa keskitaso tai matala, esimerkiksi ensimmäinen laitteiston tunnistus). Kohta B.2.2 kertoo miten nämä kysymyksen on mahdollista välttää.

Kysymykset, jotka normaalisti kysytään ennen valmiiden vastauksien käyttöä, voidaan välttää käynnistämällä asennin tilaan “auto”. Tämä viivästää kysymyksiä, jotka normaalisti kysyttäisiin liian aikaisin valmiiden vastausten kannalta (ts. kieli, maa ja näppäimistön valinta), kunnes verkko toimii,

jolloin valmiita vastauksia voidaan käyttää. Samalla asennin käyttää prioriteettia kriittinen, jolloin monia vähemmän tärkeitä kysymyksiä ohitetaan. Katso yksityiskohtaisempaa tietoa Kohta B.2.3.

B.1.2. Rajoituksia

Vaikkakin useimpiin asentimen kysymyksiin voidaan antaa valmiit vastaukset, on muutamia tärkeitä poikkeuksia. Kiintolevy on joko (uudelleen) osioitava kokonaan tai käytettävä levyllä olevaa vapaata tilaa; ei ole mahdollista käyttää valmiita osioita.

B.2. Valmiiden vastausten käyttö

Ensin on valmiit vastaukset sisältävä tiedosto tietenkin tehtävä ja tallennettava se paikkaan josta sitä halutaan käyttää. Tiedoston tekemistä käsitellään jäljempänä tässä liitteessä. Tallentaminen oikeaan paikkaan on varsin suoraviivaista käytettäessä verkkoa tai jos tiedosto halutaan lukea levykkeeltä tai USB-muistilta. Jos tiedosto halutaan tallentaa CD- tai DVD-levylle, on ISO-otos luotava uudelleen. Tiedoston saaminen mukaan initrd:hen ei kuulu tämän ohjeen piiriin; katso kehittäjän ohjeita Debianin asentimelle.

Valmiiden vastausten tiedostosta on esimerkki http://www.debian.org/releases/wheezy/example-preseed.txt jota voi käyttää oman tiedoston pohjana. Tuo tiedosto käyttää tämän liitteen esimerkkeinä olevia asetuksia.

B.2.1. Valmiiden vastausten tiedoston lataaminen

Jos tallennuspaikkana on initrd, riittää varmistaa tiedoston nimeltä `preseed.cfg` olevan initrd:n juurihakemistossa. Asennin tarkistaa automaattisesti onko tuo tiedosto paikallaan ja lataa sen.

For the other preseeding methods you need to tell the installer what file to use when you boot it. This is normally done by passing the kernel a boot parameter, either manually at boot time or by editing the bootloader configuration file (e.g. `syslinux.cfg`) and adding the parameter to the end of the append line(s) for the kernel.

If you do specify the preconfiguration file in the bootloader configuration, you might change the configuration so you don't need to hit enter to boot the installer. For syslinux this means setting the timeout to `1` in `syslinux.cfg`.

Tiedostolle on mahdollista asettaa tarkistussumma varmistamaan asentimen saavan oikean asetustiedoston. Tällä hetkellä tarkistussummman on oltava md5sum, ja jos se annetaan sen on vastattava valmiit vastaukset sisältävää tiedostoa tai asennin jättää tiedoston käyttämättä.

```
Käytettäviä käynnistysparametreja:
- jos käynnistetään verkosta:
  preseed/url=http://host/path/to/preseed.cfg
  preseed/url/checksum=5da499872becccfeda2c4872f9171c3d

- jos käynnistetään uudelleen luotu CD-levy:
  preseed/file=/cdrom/preseed.cfg
  preseed/file/checksum=5da499872becccfeda2c4872f9171c3d

- jos asennetaan USB-muistilta (tallenna valmiiden vastausten tiedosto USB-muistin juuri
  preseed/file=/hd-media/preseed.cfg
```

```
preseed/file/checksum=5da499872becccfeda2c4872f9171c3d
```

Note that `preseed/url` can be shortened to just `url`, `preseed/file` to just `file` and `preseed/file/checksum` to just `preseed-md5` when they are passed as boot parameters.

B.2.2. Annetaan valmiita vastauksia käynnistysparametreilla

Jos valmiiden vastausten tiedostoa ei voi käyttää joidenkin vaiheiden automatisoimiseen, asennus voidaan siitä huolimatta automatisoida täysin, koska valmiit vastaukset voidaan välittää komentorivillä asenninta käynnistettäessä.

Käynnistysparametreja voidaan käyttää myös, jos ei varsinaisesti haluta käyttää valmiita vastauksia, vain antaa vastaus johonkin tiettyyn kysymykseen. Joitakin esimerkkejä tilanteista joissa tämä on hyödyllistä löytyy toisaalta tästä asennusohjeesta.

Debianin asentimessa käytettävän muuttujan arvo asetetaan kirjoittamalla ***`polku/siihen/muuttujaan=arvo`*** mille tahansa tämän liitteen esimerkeissä luetellulle valmiita vastauksia käyttävälle muuttujalle. Jos arvoa käytetään kohdejärjestämän pakettien asetusten tekemiseen, on alkuun lisättävä muuttujan *omistaja*[1], tähän tapaan: ***`omistaja:polku/siihen/muuttujaan=arvo`***. Jos omistajaa ei anneta, muuttujan arvoa ei kopioida kohdejärjestelmän debconf-tietokantaan, ja sitä ei niin ollen käytetä tehtäessä paketin asetuksia.

Yleensä valmiiden vastausten antaminen tällä tavalla merkitsee, että kysymystä ei kysytä. Antaaksesi kysymykselle tietyn oletusarvon siten, että kysymys edelleen kysytään, käytä operaattoria “?=” normaalin “=” sijaan. Katso myös Kohta B.5.2.

Joillain usein käynnistimen kehotteessa käytetyillä muuttujilla olevan lyhennysmerkintä. Jos lyhennysmerkintä on käytettävissä, sitä käytetään tämän liitteen esimerkeissä pitkän nimen tilalla. Erityisesti muuttujan `preseed/url` lyhennysmerkintä on `url`, mukana on myös hieman automaagisuutta mahdollistamaan lyhyempien urlien käyttö. Toinen esimerkki on lyhyt muoto `tasks`, joka tarkoittaa `tasksel:tasksel/first`.

“--” saa erikoismerkityksen käynnistysparametreissa. Viimeisen “--” jälkeen tulevat ytimen parametrit voidaan kopioida asennetun järjestelmän käynnistyslataimen asetuksiin (jos asennin tukee niitä käynnistyslataimelle). Asennin suodattaa automaattisesti pois tunnistamansa parametrit (kuten valmiita vastauksia koskevat).

> **Huomaa:** Nykyiset linux-ytimet (2.6.9 ja uudemmat) hyväksyvät enintään 32 komentorivin parametria ja 32 ympäristömuutujaa, joihin lasketaan mukaan asentimelle oletusarvona annetut muuttujat. Jos nämä numerot ylitetään, ydin kaatuu (crash). (Aikaisemmilla ytimillä nämä rajat olivat pienemmät.)

Useimmissa asennuksissa voidaan jotkin käynnistyslataimen asetustiedoston valitsimet, kuten `vga=normal`, turvallisesti poistaa. Näin enemmän parametreja valmiiden vastausten käyttöön.

> **Huomaa:** Voi olla ettei käynnistyksen parametreille voi aina antaa arvoa jossa on tyhjämerkki, vaikka käytettäisiinkin lainausmerkkejä arvon ympärillä.

1. Debconf-muuttujan (tai mallineen) omistaja on tavallisesti sen paketin nimi, johon vastaava debconf-malline kuuluu. Asentimessa itsessään käytettyjen muuttujien omistaja on “d-i”. Mallineilla ja muuttujilla voi olla useita omistajia, tästä on apua päätettäessä voidaanko ne poistaa debconf-tietokannasta jos paketti poistetaan.

B.2.3. Auto mode

Debianin asentimessa on useita ominaisuuksia, jotka yhdessä käytettynä saavat varsin yksinkertaisilla käynnistyskehotteen komentoriveillä aikaan mielivaltaisin mutkikkaita automatisoituja asennuksia. Tämä käy ilmi näistä muutamista esimerkeistä:

```
auto url=autoserver
```

Tässä oletetaan käytössä olevan DHCP-palvelin, jonka antamilla asetuksilla asennettava kone saa osoitteen `autoserver` DNS:ltä, mahdollisesti lisättyään loppuun paikallisen verkkoaluenimen jos DHCP sen kertoi. Jos komento annettiin verkossa, jossa verkkoaluenimi on `example.com`, ja DHCP:n asetukset ovat kohtuullisen järkevät, noudettaisiin valmiiden vastausten tiedosto osoitteesta `http://autoserver.example.com/d-i/wheezy/./preseed.cfg`.

Tuon urlin viimeinen osa (`d-i/wheezy/./preseed.cfg`) otetaan `auto-install/defaultroot`:sta. Oletusarvona tähän sisältyy hakemisto `wheezy` jotta tulevat versiot voivat määrittää oman koodinimensä ja päivitys uudempaan versioon sujuu hallitusti. Osa `/./` merkitsee juurta josta myöhemmät polkunimet voivat aloittaa (käytettäväksi preseed/include:ssa ja preseed/run:ssa). Tämän avulla tiedostot voidaan määrittää joko kokonaisina URLeina, "/" alkavilla ja sillä ankkuroiduilla polkunimillä tai jopa suhteellisina niminä jotka alkavat viimeisimmän valmiiden vastausten tiedoston sijainnista. Tämän avulla voidaan rakentaa siirrettävämpiä komentotiedostoja, joissa kokonainen komentotiedostojen hierarkia voidaan siirtää uuteen paikkaan sitä rikkomatta, esimerkiksi kopioimalla tiedostot USB-muistille kun ne alunperin olivat webbipalvelimella. Jos tässä esimerkissä valmiiden vastausten tiedostossa asetetaan `preseed/run` arvoon `/scripts/late_command.sh`, noudetaan tiedosto osoitteesta `http://autoserver.example.com/d-i/wheezy/./scripts/late_command.sh`.

Jos ei ole paikallisia DHCP- tai DNS-palvelimia, tai jos et halua käyttää oletuspolkua tiedostoon `preseed.cfg`, voit silti käyttää eksplisiittistä urlia, ja jos et käytä osaa `/./` se ankkuroidaan polun alkuun (ts. URL:n kolmanteen kauttaviivaan `/`). Seuraava esimerkki edellyttää mahdollisimman vähän tukea paikallisverkolta:

```
auto url=http://192.168.1.2/polku/omaan/preseed.tiedostooni
```

Tämä toimii seuraavasti:

- jos URL:stä puuttuu yhteyskäytäntö, oletetaan http,
- jos konenimen osuudessa ei ole pisteitä, siihen lisätään DHCP:ltä saatu verkkoaluenimi, ja
- jos konenimen jälkeen ei tule `/`-merkkejä, lisätään oletuspolku.

URLin lisäksi voidaan antaa asetuksia jotka eivät sinänsä vaikuta suoraan debianin asentimen toimintaan, mutta jotka voidaan välittää edelleen ladatussa valmiiden vastausten tiedostossa `preseed/run` -määritteillä annetuille komentotiedostoille. Tällä hetkellä ainoa esimerkki tästä on `auto-install/classes`, jolla on lyhennysmerkintä `classes`. Tätä voidaan käyttää näin:

```
auto url=example.com classes=class_A;class_B
```

Tässä class voi tarkoittaa esimerkiksi asennettavan järjestelmän tyyppiä tai käytettävää kotoistusta.

Tätä käsitettä voidaan tietenkin laajentaa, ja jos niin tehdään, on järkevää käyttää siihen auto-installin nimiavaruutta. Niinpä voisi olla `auto-install/style` jota sitten käytetään komentotiedostoissa. Jos on tarvetta tehdä tämmöistä, ole hyvä ja mainitse siitä postituslistalla

<debian-boot@lists.debian.org>, jotta vältymme nimien yhteentörmäyksiltä, ja voimme ehkä lisätä lyhennysmerkinnän sinua varten.

Käynnistysnimiötä `auto` ei vielä ole määritelty kaikialla. Sama vaikutus saadaan lisäämällä parametrit `auto=true priority=critical` ytimen komentoriville. `auto` on lyhennysmerkintä `auto-install/enable`:lle ja arvolla `true` maa-asetuston ja näppäimistön kysymistä viivästetään kunnes niihin on saatu haettua valmiit vastaukset, kun taas `priority` on lyhennysmerkintä `debconf/priority`:lle ja sen asettaminen arvoon `critical` estää kaikkia alhaisemman prioriteetin kysymykset.

Lisää kiinnostavia parametreja asennuksen automatisointiin DHCP:tä käyttämällä: `interface=auto netcfg/dhcp_timeout=60`, joka saa tietokoneen käyttämään ensimmäistä kelvollista verkkoliitäntää ja odottamaan kauemmin vastausta DHCP-kyselyyn.

> **Vihje:** Laaja esimerkki valmiiden vastausten käytöstä, mukana komentotiedostoja ja luokkia, löytyy kehittäjän verkkosivulta (http://hands.com/d-i/). Sieltä saatavat esimerkit näyttävät myös muita kivoja toimintoja joita saadaan valmiiden vastausten luovalla käytöllä.

B.2.4. Valmiiden vastausten yhteydessä hyödylliset lyhennysmerkinnät

Seuraavat lyhennysmerkinnät saattavat olla hyödyllisiä käytettäessä (auto mode) valmiita vastauksia. Huomaa näiden olevan vain lyhennysmerkintä kysymyksen nimelle, ja aina on annettava myöskin arvo: esimerkiksi `auto=true` tai `interface=eth0`.

priority	debconf/priority
fb	debian-installer/framebuffer
language	debian-installer/language
country	debian-installer/country
locale	debian-installer/locale
theme	debian-installer/theme
auto	auto-install/enable
classes	auto-install/classes
tiedosto	preseed/file
url	preseed/url
domain	netcfg/get_domain
hostname	netcfg/get_hostname
interface	netcfg/choose_interface
protocol	mirror/protocol
suite	mirror/suite
modules	anna/choose_modules
recommends	base-installer/install-recommends
tasks	tasksel:tasksel/first
desktop	tasksel:tasksel/desktop
dmraid	disk-detect/dmraid/enable
keymap	keyboard-configuration/xkb-keymap

preseed-md5	preseed/file/checksum

B.2.5. DHCP-palvelin kertomaan mistä valmiiden vastausten tiedosto löytyy

DHCP:täkin voi käyttää kertomaan mistä päin verkkoa valmiit vastaukset sisältävä tiedosto noudetaan. DHCP sallii tiedoston nimen välittämisen. Tämä on tavallisesti verkkokäynnistyksen tiedosto, mutta jos se näyttäisi olevan URL noutaa verkosta haettavia valmiita vastauksia tukeva asennustaltio tiedoston URL:n avulla ja käyttää sitä valmiiden vastausten tiedostona. Seuraava esimerkki näyttää miten tämä tehdään ISC DHCP -palvelimen version 3 `dhcpd.conf`-tiedostossa (Debianin paketti dhcp3-server).

```
if substring (option vendor-class-identifier, 0, 3) = "d-i" {
    filename "http://host/preseed.cfg";
}
```

Huomaa edeltävän esimerkin tarjoavat tätä tiedostonimeä vain DHCP-asiakkaille jotka ilmoittavat nimekseen "d-i", joten tämä ei vaikuta tavallisiin DHCP-asiakkaisiin, vain asentimeen. Toinen tapa on kirjoittaa teksti vain nimetyn koneen tietueeseen jolloin sitä ei taaskaan käytetä kaikkiin verkosta tapahtuviin asennuksiin.

DHCP:tä on hyvä käyttää kertomaan valmiit vastaukset vain verkkokohtaisiin kysymyksiin, kuten käytettävä Debian-asennuspalvelin. Näin verkkoa käyttävät asennukset saavat automaattisesti valittua hyvän asennuspalvelimen, mutta muut asennukset voidaan tehdä vuorovaikutteisesti. DHCP:n käyttö automatisoimaan Debianin asennus kokonaan olisi tehtävä vain harkitusti.

B.3. Valmiiden vastausten tiedoston tekeminen

Valmiiden vastausten tiedosto on komennon **debconf-set-selections** käyttämässä muodossa. Tiedoston rivi on muotoa:

```
<omistaja> <kysymyksen nimi> <kysymyksen tyyppi> <arvo>
```

Valmiiden vastausten tiedostoa kirjoitettaessa olisi pidettävä mielessä muutamia sääntöjä.

- Kirjoita vain yksi välilyönti tai sarkainmerkki tyypin ja arvon väliin: kaikki muut tyhjätilamerkit katsotaan arvoon kuuluviksi.
- Rivi voidaan jakaa usealle riville kirjoittamalla kenoviiva (“\”) jatkorivin merkiksi. Hyvä kohta rivin jakamiseen on kysymyksen nimen jälkeen; huono kohta on tyypin ja arvon välissä. Jaetut rivit yhdistetään yhdeksi riviksi tiivistämällä edeltävät ja jälkeen tulevat tyhjätilamerkit yhdeksi välilyönniksi.
- For debconf variables (templates) used only in the installer itself, the owner should be set to “d-i”; to preseed variables used in the installed system, the name of the package that contains the corresponding debconf template should be used. Only variables that have their owner set to something other than “d-i” will be propagated to the debconf database for the installed system.

- Useimpiin kysymyksiin on valmis vastaus annettava englanninkielisenä arvona eikä käännettynä arvona. Joissakin kysymyksissä (esimerkiksi moduulissa `partman`) on kuitenkin käytettävä käännettyjä arvoja.
- Joihinkin kysymyksiin arvo on koodi eikä asennuksen aikana näytettävä teksti.

Valmiiden vastausten tiedosto on helpointa tehdä esimerkkitiedostosta Kohta B.4 ja muokata sitä sopivaksi.

Toinen tapa on tehdä asennus tavalliseen tapaan ja sitten, uudelleenkäynnistyksen jälkeen, paketin `debconf-utils` komennolla **debconf-get-selections** vedostaa sekä debconf-tietokanta että asentimen debconf-tietokanta yhteen tiedostoon:

```
$ debconf-get-selections --installer > tiedosto
$ debconf-get-selections >> tiedosto
```

Tällä tavalla tehdyssä tiedostossa on kuitenkin muutamia kohtia joihin ei pitäisi antaa valmista vastausta, joten esimerkkitiedoston käyttö pohjana on parempi useimmille käyttäjille.

> **Huomaa:** Tämä vedostamistapa toimii, koska asennuksen lopuksi asentimen cdebconf-tietokanta tallennetaan asennettuun järjestelmään tiedostoon `/var/log/installer/cdebconf`. Koska tietokanta saattaa sisältää salassapidettävää tietoa, on tiedoston lukuoikeus oletusarvona vain pääkäyttäjällä.
>
> Hakemisto `/var/log/installer` ja kaikki sen tiedostot poistetaan järjestelmästä jos paketti `installation-report` poistetaan valitsimella purge.

Valmiiden vastausten mahdollisia arvoja näkee komennolla **nano** tutkimalla tiedostoa `/var/lib/cdebconf` asennuksen aikana. Tiedostosta `templates.dat` näkee tyhjät mallineet ja tiedostosta `questions.dat` tämänhetkiset arvot ja muuttujille sijoitetut arvot.

Valmiiden vastausten tiedoston kelvollisuuden voi tarkistaa ennen asennusta komennolla **debconf-set-selections -c** ***`preseed.cfg`***.

B.4. Valmiiden vastausten tiedoston sisältö (julkaisulle wheezy)

Tässä liitteessä käytetyt asetustiedostojen osat ovat saatavilla myös esimerkkiasetustiedostona http://www.debian.org/releases/wheezy/example-preseed.txt.

Huomaa tämän esimerkin olevan tarkoitettu Intel x86-arkkitehtuurille tapahtuvaan asennukseen. Jos asennetaan jollekin muulle arkkitehtuurille, jotkin esimerkeistä (kuten näppäimistön valinta ja käynnistyslataimen asennus) eivät ehkä ole mielekkäitä ja ne on korvattava arkkitehtuurikohtaisilla debconfin asetuksilla.

Details on how the different Debian Installer components actually work can be found in Kohta 6.3.

B.4.1. Kotoistus

Valmiit vastaukset kotoistukseen toimivat vain jos vastausten tallennuspaikka on initrd. Muista tallennuspaikoista tiedosto ladataan vasta kun kysymykset on jo esitetty.

Lokaalin avulla voidaan määrätä sekä kieli että maa, ja parina voi olla mikä tahansa `debian-installer`:in tukema kieli ja tunnustettu valtio. Jos pari ei muodosta kunnollista lokaalia, asennin valitsee automaattisesti valitun kielen kanssa kelpaavan lokaalin. Lokaali annetaan käynnistysparametrina kirjoittamalla **`locale=`*`fi_FI`***.

Tämä tapa on hyvin helppo käyttää, muttei kuitenkaan mahdollista kaikkien kielen, maan ja maa-asetuston[2] kombinaatioiden antamista valmiilla vastauksilla. Näinollen valmiit vastaukset voidaan antaa kullekin erikseen. Kieli ja maa voidaan antaa myös käynnistysvalitsimilla.

```
# Preseeding only locale sets language, country and locale.
d-i debian-installer/locale string en_US

# The values can also be preseeded individually for greater flexibility.
#d-i debian-installer/language string en
#d-i debian-installer/country string NL
#d-i debian-installer/locale string en_GB.UTF-8
# Optionally specify additional locales to be generated.
#d-i localechooser/supported-locales multiselect en_US.UTF-8, nl_NL.UTF-8
```

Keyboard configuration consists of selecting a keymap and (for non-latin keymaps) a toggle key to switch between the non-latin keymap and the US keymap. Only basic keymap variants are available during installation. Advanced variants are available only in the installed system, through **dpkg-reconfigure keyboard-configuration**.

```
# Keyboard selection.
# keymap is an alias for keyboard-configuration/xkb-keymap
d-i keymap select us
# d-i keyboard-configuration/toggle select No toggling
```

Näppäimistön asetukset ohitetaan antamalla kysymykseen `keymap` valmis vastaus **`skip-config`**. Tällöin ytimen näppäinasettelu jää käyttöön.

B.4.2. Verkkoasetukset

Valmiit vastaukset verkkoasetuksiin ei tietystikään toimi jos valmiiden vastausten tiedosto noudetaan verkosta. Mutta CD-levyltä tai USB-muistilta käynnistettäessä lataaminen on tosi näppärää. Noudettaessa valmiiden vastausten tiedostot verkosta, voidaan verkon asetukset antaa ytimen käynnistysparametreina.

Mikäli verkosta käynnistettäessä on valittava tietty verkkoliitäntä ennen valmiiden vastausten tiedoston noutamista verkosta, käytetään käynnistysparametria kuten **`interface=`*`eth1`***.

Vaikkakaan valmiit vastaukset verkon asetuksiin ei tavallisesti ole mahdollista noudettaessa valmiiden vastausten tiedosto verkosta (käytettäessä “preseed/url”), voidaan seuraavalla kikalla kiertää tämä rajoitus vaikkapa haluttaessa antaa kiinteä osoite verkkoliitännälle. Kikkailu tapahtuu pakottamalla verkon asetukset tehtäväksi uudelleen kun valmiiden vastausten tiedosto on ladattu tekemällä “preseed/run” -komentotiedosto jossa on seuraavat komennot:

```
killall.sh; netcfg
```

2. Valmis vastaus `locale`:lle arvona **`en_NL`** esimerkiksi johtaisi asennetussa järjestelmässä oletusmaa-asetustoon `en_US.UTF-8`. Mikäli sen sijaan halutaan esimerkiksi `en_GB.UTF-8`, on arvoille annettava valmis vastaus kullekin erikseen.

Seuraavat debconf-muuttujat vaikuttavat verkon asetuksiin.

```
# Disable network configuration entirely. This is useful for cdrom
# installations on non-networked devices where the network questions,
# warning and long timeouts are a nuisance.
#d-i netcfg/enable boolean false

# netcfg will choose an interface that has link if possible. This makes it
# skip displaying a list if there is more than one interface.
d-i netcfg/choose_interface select auto

# To pick a particular interface instead:
#d-i netcfg/choose_interface select eth1

# To set a different link detection timeout (default is 3 seconds).
# Values are interpreted as seconds.
#d-i netcfg/link_detection_timeout string 10

# If you have a slow dhcp server and the installer times out waiting for
# it, this might be useful.
#d-i netcfg/dhcp_timeout string 60

# If you prefer to configure the network manually, uncomment this line and
# the static network configuration below.
#d-i netcfg/disable_dhcp boolean true

# If you want the preconfiguration file to work on systems both with and
# without a dhcp server, uncomment these lines and the static network
# configuration below.
#d-i netcfg/dhcp_failed note
#d-i netcfg/dhcp_options select Configure network manually

# Static network configuration.
#d-i netcfg/get_nameservers string 192.168.1.1
#d-i netcfg/get_ipaddress string 192.168.1.42
#d-i netcfg/get_netmask string 255.255.255.0
#d-i netcfg/get_gateway string 192.168.1.1
#d-i netcfg/confirm_static boolean true

# Any hostname and domain names assigned from dhcp take precedence over
# values set here. However, setting the values still prevents the questions
# from being shown, even if values come from dhcp.
d-i netcfg/get_hostname string unassigned-hostname
d-i netcfg/get_domain string unassigned-domain

# If you want to force a hostname, regardless of what either the DHCP
# server returns or what the reverse DNS entry for the IP is, uncomment
# and adjust the following line.
#d-i netcfg/hostname string somehost

# Disable that annoying WEP key dialog.
d-i netcfg/wireless_wep string
# The wacky dhcp hostname that some ISPs use as a password of sorts.
#d-i netcfg/dhcp_hostname string radish
```

```
# If non-free firmware is needed for the network or other hardware, you can
# configure the installer to always try to load it, without prompting. Or
# change to false to disable asking.
#d-i hw-detect/load_firmware boolean true
```

Huomaa komennon **netcfg** muodostavan verkon peiton automaattisesti jos muuttujalla `netcfg/get_netmask` ei ole valmista vastausta. Tässä tapauksessa muuttujalle on merkittävä `seen` automaattisissa asennuksissa. Samoin **netcfg** valitsee sopivan osoitteen jos `netcfg/get_gateway` on ilman arvoa. Erikoistapauksena `netcfg/get_gateway` voidaan asettaa arvoon "none" tarkoittamaan ettei reititintä pidä käyttää.

B.4.3. Pääteyhteys verkon kautta

```
# Seuraavia asetuksia käytetään haluttaessa etäasennus SSH:n kautta
# pääteyhteyhteydellä. Tämä on järkevää vain jos aikomus on jatkaa
#asennus loppuun ei-automaattisesti.
#d-i anna/choose_modules string network-console
#d-i network-console/authorized_keys_url string http://10.0.0.1/openssh-key
#d-i network-console/password password r00tme
#d-i network-console/password-again password r00tme
```

B.4.4. Asennuspalvelimen asetukset

Käytettävästä asennustavasta riippuen asennuspalvelimelta voidaan noutaa lisää asentimen osia, asentaa peruskokoonpano ja tehdä tiedosto `/etc/apt/sources.list` asennettavaan järjestelmään.

Parametri `mirror/suite` kertoo mitä julkaisua käytetään asennuksessa.

Parametri `mirror/udeb/suite` kertoo mistä julkaisusta asentimen lisäosat noudetaan. Tästä parametrista on hyötyä vain jos osat tosiaan noudetaan verkosta ja sen on vastattava käytetyn asennustavan initrd:n tekemisessä käytettyä julkaisua. Normaalisti asennin käyttää automaattisesti oikeata arvoa eikä pitäisi olla tarvetta asettaa tätä.

```
# Jos valitaan ftp, ei merkkijonolle mirror/country tarvitse antaa arvoa.
#d-i mirror/protocol string ftp
d-i mirror/country string manual
d-i mirror/http/hostname string http.us.debian.org
d-i mirror/http/directory string /debian
d-i mirror/http/proxy string

# Asennettava julkaisu
#d-i mirror/suite string testing
# Julkaisu, josta asentimen lisäosat noudetaan (valinnainen).
#d-i mirror/udeb/suite string testing
```

B.4.5. Käyttäjätunnusten luonti

Pääkäyttäjän tunnuksen root salasana ja ensimmäisen tavallisen käyttäjän tunnus ja salasana voidaan antaa valmiissa vastauksissa. Salasanalle voidaan käyttää joko ilmitekstiä tai MD5 *tiivistettä* (hash).

Varoitus

On hyvä tietää ettei valmiiden vastausten käyttäminen salasanoille ole täysin tietoturvallista, koska jokainen vastaukset sisältävän tiedoston lukija saa ne tietää. MD5-tiivisteiden käyttö parantaa turvallisuutta hieman, mutta saattaa myös tuudittaa liialliseen turvallisuuden tunteeseen koska MD5-tiivisteen tietämällä voi salasanoja murtaa kokeilemalla kaikki mahdollisuudet.

```
# Ohita pääkäyttäjän tunnuksen luominen (tavallinen käyttäjätunnus
# voi käyttää sudo:a).
#d-i passwd/root-login boolean false
# Tai ohita tavallisen käyttäjän tunnuksen luominen.
#d-i passwd/make-user boolean false

# Pääkäyttäjän salasana, joko ilmitekstinä
#d-i passwd/root-password password r00tme
#d-i passwd/root-password-again password r00tme
# tai salattuna käyttäen MD5-tiivistettä.
#d-i passwd/root-password-crypted password [MD5 hash]

# Tavallisen käyttäjän tunnuksen luonti.
#d-i passwd/user-fullname string Debian User
#d-i passwd/username string debian
# Tavallisen käyttäjän salasana, joko ilmitekstinä
#d-i passwd/user-password password insecure
#d-i passwd/user-password-again password insecure
# tai salattuna käyttäen MD5-tiivistettä.
#d-i passwd/user-password-crypted password [MD5 hash]
# Luo ensimmäinen käyttäjä annetulla UID:llä oletuksen sijaan.
#d-i passwd/user-uid string 1010

# Käyttäjätunnus lisätään joihinkin standardeihin ryhmiin.
# Käytä tätä määrätäksesi itse ryhmät.
#d-i passwd/user-default-groups string audio cdrom video
```

Muuttujille `passwd/root-password-crypted` ja `passwd/user-password-crypted` voidaan antaa valmis vastaus myös “!” arvona. Tällöin vastaavan käyttäjätunnuksen käyttö on estetty. Tämä voi olla kätevää pääkäyttäjän tunnukselle, tietenkin vain jos on tehty muu tapa tehdä pääkäyttäjä tehtävät tai kirjautua pääkäyttäjänä (esimerkiksi tunnistautua SSH-avaimilla tai komento **sudo**).

Seuraavalla komennolla saadaan tehtyä salasanan MD5-tiiviste:

```
$ printf "r00tme" | mkpasswd -s -m md5
```

B.4.6. Kellon ja aikavyöhykkeen asetukset

```
# Määrittää onko laitekello standardiajassa vai paikallisessa ajassa.
d-i clock-setup/utc boolean true

# Tämä voidaan asettaa mihin tahansa kelvolliseen ympäristömuuttujan
# $TZ arvoon; kelvolliset arvot löytyvät hakemistosta /usr/share/zoneinfo/.
d-i time/zone string Europe/Helsinki
```

```
# Määrittää käytetäänkö NTP:tä kellon asettamiseen asennuksen aikana.
d-i clock-setup/ntp boolean true
# Käytettävä aikapalvelin. Oletus on lähes aina sopiva.
#d-i clock-setup/ntp-server string ntp.esimerkki.fi
```

B.4.7. Osiointi

Valmiiden vastausten käyttämistä levyn osioinnissa rajoittaa se, mitä `partman-auto` tukee. Voidaan osioida joko levyllä jo oleva vapaa tila tai koko levy. Osioiden asettelu levyllä voidaan määrätä käyttämällä valmista mallinetta, muokattua mallinetta mallinetiedostosta tai valmiiden vastausten tiedostoon tallennettua mallinetta. Tällä hetkellä ei ole mahdollista käyttää valmiita vastauksia useiden levyjen osioimiseen.

Valmiit vastaukset monimutkaisemmille levyosioinneille, joissa on käytössä RAID, LVM ja salaus, on tuettu, mutta ei kaikilla ilman valmiita vastauksia tehtävän asennuksen mahdollisuuksilla.

The examples below only provide basic information on the use of recipes. For detailed information see the files `partman-auto-recipe.txt` and `partman-auto-raid-recipe.txt` included in the `debian-installer` package. Both files are also available from the `debian-installer` source repository (http://anonscm.debian.org/gitweb/?p=d-i/debian-installer.git;a=tree;f=doc/devel). Note that the supported functionality may change between releases.

Varoitus

Levylaitteiden ajurien lataamisjärjestys vaikuttaa levyjen nimeämiseen. Jos järjestelmässä on useinta kiintolevyjä, varmistu huolellisesti oikean levyn tulevan valituksi valmiita vastauksia käytettäessä.

B.4.7.1. Esimerkki osioinnista

```
# Jos järjestelmässä on vapaata tilaa voidaan valita osioitavaksi vain
# tuo tila. Tämä huomioidaan vain jos partman-auto/method (edempänä)
# ei ole käytössä.
#d-i partman-auto/init_automatically_partition select biggest_free

# Toinen tapa on määrätä mikä levy osioidaan. Jos koneessa on vain yksi
# levy asenin käyttää sitä, muussa tapauksessa laitenimi pitää antaa
# perinteisessä ei-devfs-muodossa (siis esim. /dev/hda tai
# /dev/sda, ei esim /dev/discs/disc0/disc).
# Esimerkiksi haluttaessa käyttää ensimmäistä SCSI/SATA-levyä:
#d-i partman-auto/disk string /dev/sda
# Lisäksi on määritettävä mitä osiointitapaa käytetään.
# Tällä hetkellä käytettävissä on tavat:
# - regular: käytä laitealustan tavanomaisa osiotyyppejä
# - lvm:     tee levyosiot käyttäen LVM:ää
# - crypto:  käytä LVM:ää salatussa osiossa
d-i partman-auto/method string lvm

# Jos yhdellä automaattisesti osioitavista levyistä on vanha LVM-asennus,
# saa käyttäjä tavallisesti varoituksen. Tämä varoitus voidaan
# valmiilla vastauksella poistaa...
d-i partman-lvm/device_remove_lvm boolean true
# Samalla lailla ohjelmallisesti toteutetulle RAID-pakalle:
```

```
d-i partman-md/device_remove_md boolean true
# Vielä voidaan poistaa varmistuskysely lvm-osiolle kirjoittamisesta.
d-i partman-lvm/confirm boolean true
d-i partman-lvm/confirm_nooverwrite boolean true

# Voidaan valita mikä tahansa ennalta määrätyistä osiointimallineista.
# - atomic: kaikki tiedostot yhdessä levyosiossa
# - home: erillinen /home -osio
# - multi: erilliset /home, /usr/, /var ja /tmp
d-i partman-auto/choose_recipe select atomic

# Tai käytä omaa mallia...
# Jos osiointimalline on käytettävissä asentimen ympäristössä, riittää
# kun siihen osoitetaan.
#d-i partman-auto/expert_recipe_file string /hd-media/recipe
# Jos malline ei ole käytettävissä, voidaan malline kirjoittaa
# valmiiden vastausten tiedostoon yhtenä (loogisena) rivinä. Tämä
# esimerkki luo pienen /boot-ision, sopivan sivutusosion ja käyttää
# lopun tilan juuriosiolle:
#d-i partman-auto/expert_recipe string                        \
#      boot-root ::                                           \
#              40 50 100 ext3                                 \
#                      $primary{ } $bootable{ }               \
#                      method{ format } format{ }             \
#                      use_filesystem{ } filesystem{ ext3 }   \
#                      mountpoint{ /boot }                    \
#              .                                              \
#              500 10000 1000000000 ext3                      \
#                      method{ format } format{ }             \
#                      use_filesystem{ } filesystem{ ext3 }   \
#                      mountpoint{ / }                        \
#              .                                              \
#              64 512 300% linux-swap                         \
#                      method{ swap } format{ }               \
#              .
#
# Mallin syntaksi on kuvattu tiedostossa partman-auto-recipe.txt,
# joka on mukana paketissa "debian-installer" tai saatavilla D-I:n
# lähdekoodivarastoalueelta. Ohjeessa dokumentoidaan myös miten
# asetetaan tiedostojärjestelmän nimiöt, levyniteiden nimet ja
# mitkä fyysiset levyt kuuluvat levyniteeseen.
#
# Tämä saa partman-moduulin tekemään osiot automaattisesti ilman
# varmistuksia, jos sille määritettiin yksi yllä olevista tavoista.
d-i partman-partitioning/confirm_write_new_label boolean true
d-i partman/choose_partition select finish
d-i partman/confirm boolean true
d-i partman/confirm_nooverwrite boolean true
```

B.4.7.2. Osiointi käyttäen RAIDia

You can also use preseeding to set up partitions on software RAID arrays. Supported are RAID levels 0, 1, 5, 6 and 10, creating degraded arrays and specifying spare devices.

Varoitus

Tämänkaltaisen automaattisen osioinnin kanssa tekee helposti virheitä. Lisäksi toiminnallisuutta testataan `debian-installer`:in kehittäjien toimesta suhteellisen vähän. Vastuu mallineiden oikeellisuudesta (ovat järkeviä eivätkä sisällä ristiriitoja) on käyttäjällä. Tarkista lokitiedosto `/var/log/syslog` jos pulmia ilmenee.

```
# HUOMIO: tämä valinta on laadultaan testiversio ja käytettävä varoen

# Mallineeksi olisi valittava "raid".
#d-i partman-auto/method string raid
# Määritä osioitavat levyt. Niihin tulee kaikkin sama osiointi,
# joten tämä toimii vain jos levyt ovat samankokoisia.
#d-i partman-auto/disk string /dev/sda /dev/sdb

# Seuraavaksi on määritettävä käytettävä fyysinen osiointi.
#d-i partman-auto/expert_recipe string \
#      multiraid ::                                          \
#              1000 5000 4000 raid                           \
#                      $primary{ } method{ raid }            \
#              .                                             \
#              64 512 300% raid                              \
#                      method{ raid }                        \
#              .                                             \
#              500 10000 1000000000 raid                     \
#                      method{ raid }                        \
#              .

# Lopuksi on määritettävä kuinka yllä määriteltyjä osioita käytetään
# RAID-pakassa. Muista käyttää oikeita osioiden numeroita loogisille
# osioille.
# Parametrit ovat:
# <raidtype> <devcount> <sparecount> <fstype> <mountpoint> \
#          <devices> <sparedevices>
# RAID tasot 0, 1, 5, 6 ja 10 on tuettu; laitteiden erottimena on "#"
#d-i partman-auto-raid/recipe string \
#    1 2 0 ext3 /                                            \
#          /dev/sda1#/dev/sdb1    \
#    .                                                       \
#    1 2 0 swap -                                            \
#          /dev/sda5#/dev/sdb5    \
#    .                                                       \
#    0 2 0 ext3 /home                                        \
#          /dev/sda6#/dev/sbb6    \
#    .

# Tämä saa partmanin tekemään osiot automaattisesti kysymättä vahvistusta.
d-i partman-md/confirm boolean true
d-i partman-partitioning/confirm_write_new_label boolean true
d-i partman/choose_partition select finish
d-i partman/confirm boolean true
```

B.4.7.3. Määritellään miten osiot liitetään

Tavallisesti tiedostojärjestelmät liitetään käyttämällä yksikäsitteistä tunnistinta (UUID) avaimena; tällöin ne liitetään oikein vaikka laitenimi muuttuisi. UUID:t ovat pitkiä ja vaikealukuisia, joten haluttaessa asennin voi liittää tiedostojärjestelmät käyttäen perinteisiä laitenimiä tai antamiasi nimiöitä. Jos asenninta pyydetään liittämään nimiötä käyttämällä, liitetään kaikki nimiöttömät osiot UUID:n perusteella.

Laitteet joilla on pysyvä nimi, kuten LVM:n loogiset niteet, jatkavat perinteisten nimien käyttämistä eivätkä käytä UUID:tä.

Varoitus

Perinteiset laitenimet voivat muuttua sen mukaan missä järjestyksessä ydin havaitsee laitteet käynnistyksessä, joilloin saatetaan liittää väärä tiedostojärjestelmä. Samaan tapaan nimiöt saattavat olla samoja kun asennetaan uusi levy tai kytketään USB-levy, ja jos näin käy on järjestelmän toiminta käynnistyksessä satunnaista.

```
# Vakiona liitetään UUID:n perusteella, mutta perinteiset laitenimet saadaan
# valinnalla "traditional" tai valinnalla "label" ensisijaisesti nimiö ja
# jos nimiötä ei ole niin UUID.
#d-i partman/mount_style select uuid
```

B.4.8. Perusjärjestelmän asennus

Tässä asennuksen vaiheessa ei oikeastaan ole kovinkaan paljoa mahdollista käyttää valmiita vastauksia. Ainoat kysymykset koskevat ytimen asentamista.

```
# Configure APT to not install recommended packages by default. Use of this
# option can result in an incomplete system and should only be used by very
# experienced users.
#d-i base-installer/install-recommends boolean false

# The kernel image (meta) package to be installed; "none" can be used if no
# kernel is to be installed.
#d-i base-installer/kernel/image string linux-image-2.6-486
```

B.4.9. Apt:n asetukset

Tiedoston `/etc/apt/sources.list` teko ja perusasetukset on täysin automatisoitu asennustavan ja aiempien kysymysten vastausten perusteella. Muiden (paikallisten) varastoalueiden lisääminen on valinnaista.

```
# non-free- ja contrib-osastojen ohjelmia voidaan valita asennettaviksi.
#d-i apt-setup/non-free boolean true
#d-i apt-setup/contrib boolean true
# Poista kommenttimerkki, jos et halua käyttää asennuspalvelimen kopiota.
#d-i apt-setup/use_mirror boolean false
# Valitse käytettävät päivityspalvelut. Määritä käytettävät peilit.
```

```
# Alla olevat arvot ovat normaalit oletusarvot.
#d-i apt-setup/services-select multiselect security, volatile
#d-i apt-setup/security_host string security.debian.org
#d-i apt-setup/volatile_host string volatile.debian.org

# Lisää varastoja, local[0-9] käytettävissä
#d-i apt-setup/local0/repository string \
#       http://local.server/debian stable main
#d-i apt-setup/local0/comment string local server
# Ota käyttöön deb-src-rivit
#d-i apt-setup/local0/source boolean true
# Varaston julkisen avaimen URL. Avaimen on oltava käytettävissä
# tai apt valittaa tunnistamattomasta varastosta ja tiedoston
# sources.list rivi jää kommentoiduksi pois
#d-i apt-setup/local0/key string http://local.server/key

# Oletusarvona asennin vaatii varastojen autentikointia tunnetulla
# gpg-avaimella. Tällä asetuksella tuo autentikointi saadaan pois päältä.
# Varoitus: ei turvallinen, ei suositella.
#d-i debian-installer/allow_unauthenticated boolean true
```

B.4.10. Pakettien valinta

Asennettavaksi voidaan valita mitkä tahansa saatavilla olevista tehtävistä. Tätä kirjoitettaessa saatavilla olevia tehtäviä ovat ainakin:

- **standard**
- **desktop**
- **gnome-desktop**
- **kde-desktop**
- **web-server**
- **print-server**
- **dns-server**
- **file-server**
- **mail-server**
- **sql-database**
- **laptop**

Voidaan myös jättää kaikki tehtävät valitsematta, ja pakotetaan halutun pakettijoukon asennus muilla tavoin. Suositellaan aina valittavaksi tehtävä **standard**.

Jos tehtävien asentamien pakettien lisäksi halutaan asentaa yksittäisiä paketteja, voidaan käyttää parametria `pkgsel/include`. Tämän parametrin arvona voi olla luettelo paketteja eroteltuna joko pilkuin tai välilyönnein, joten sitä on helppo käyttää ytimen käynnistysparametrinakin.

```
tasksel tasksel/first multiselect standard, web-server
# Jos tehtävä "desktop" on valittuna, asennetaan kde- ja xfce-työpöydät
# oletusarvoisen gnome-työpöydän sijaan.
#tasksel tasksel/desktop multiselect kde, xfce
```

```
# Asennetaan yksittäisiä lisäpaketteja
#d-i pkgsel/include string openssh-server build-essential
# Päivitetäänkö paketit debootstrapin jälkeen.
# Sallitus arvot: none, safe-upgrade, full-upgrade
#d-i pkgsel/upgrade select none

# Eräät asentimen versiot voivat kertoa mitä ohjelmia on asennettuna
# ja mitä ohjelmia käytetään. Oletusarvo on, ettei raporttia lähetetä,
# mutta raporttien lähettäminen auttaa Debian-projektia tietämään
# suosituimmat ohjelmat ja kokoamaan ne CD-levyille.
#popularity-contest popularity-contest/participate boolean false
```

B.4.11. Asennuksen lopetus

```
# Asennettaessa sarjaväylän konsolilta ovat tavalliset virtuaalikonsolit
# (VT1-VT6) poistettu käytöstä tiedostossa /etc/inittab. Poista
# kommentti seuraavilta riveiltä jos virtuaalikonsolit halutaan käyttöön.
#d-i finish-install/keep-consoles boolean true

# Vältetään viimeinen viesti asennuksen valmistumisesta.
d-i finish-install/reboot_in_progress note

# Tämä estää asenninta poistamasta CD-levyä asemasta käynnistettäessä
# järjestelmää uudelleen, mikä on hyödyllistä joissakin tilanteissa.
#d-i cdrom-detect/eject boolean false

#Tällä tavalla asennin lopettaa kun on valmista, mutta ei käynnistä
#asennettua järjestelmää.
#d-i debian-installer/exit/halt boolean true
# Tämän avulla saadaan asennin sammuttamaan virta koneesta asennuksen
# valmistuttua, eikä vain sammuttamaan käyttöjärjestelmää (halt).
#d-i debian-installer/exit/poweroff boolean true
```

B.4.12. Valmiit vastaukset muille paketeille

```
# Asennettaviksi valitut ohjelmat tai asennuksen meneminen pieleen
# vaikuttavat kysyttäviin kysymyksiin. Muitakin kysymyksiä voi olla,
# ja niihinkin voi antaa valmiit vastaukset. Kaikkien mahdollisten
# asennuksen aikana kysyttävien kysymysten luettelon saa asennuksen
# jälkeen komennoilla:
#   debconf-get-selections --installer
> file
#   debconf-get-selections
>
> file
```

B.5. Lisäasetukset

B.5.1. Mielivaltaisten komentojen käynnistämien asennuksen aikana

Valmiiden vastausten vallan mahtava ja joustava ominaisuus on komentojen tai komentotiedostojen suorittaminen tietyissä paikoissa asennuksen aikana.

```
# Valmiiden vastausten käyttö ei ole perusturvallista. Asentimessa
# ei ole lainkaan tarkistuksia tahallisten puskurin ylivuotojen
# tai muiden sen kaltaisten arvojan varalle. Käytä valmiiden
# vastausten tiedostoja vain luotettavista lähteistä! Jotta
# tämä varmasti tulisi selväksi, ja koska tämä on usein hyödyllistä,
# näin voidaan käynnistää mikä tahansa komentotulkin komento
# automaattisesti asentimesta.

# Tämä ensimmäinen komento suoritetaan mahdollisimman aikaisin, heti
# valmiiden vastausten tiedoston lukemisen jälkeen.
#d-i preseed/early_command string anna-install some-udeb
# Tämä komento suoritetaan välittömästi ennen levyosioinnin käynnistämistä.
# Saattaa olla hyödyllistä käyttää mukautuvia levyosioinnin valmiita
# vastauksia jotka ovat riippuvaisia levyjen tilasta (levyt eivät ehkä ole
# näkyvissä kun preseed/early_command suoritetaan).
#d-i partman/early_command
#     string debconf-set partman-auto/disk "$(list-devices disk | head -nl)"
# Tämä komento suoritetaan juuri ennen asennuksen päättymistä, mutta
# /target hakemiston vielä ollessa kunnossa. /target voidaan käyttää
# suoraan juurihakemistona tai käyttämällä komentoja apt-install ja
# in-target helposti asentaa paketteja ja suorittaa komentoja
# asennetussa järjestelmässä.
#d-i preseed/late_command string apt-install zsh; in-target chsh -s /bin/zsh
```

B.5.2. Oletusarvojen muuttaminen valmiilla vastauksilla

Oletusarvoa on mahdollista muuttaa valmiilla vastauksella, siten, että kysymys silti esitetään. Tämä tehdään muuttamalla ilmaisimen *seen* arvoksi “false” sen jälkeen kun vastaus on asetettu.

```
d-i foo/bar string value
d-i foo/bar seen false
```

Sama vaikutus *kaikille* kysymyksille saadaan asetuksella `preseed/interactive=true` käynnistyskehoitteessa. Tästä voi olla apua myös testattaessa tai jäljitettäessä vikaa valmiiden vastausten tiedostosta.

Huomaa, että omistajaa “d-i” tulisi käyttää vain asentimen itsensä käyttämille muuttujille. Kohdejärjestelmään asennettuille paketeille kuuluville muuttujille tulisi käyttää tuon paketin nimeä. Katso alaviitettä Kohta B.2.2.

Jos valmiita vastauksia annetaan käynnistysparametreilla, saadaan asennin kysymään vastaava kysymys käyttämällä operaattoria “?=” eli ***foo/bar?=arvo***. Tämä vaikuttaa tietenkin vain parametreihin, joita vastaa asennuksen aikana esitettävä kysymys, eikä sisäisiin (“internal”) parametreihin.

For more debugging information, use the boot parameter `DEBCONF_DEBUG=5`. This will cause `debconf` to print much more detail about the current settings of each variable and about its progress through each package's installation scripts.

B.5.3. Valmiiden vastausten tiedostojen lataaminen ketjussa

Valmiiden vastausten tiedostossa on mahdollista ottaa käyttöön muita tiedostoja. Noiden tiedostojen asetukset korvaavat aikaisemmin ladatuissa tiedostoissa olleet vastaavat arvot. Tämä mahdollistaa esimerkiksi yleisten paikallisten verkkoasetusten tallentaminen yhteen tiedostoon ja tarkemmat asetukset tiettyihin kokoonpanoihin toisiin tiedostoihin.

```
# Luettelossa voi olla useita tiedostoja välilyönneillä eroteltuina;
# ne kaikki ladataan. Liitetyissä tiedostoissa voi olla myös omia
# preseed/include-määreitä. Huomaa: jos tiedostonimet ovat suhteellisia,
# ne etsitään samasta hakemistosta kuin liittävä valmiiden vastausten
# tiedosto.
#d-i preseed/include string x.cfg

# Asennin tarkistaa haluttaessa valmiiden vastausten tiedostojen
# tarkistussummat ennen tiedostojen käyttöä. Tällä hetkellä vain
# md5sum on tuettu, luettele md5sum-arvot samassa järjestyksessä
# kuin liitettävien tiedostojen luettelo.
#d-i preseed/include/checksum string 5da499872becccfeda2c4872f9171c3d

# Joustavampi tapa: ajetaan komento komentotulkissa ja jos se
# tulostaa valmiiden vastausten tiedostojen nimiä, liitetään ne.
#d-i preseed/include_command \
#      string if [ "`hostname`" = bob ]; then echo bob.cfg; fi

# Kaikkein joustavin tapa: noudetaan ohjelma ja ajetaan se. Ohjelma
# voi käyttää komentoja kuten debconf-set muokatakseen debconf-tietokantaa.
# Komentotiedostoja voi olla useita, välilyönnein eroteltuna.
# Huomaa, että jos  tiedostonimet ovat suhteellisia, ne etsitään samasta
# hakemistosta kuin ne käynnistävä valmiiden vastausten tiedosto
#d-i preseed/run string foo.sh
```

Mahdollista on myös antaa verkkoasetusten valmiiden vastausten URL initrd:n tai tiedostojen valmiiden vastausten vaiheessa. Tällöin verkkoasetusten valmiit vastaukset käytetään kun verkko tulee käyttöön. Tätä tehtäessä on oltava varovainen, koska valmiita vastauksia käytetään kaksi erillistä kertaa, jolloin on esimerkiksi mahdollista suorittaa preseed/early-komento toiseen kertaan heti kun verkko on käytössä.

Liite C. Osiot Debianille

C.1. Debianin osiot ja osioiden koot

GNU/Linux tarvitsee välttämättä ainakin yhden osion käyttöÂönsä. Koko käyttöjärjestelmä, sovellukset ja henkilökohtaiset tiedostot voidaan tallentaa yhteen levyosioon. Useimpien mielestä erillinen sivutusosio on myös välttämätön, vaikkakin ilman on mahdollista tulla toimeen. “sivutus” on käyttöjärjestelmän työtilaa, jonka avulla levyä voidaan käyttäÂä “näennäismuistina”. Kun sivutus on erillisellä osiolla, pystyy Linux käyttämäÂän sitä paljon tehokkaammin. On mahdollista pakottaa Linux käyttämäÂän tavallista tiedostoa sivutustilana, mutta tätä ei suositella.

Useimmat käyttävät GNU/Linux kuitenkin vähimmäismäÂäräÂä enemmän osioita. On kaksi syytä jakaa tiedostojärjestelmä useaan pienempäÂän osioon. Ensimmäinen on varmuus. Jos tiedostojärjestelmä menee jostain syystä rikki, vaikutus yleensä rajoittuu yhteen osioon. Näin on palautettava (huolellisesti tallennetuilta varmuuskopioilta) vain osa järjestelmästä. VähitäÂän olisi tehtävä niin sanottu “juuriosio”. Tässä osiossa on järjestelmän välttämättömimmät osat. Jos mikä tahansa muu osio menee rikki, voidaan GNU/Linux silti käynnistäÂä järjestelmän korjaamiseksi. Näin saatetaan välttäÂä järjestelmän asentaminen kokonaan uudestaan.

Toinen syy on useimmiten tärkeämpi yrityskäytössä, mutta riippuu oikeastaan tietokoneen käyttötarkoituksesta. Esimerkiksi roskapostilla kuormitettu sähköpostipalvelin saattaa helposti täyttäÂä osion. Jos `/var/mail` on erillinen osio sähköpostipalvelimella, jäÂä suurin osa järjestelmästä yhä käyttökelpoiseksi vaikka roskapostia tulvisikin.

Useiden osioiden käyttämisen ainoa varsinainen hankaluus on vaikeus tietäÂä etukäteen minkä kokoisia osioita tarvitaan. Jos joku osio on liian pieni, on joko asennettava järjestelmä uudelleen tai jatkuvasti tiedostoja siirtämällä tehtävä tilaa liian pieneen osioon. Toisaalta jos osio on liian iso, tuhlataan levytilaa jota voisi käyttäÂä muuallakin. Levytila on nykyäÂän halpaa, muttei sitä silti pidä tärvätä hukaan.

C.2. Hakemistopuu

Debian GNU/Linux noudattaa Filesystem Hierarchy Standard (http://www.pathname.com/fhs/)-julkaisua hakemistojen ja tiedostojen nimeämisessä. Standardi auttaa käyttäjiä ja sovelluksia tietämään tiedostojen ja hakemistojen sijainnin. Juurihakemiston nimenä on yksinkertaisesti vinoviiva `/`. Kaikissa Debian-järjestelmissä on juuressa nämä hakemistot:

Hakemisto	Sisältö
`bin`	Välttämättömät komennot
`boot`	Käynnistyslataimen pysyvät tiedostot
`dev`	Laitetiedostot
`etc`	Konekohtaiset järjestelmän asetukset
`home`	Käyttäjien kotihakemistot
`lib`	Välttämättömät jaetut kirjastot ja ytimen moduulit
`media`	Irrotettavien taltioiden liitoskohdat

Hakemisto	Sisältö
mnt	Liitoskohta tiedostojärjestelmien tilapäiseen liittämiseen
proc	Näennäishakemisto järjestelmätiedoille (2.4 ja 2.6 ytimillä)
root	Pääkäyttäjän kotihakemisto
sbin	Järjestelmän välttämättömät komennot
sys	Näennäishakemisto järjestelmätiedoille (2.6 ytimet)
tmp	Tilapäisiä tiedostoja
usr	Alempi järjestelmätaso
var	Muuttuvaa tietoa
srv	Järjestelmän tarjoamien palveluiden tietoja
opt	Lisäsovelluspaketteja

Seuraavassa luettelossa on tärkeitä huomioita hakemistoista ja levyosioista. Huomaa levytilan käytön vaihtelevan suuresti järjestelmän kokoonpanon ja käyttötavan mukaan. Nämä ovat yleisluonteisia suosituksia ja tarkoitettu auttamaan osioinnin alkuun.

- Juuriosion `/` on aina sisällettävä hakemistot `/etc`, `/bin`, `/sbin`, `/lib` and `/dev`, muuten ei käynnistäminen onnistu. Juuriosiolle tarvitaan normaalisti 150–250 Mt.
- `/usr`: sisältää kaikki käyttäjien ohjelmat (`/usr/bin`), kirjastot (`/usr/lib`), ohjeet (`/usr/share/doc`), jne. Tämä on yleensä tiedostojärjestelmän eniten tilaa vievä osa. Levytilaa olisi oltava ainakin 500 Mt. Määrää lisätään asennettavien ohjelmapakettien määrän ja tyypin mukaan. Runsaasti varusteltu työasema tai palvelin tarvitsisi 4–6 Gt.
- `/var`: muuttuvia tiedostoja kuten usenetin artikkeleita, sähköposteja, seittisivustoja, tietokantoja, paketinhallintajärjestelmän välimuisti, jne. tallennetaan tähän hakemistoon. Järjestelmän käyttötapa vaikuttaa suuresti tämän hakemiston kokoon, mutta useimmiten sen määrää paketinhallintajärjestelmän yleisrasite. Jos aiotaan asentaa suunnilleen kaikki mitä Debianissa on tarjolla yhdellä kertaa, pitäisi 2 tai 3 Gt hakemistossa `/var` riittää. Jos asennus tehdään useampana eränä (eli asennetaan palvelut ja apuohjelmat, sitten merkkipohjaiset sovellukset, sitten X, ...) riittää 300–500 Mt. Jos levytilaa on niukasti eikä ole aikomus tehdä isoja järjestelmän päivityksiä, voidaan tulla toimeen niinkin vähällä kuin 30 tai 40 Mt.
- `/tmp`: ohjelmien luomat tilapäiset tiedosto menevät luultavimmin tähän hakemistoon. Tavallisesti pitäisi 40–100 Mt riittää. Jotkin sovellukset — mukaan lukien pakkausohjelmat, CD/DVD koostamisohjelmat ja multimedia — saattavat tallentaa otostiedostoja hakemistoon `/tmp`. Jos näitä ohjelmia aiotaan käyttää, olisi hakemistolle `/tmp` varattava tilaa vastaavasti.
- `/home`: jokainen käyttäjä tallentaa henkilökohtaiset tiedostonsa tämän hakemiston alihakemiston. Koko on riippuvainen järjestelmän käyttäjien määrästä ja mitä tiedostoja he tallentavat kotihakemistoonsa. Suunnitellusta käyttötavasta riippuen olisi varattava noin 100 Mt käyttäjää kohti, mutta varausta muokataan tarpeen mukaan. Tilaa on varattava huomattavasti enemmän jos tallennetaan paljon multimediatiedostoja (kuvia, MP3, elokuvia) kotihakemistoihin.

C.3. Osiointisuositus

Uusille käyttäjille, henkilökohtaiseen Debian-työasemaan, kotitietokoneeseen ja muihin yhden käyttäjän järjestelmiin yksi `/`-osio (ja sivutus) lienee helpoin ja yksinkertaisin tapa. Jos osio on suurempi kuin noin 6 Gt, valitaan osion tyypiksi ext3. Jos osio on ext2, tarvitaan säännölliset tiedostojärjestelmän tarkistukset ja tämä voi aiheuttaa viivettä käynnistyksessä jos osio on suuri.

Monen käyttäjän järjestelmässä tai jos levytilaa on hyvin paljon on parasta antaa hakemistoille `/usr`, `/var`, `/tmp`, ja `/home` kullekin oma osionsa erillään `/`-osiosta

Jos asennetaan paljon ohjelmia muualta kuin Debian-jakelusta, saatetaan tarvita iso `/usr/local`-osio. Mikäli tietokone toimii postipalvelimena, saattaa olla tarpeen tehdä erillinen osio `/var/mail`. Usein on hyvä idea tehdä erillinen osio `/tmp`, kooltaan esimerkiksi 20–50 Mt. Jos palvelinkoneessa on paljon käyttäjätunnuksia, on yleensä hyvä tehdä erillinen iso `/home`-osio. Yleisesti ottaen osiointitilanne vaihtelee konekohtaisesti riippuen koneen käyttötavasta.

Hyvin mutkikkaiden järjestelmien ylläpitäjän olisi luettava Multi Disk HOWTO (http://www.tldp.org/HOWTO/Multi-Disk-HOWTO.html). Siinä on yksityiskohtaista tietoa, enimmältään Internetpalvelun tarjoajille ja palvelinkoneiden asentajille.

Näkemyksiä sivutusosion koosta on monia. Yksi hyvin toimiva perussääntö on käyttää yhtä paljon sivutustilaa kuin järjestelmässä on muistia. Useimmissa tapauksissa osion ei tulisi olla pienempi kuin 16 Mt. Näihin sääntöihin on tietysti poikkeuksia. Jos yritetään ratkaista 10000 yhtälön yhtälöryhmää koneella, jossa 256 Mt muistia, voidaan tarvita gigatavu (tai enemmän) sivutustilaa.

On some 32-bit architectures (m68k and PowerPC), the maximum size of a swap partition is 2GB. That should be enough for nearly any installation. However, if your swap requirements are this high, you should probably try to spread the swap across different disks (also called “spindles”) and, if possible, different SCSI or IDE channels. The kernel will balance swap usage between multiple swap partitions, giving better performance.

Esimerkiksi vanhahkossa kotikoneessa saattaa olla 32 Mt muistia ja 1,7 Gt kiintolevy `/dev/hda`. Toisella käyttöjärjestelmällä saattaa olla 500 Mt osio `/dev/hda1`, 32 Mt sivutusosio `/dev/hda3` ja noin 1,2 Gt `/dev/hda2` Linuxin osiona.

Luku Kohta D.2 antaa käsityksen asennuksen jälkeen asennettavien tehtävien levytilan tarpeesta.

C.4. Laitenimet Linuxissa

Linuxin käyttämät levyjen ja osioiden nimet saattavat erota muiden käyttöjärjestelmien laitenimistä. Osioita tehtäessä ja liitettäessä on tiedettävä Linuxin käyttämät nimet. Tässä on nimeämiskäytännön perusteet:

- Ensimmäinen levykeasema on `/dev/fd0`.
- Toinen levykeasema on `/dev/fd1`.
- Ensimmäinen SCSI-levy (SCSI ID mukaan) on `/dev/sda`.
- Toinen SCSI-levy (SCSI ID mukaan) on `/dev/sdb`, ja niin edelleen.
- Ensimmäinen SCSI CD-ROM on `/dev/scd0`, voi käyttää myös `/dev/sr0`.
- Ensisijaisen IDE-ohjaimen isäntälevy on `/dev/hda`.
- Ensisijaisen IDE-ohjaimen orjalevy on `/dev/hdb`.
- Toissijaisen ohjaimen isäntä- ja orjalevyt ovat `/dev/hdc` ja `/dev/hdd`. Uusissa IDE-ohjaimissa saattaa olla kaksi kanavaa, jotka toimivat kuin kaksi ohjainta.

Jokaisella levyllä osiot nimetään lisäämällä kymmenjärjestelmän numero levyn nimen perään: `sda1` ja `sda2` ovat järjestelmän ensimmäisen SCSI-levyn ensimmäinen ja toinen osio.

Tässä on esimerkki todellisesta järjestelmästä. Olkoon koneessa 2 SCSI-levyä, toisen SCSI ID on 2 ja toisen 4. Ensimmäinen levy (se jonka ID on 2) on `sda`, ja toinen on `sdb`. Jos levyllä `sda` on kolme osiota, ne ovat `sda1`, `sda2`, ja `sda3`. Levy `sdb` ja sen osiot nimetään vastaavasti.

Huomaa kahden SCSI-ohjaimen (eli SCSI-kanavan) tapauksessa levyjen järjestyksen voivan olla sekava. Tällaisessa tapauksessa on parasta katsoa käynnistyksen aikana näkyviä viestejä, ja vertailla levyjen mallia ja/tai kokoja.

C.5. Debianin osiointisovellukset

Debianin kehittäjät ovat muokanneet useita erilaisia osiointisovelluksia toimimaan erilaisien kiintolevyjen ja laitearkkitehtuurien kanssa. Tämän ohjeen kattaman arkkitehtuurin osiointisovellus tai osiointisovellukset ovat seuraavassa luettelossa:

partman

Debianin suositeltu osiointisovellus. Tämä monitoimityökalu osaa myös muuttaa osion kokoa, luoda tiedostojärjestelmiä ja liittää ne liitoskohtiin.

fdisk

Alkuperäinen Linuxin osiointityökalu, sopii asiantuntijoille.

Ole varovainen jos koneen levyllä on FreeBSD-osioita. Asennusytimet tukevat niitä, mutta **fdisk** saattaa nimetä (tai ei nimeä lainkaa) ne muilla laitenimillä. Katso Linux+FreeBSD HOWTO (http://www.tldp.org/HOWTO/Linux+FreeBSD-2.html).

cfdisk

Helppokäyttöinen merkkipohjainen kokoruudun käyttöliittymä meille tavallisille näppäimistönkuluttajille.

Huomaa ettei **cfdisk** ymmärrä FreeBSD-osioita lainkaan, joten laitenimet voivat taas olla erilaisia.

Jokin näistä ohjelmista käynnistetään oletusarvona kun valitaan Tee levyosiot (tai vastaavaa). Saattaa olla mahdollista käyttää jotain muuta osiointisovellusta käynnistämällä se komentoriviltä virtuaalikonsolilla kaksi, mutta tätä ei suositella.

Liite D. Sekalaista

D.1. Linuxin laitetiedostot

Hakemistosta `/dev` löytyy Linuxissa erilaisia erikoistiedostoja. Nämä tiedostot ovat laitetiedostoja ja ne käyttäytyvät eri tavalla kuin tavalliset tiedostot. Tavallisimmat laitetiedostojen tyypit ovat lohkolaitteille ja merkkilaitteille. Nämä tiedostot toimivat rajapintana varsinaiseen laiteajuriin (joka on Linux-ytimessä), joka puolestaan keskustelee laitteen kanssa. Toinen harvinaisempi laitetiedosto on nimetty *putki*. Tärkeimmät laitetiedostojen tyypit luetellaan alla olevassa taulukoissa.

`fd0`	Ensimmäinen levykeasema
`fd1`	Toinen levykeasema

`hda`	IDE kiintolevy / romppuasema ensisijaisessa IDE-väylässä (Isäntä)
`hdb`	IDE kiintolevy / romppuasema ensisijaisessa IDE-väylässä (orja)
`hdc`	IDE kiintolevy / romppuasema toisessa IDE-väylässä (isäntä)
`hdd`	IDE kiintolevy / romppuasema toisessa IDE-väylässä (orja)
`hda1`	Ensimmäisen IDE-kiintolevyn ensimmäinen osio
`hdd15`	Neljännen IDE-kiintolevyn viidestoista osio

`sda`	SCSI-kiintolevy jolla pienin SCSI ID (alkaa nollasta)
`sdb`	SCSI-kiintolevy jolla seuraavaksi pienin SCSI ID (esim. 1)
`sdc`	SCSI-kiintolevy jolla seuraavaksi suurempi SCSI ID (esim. 2)
`sda1`	Ensimmäisen SCSI-kiintolevyn ensimmäinen osio
`sdd10`	Neljännen SCSI-kiintolevyn kymmenes osio

`sr0`	SCSI-romppuasema jolla pienin SCSI ID
`sr1`	SCSI-romppuasema jolla toiseksi pienin SCSI ID

`ttyS0`	Sarjaportti 0, MS-DOS:ssa COM1
`ttyS1`	Sarjaportti 1, MS-DOS:ssa COM2
`psaux`	PS/2 hiiriportti
`gpmdata`	Näennäislaite, GPM-demonin (hiiri) toistin

`cdrom`	Symbolinen linkki romppuasemaan
`mouse`	Symbolinen linkki hiiren laitetiedostoon

`null`	Kaikki tälle laitteelle kirjoitettu katoaa
`zero`	Tältä laitteelta voi lukea nollia loputtomasti

D.1.1. Hiiren asetukset

Hiirtä voi käyttää sekä Linuxin konsolissa (gpm:n avulla) että X-ikkkunointiympäristössä. Tavallisesti riittää asentaa `gpm` ja X Window -järjestelmä. Molempien asetukset olisi tehtävä käyttämään hiirilaitteena `/dev/input/mice`. Hiiren oikea protokolla on gpm:ssä **`exps2`** ja X:ssä **`ExplorerPS/2`**. Vastaavat asetustiedostot ovat `/etc/gpm.conf` ja `/etc/X11/xorg.conf`.

Jotta hiiri toimisi on tiettyjen ytimen moduulien oltava ladattuna. Useimmissa tapauksissa oikeat moduulit tunnistetaan automaattisesti, mutta ei aina vanhanmallisille sarja- tai väylähiirille[1], jotka ovat sangen harvinaisia, niitä on vain hyvin vanhoissa tietokoneissa. Yhteenveto erilaisille hiirille tarvittavista Linuxin ytimen moduuleista:

Moduuli	**Kuvaus**
psmouse	PS/2-hiiri (automaattitunnistus pitäisi toimia)
usbhid	USB-hiiri (automaattitunnistus pitäisi toimia)
sermouse	Useimmat sarjahiiret
logibm	Logitechin sovitinkortissa oleva väylähiiri
inport	ATI:n tai Microsoftin InPort-kortissa oleva väylähiiri

Hiiriajurin moduulin lataamisen voidaan käyttää komentoa **modconf** (tulee samannimisessä asennuspaketissa), katso kohtaa **`kernel/drivers/input/mouse`**.

D.2. Tehtävien vaatima levytila

Peruskokoonpanon asennus ja kaikki vakiopaketit amd64-arkkitehtuurilla oletusarvona olevaa 2.6-ydintä käyttäen vie 570 Mt levytilaa. Suppea perusasennus vie 429 Mt, jos standard-tehtävää ei valita.

> **Tärkeää:** Molemmissa tapauksissa tämä on todellinen käytetty levytila asennuksen *jälkeen* kun tilapäiset tiedostot on poistettu. Myöskään ei oteta huomioon tiedostojärjestelmän yleisrasitetta, esimerkiksi tiedosto-operaatioiden kirjanpidon tiedostoja. Tämä tarkoittaa, että tarvitaan huomattavasti enemmän levytilaa sekä asennuksen *aikana* että järjestelmän tavallisessa käytössä.

1. Sarjahiirissä on tavallisesti 9-reikäinen D:n muotoinen liitin; väylähiirissä on 8-piikkinen pyöreä liitin, jota ei pidä sekoittaa PS/2-hiiren 6-piikkiseen pyöreään liittimeen tai ADB-hiiren 4-piikkiseen pyöreään liittimeen.

Seuraavassa taulukossa luetellaan aptituden ilmoittamat koot taskselin tuntemille tehtäville. Huomaa joillakin tehtävillä olevan yhteisiä osia, joten kahden tehtävän yhteensä kuluttama levytila voi olla vähemmän kuin niiden kokojen summa.

Vakiona asennetaan GNOME-työpöytäympäristö, mutta vaihtoehtoisia työpöytäympäristöjä voidaan asentaa joko käyttämällä erikoisromppua tai määrittämällä haluttu työpöytäympäristö asenninta käynnistettäessä (katso Kohta 6.3.5.2).

Huomaa, että taulukossa lueteltuihin kokoihin on lisättävä peruskokoonpanon vaatima tila laskettaessa levyosioiden kokoa. Valtaosa sarakkeessa “Koko purettuna” olevasta tilasta kuluu hakemistosta `/usr`; sarakkeessa “Koko pakattuna” mainittu tila tarvitaan (tilapäisesti) hakemistosta `/var`.

Tehtävä	**Koko purettuna (Mt)**	**Koko pakattuna (Mt)**	**Asennuksen aikana tarvittava tila (Mt)**
Työpöytäympäristö			
• GNOME (oletus)	2546	844	3390
• KDE	2460	866	3326
• Xfce	1885	596	2481
• LXDE	1601	519	2120
Läppäri[a]	402	122	524
Web server	60	15	71
Print server	310	97	407
DNS server	47	14	61
File server	185	44	229
Mail server	137	50	187
SQL database	97	26	123
SSH server	21	9	30

:
a. Tehtävät Läppäri ja Työpöytäympäristö menevät osittain päällekkäin. Jos molemmat asennetaan, Läppäri vaati vain muutaman Mt lisää levytilaa.

Jos asennuskieli on joku muu kuin englanti, **tasksel** saattaa asentaa automaattisesti *kotoistustehtävän*, jos sellainen on asennuskielelle saatavissa. Tilavaatimus riippuu kielestä; olisi varauduttava 350 Mt kokonaistilaan noudossa ja asennuksessa.

D.3. Debian GNU/Linuxin asentaminen Unix/Linux-järjestelmästä.

Tämä luku selittää miten Debian GNU/Linux asennetaan koneessa jo olevasta Unix- tai Linux-järjestelmästä käyttämättä valikkopohjaista asenninta josta muut osat tätä ohjetta kertovat. Tämä ohjetta “ristiinasennuksesta” ovat pyytäneet käyttäjät jotka vaihtavat Debian GNU/Linuxiin järjestelmistä Red Hat, Mandriva ja SUSE. Tässä luvussa edellytetään jonkinlaista kokemusta *nix-komennoista ja tiedostojärjestelmässä liikkumisesta. Tässä luvussa `$` tarkoittaa komentoa joka kirjoitetaan koneessa jo olevassa käyttöjärjestelmässä, ja # tarkoittaa chroot-eristetyssä Debianissa kirjoitettavaa komentoa.

Kun uuden Debian-järjestelmän asetukset on saatu mieleisiksi, voidaan vanhan järjestelmän käyttäjien

tiedot (jos niitä on) siirtää ja jatkaa koneen käyttöä. Kyseessä on siis Debian GNU/Linux asennus "ilman alhaallaoloaikaa". Tämä on myös näppärä keino jos laitteiston kanssa on vaikeuksia käynnistys- ja asennustaltioiden kanssa.

> **Huomaa:** As this is a mostly manual procedure, you should bear in mind that you will need to do a lot of basic configuration of the system yourself, which will also require more knowledge of Debian and of Linux in general than performing a regular installation. You cannot expect this procedure to result in a system that is identical to a system from a regular installation. You should also keep in mind that this procedure only gives the basic steps to set up a system. Additional installation and/or configuration steps may be needed.

D.3.1. Alkuunpääsy

Koneessa jo olevan *nix-järjestelmän osiontityökaluilla osioidaan tarvittaessa kiintolevy. On tehtävä ainakin yksi tiedostojärjestelmä ja sivutustila. Tarvitaan ainakin 429 Mt pelkästään konsolilta käytettävälle asennukselle, tai noin 1601 Mt jos asennetaan X (enemmän jos asennetaan työpöytäympäristö kuten GNOME tai KDE).

Osioille on luotava tiedostojärjestelmät. Esimerkiksi jos tehdään ext3-tiedostojärjestelmä osioon `/dev/hda6` (se on esimerkin juuriosio):

```
# mke2fs -j /dev/hda6
```

Jos halutaankin ext2-tiedostojärjestelmä, jätetään **`-j`** pois.

Alustetaan sivutus ja otetaan se käyttöön (korvaa osion numero halutulla Debianin sivutusosiolla):

```
# mkswap /dev/hda5
# sync; sync; sync
# swapon /dev/hda5
```

Yksi osio on liitettävä kohtaan `/mnt/debinst` (asennus tehdään tähän, siitä tulee uuden järjestelmän juuritiedostojärjestelmä (`/`)). Liitoskohta voi olla mikä tahansa hakemisto, mutta nimeä käytetään myöhemmin.

```
# mkdir /mnt/debinst
# mount /dev/hda6 /mnt/debinst
```

> **Huomaa:** Jos osa tiedostojärjestelmästä (esim. /usr) halutaan omiin levyosioihinsa, on nämä osiot tehtävä ja liitettävä itse ennen kuin jatketaan seuraavaan kohtaan.

D.3.2. Asennetaan debootstrap

Debianin asentimen käyttämä työkaluohjelma on **debootstrap**. Se on virallinen tapa Debianin peruskokoonpanon asentamiseen. Se käyttää komentoja **wget** ja **ar**, mutta on muuten riippuvainen ainoas-

taan `/bin/sh`:sta ja Unixin/Linuxin perusohjelmista[2]. Asenna **wget** ja **ar** jos niitä ei vielä nykyjärjestelmässä ole, ja nouda ja asenna sitten **debootstrap**.

Tai voidaan käyttää seuraavaa menettelyä ja asentaa se itse. Tee työhakemisto johon .deb puretaan:

```
# mkdir work
# cd work
```

Komennon **debootstrap** suoritettava ohjelmatiedosto on Debianin asennuspalvelimella (muista valita oikea tiedosto koneen suoritinperheelle). Nouda **debootstrap** .deb varastoalueelta (http://ftp.debian.org/debian/pool/main/d/debootstrap/), kopioi paketti työhakemistoon ja pura siitä suorituskelpoiset ohjelmatiedostot, joiden asentamiseen tarvitaan pääkäyttäjän oikeuksia.

```
# ar -x debootstrap_0.X.X_arch.deb
# cd /
# zcat /kokonainen-polkunimi/work/data.tar.gz | tar xv
```

D.3.3. Suoritetaan debootstrap

Komento **debootstrap** osaa noutaa tarvittavat tiedostot suoraan varastoalueelta. **`http.us.debian.org/debian`** tilalle voi kirjoittaa minkä tahansa Debianin asennuspalvelimen kopion, mieluiten verkon topologiassa lähellä olevan. Asennuspalvelimen kopioiden luettelo on osoitteessa http://www.debian.org/mirror/list.

Jos wheezy Debian GNU/Linux -romppu on liitettynä hakemistoon `/cdrom`, voidaan http URL korvata tiedostoon viittaavalla URL:llä: **`file:/cdrom/debian/`**

Substitute one of the following for *`ARCH`* in the **debootstrap** command: **`amd64`**, **`armel`**, **`armhf`**, **`i386`**, **`ia64`**, **`mips`**, **`mipsel`**, **`powerpc`**, **`s390`**, **`s390x`**, or **`sparc`**.

```
# /usr/sbin/debootstrap --arch ARCH wheezy \
     /mnt/debinst http://ftp.fi.debian.org/debian
```

D.3.4. Perusjärjestelmän asetukset

Nyt on levyllä oikea Debian-järjestelmä, vaikkakin varsin suppea. Siirry siihen komennolla **chroot**:

```
# LANG=C.UTF-8 chroot /mnt/debinst /bin/bash
```

Kun chroot on tehty, saattaa olla tarpeen määritellä pääte yhteensopivaksi Debianin perusjärjestelmän kanssa, esimerkiksi:

```
# export TERM=xterm-color
```

2. Näitä ovat GNU:n perustyökalut ja komennot kuten **sed**, **grep**, **tar** ja **gzip**.

D.3.4.1. Luo laitetiedostot

Tässä kohtaa hakemistossa `/dev/` on vain hyvin peruslaitetiedostoja. Asennuksen seuraavissa vaiheessa saatetaan tarvita lisää laitetiedostoja. Etenemistapoja on erilaisia, ja valittavaan tapaan vaikuttaa isäntäjärjestelmä josta asennusta tehdään, käytetäänkö modulaarista ydintä vai ei, ja käytetäänkö asennettavassa järjestelmässä dynaamisia (t.s. käytössä `udev`) vai staattisia laitetiedostoja.

Joitakin käytettävissä olevista valitsimista:

- install the makedev package, and create a default set of static device files using (after chrooting)

```
# apt-get install makedev
# cd /dev
# MAKEDEV generic
```

- luo itse vain tietyt laitetiedostot komennolla **MAKEDEV**
- liitä hakemisto `/dev` isäntäjärjestelmästä kohdejärjestelmän liitoskohtaan `/dev`; huomaa joidenkin pakettien postinst-komentotiedostojen saattavan yrittää laitetiedostojen luomista, joten tätä valitsinta olisi käytettävä varoen

D.3.4.2. Liitetään osiot

On luotava tiedosto `/etc/fstab`.

```
# editor /etc/fstab
```

Tästä esimerkkitiedostosta voi muokata sopivan:

```
# /etc/fstab: static file system information.
#
# file system    mount point   type    options                  dump pass
/dev/XXX         /             ext3    defaults                 0    1
/dev/XXX         /boot         ext3    ro,nosuid,nodev          0    2

/dev/XXX         none          swap    sw                       0    0
proc             /proc         proc    defaults                 0    0

/dev/fd0         /media/floppy   auto    noauto,rw,sync,user,exec 0    0
/dev/cdrom       /media/cdrom    iso9660 noauto,ro,user,exec      0    0

/dev/XXX         /tmp          ext3    rw,nosuid,nodev          0    2
/dev/XXX         /var          ext3    rw,nosuid,nodev          0    2
/dev/XXX         /usr          ext3    rw,nodev                 0    2
/dev/XXX         /home         ext3    rw,nosuid,nodev          0    2
```

Komento **`mount -a`** liittää kaikki tiedostossa `/etc/fstab` luetellut tiedostojärjestelmät, tai liitä tiedostojärjestelmät yksitellen komentamalla:

```
# mount /path   # esim.: mount /usr
```

Nykyiset Debian-järjestelmät tekevät liitoskohdat irrotettaville taltioille hakemistoon `/media`, mutta säilyttävät yhteensopivuuden takia symboliset linkit hakemistossa `/`. Luo linkit tarpeen mukaan, esimerkiksi:

```
# cd /media
# mkdir cdrom0
# ln -s cdrom0 cdrom
# cd /
# ln -s media/cdrom
```

Tiedostojärjestelmä proc voidaan liittää useita kertoja ja mielivaltaisiin liitoskohtiin, vaikkakin tapana on käyttää `/proc`. Jos ei käytetty komentoa **`mount -a`**, varmistu että proc on liitetty ennen jatkamista:

```
# mount -t proc proc /proc
```

Komennon **`ls /proc`** pitäisi nyt näyttää tiedostoja hakemistossa. Jos tämä ei toimi, proc voidaan ehkä liittää chroot-eristyksen ulkopuolelta:

```
# mount -t proc proc /mnt/debinst/proc
```

D.3.4.3. Aikavyöhyke

Setting the third line of the file `/etc/adjtime` to “UTC” or “LOCAL” determines whether the system will interpret the hardware clock as being set to UTC respective local time. The following commands allow you to set that and choose your timezone.

```
# editor /etc/adjtime
# dpkg-reconfigure tzdata
```

D.3.4.4. Verkon asetukset

Verkon asetukset tehdään muokkaamalla tiedostoja `/etc/network/interfaces`, `/etc/resolv.conf`, `/etc/hostname` ja `/etc/hosts`.

```
# editor /etc/network/interfaces
```

Tässä on muutamia yksinkertaisia esimerkkejä hakemistosta `/usr/share/doc/ifupdown/examples`:

```
#######################################################################
# /etc/network/interfaces -- configuration file for ifup(8), ifdown(8)
# See the interfaces(5) manpage for information on what options are
# available.
#######################################################################
```

```
# We always want the loopback interface.
#
auto lo
iface lo inet loopback

# To use dhcp:
#
# auto eth0
# iface eth0 inet dhcp

# An example static IP setup: (broadcast and gateway are optional)
#
# auto eth0
# iface eth0 inet static
#     address 192.168.0.42
#     network 192.168.0.0
#     netmask 255.255.255.0
#     broadcast 192.168.0.255
#     gateway 192.168.0.1
```

Tiedostoon `/etc/resolv.conf` kirjoitetaan nimipalvelimet ja hakuasetuksia:

```
# editor /etc/resolv.conf
```

Yksinkertainen `/etc/resolv.conf`:

```
search hqdom.local\000
nameserver 10.1.1.36
nameserver 192.168.9.100
```

Kirjoita järjestelmän konenimi (2 - 63 merkkiä):

```
# echo DebianinKonenimi > /etc/hostname
```

Vielä perusversio tiedostosta `/etc/hosts` jossa on mukana IPv6-tuki:

```
127.0.0.1 localhost
127.0.1.1 DebianHostName

# The following lines are desirable for IPv6 capable hosts\
::1     ip6-localhost ip6-loopback\
fe00::0 ip6-localnet
ff00::0 ip6-mcastprefix
ff02::1 ip6-allnodes
ff02::2 ip6-allrouters
ff02::3 ip6-allhosts
```

Jos verkkoliitäntöjä on useita, olisi ajurimoduulien nimet järjestettävä tiedostossa `/etc/modules` haluttuun järjestykseen. Näin on jokainen liitäntä käynnistyksessä tunnetulla nimellä (eth0, eth1, etc.).

D.3.4.5. Aptin asetukset

Debootstrap on luonut hyvin perusversion tiedostosta `/etc/apt/sources.list`, jonka avulla voi asentaa lisää paketteja. Saatat kuitenkin haluta lisätä enemmän asennuslähteitä, esimerkiksi lähdekoodipaketeille ja tietoturvapäivityksille:

```
deb-src http://ftp.fi.debian.org/debian wheezy main

deb http://security.debian.org/ wheezy/updates main
deb-src http://security.debian.org/ wheezy/updates main
```

Muista käynnistää **`aptitude update`** kun sources.list-tiedostoa on muutettu.

D.3.4.6. Näppäimistön asetukset ja maa-asetusto

Maa-asetukset saadaan englannin lisäksi muidenkin kielien mukaiseksi asentamalla paketti `locales` ja tekemällä sen asetukset. Nyt suositellaan UTF-8-lokaalien käyttöä.

```
# aptitude install locales
# dpkg-reconfigure locales
```

Näppäimistön asetukset tehdään (tarvittaessa):

```
# aptitude install console-setup
# dpkg-reconfigure keyboard-configuration
```

Huomaa ettei näppäimistön asetuksia saa käyttöön kun ollaan chroot-eristettynä, mutta ne tulevat käyttöön seuraavassa käynnistyksessä.

D.3.5. Asennetaan ydin

If you intend to boot this system, you probably want a Linux kernel and a boot loader. Identify available pre-packaged kernels with:

```
# apt-cache search linux-image
```

Then install the kernel package of your choice using its package name.

```
# aptitude install linux-image-2.6.32-arch-etc
```

D.3.6. Käynnistyslataimen asetukset

Debian GNU/Linux -järjestelmä saadaan käynnistyskelpoiseksi säätämällä käynnistyslatain lataamaan asennettu ydin ja käyttämään uutta juuritiedostojärjestelmää. Huomaa ettei **debootstrap** asenna käynnistyslatainta, mutta sen voi asentaa komennolla **aptitude** Debianin chroot-eristyksen sisällä.

Note that this assumes that a `/dev/hda` device file has been created. There are alternative methods to install **grub2**, but those are outside the scope of this appendix.

D.3.7. Remote access: Installing SSH and setting a password

In case you can login to the system via console, you can skip this section. If the system should be accessible via the network later on, you need to install SSH and set a password for root:

```
# aptitude install ssh
# passwd
```

D.3.8. Viimeistely

Kuten aiemmin mainittiin, asennettu järjestelmä on perusmallia. Jos järjestelmästä halutaan hieman kattavampi, voidaan helpolla tavalla asentaa kaikki paketit joiden prioriteetti on “standard”:

```
# tasksel install standard
```

Voit tietenkin myös asentaa **aptitude**:lla paketteja yksitellen.

Asennuksen jälkeen hakemistossa `/var/cache/apt/archives/` on suuri määrä noudettuja asennuspaketteja. Levytilaa voidaan vapauttaa komennolla:

```
# aptitude clean
```

D.4. Debian GNU/Linux:in asennus käyttäen PPPP over Ethernet:tiä (PPPoE)

Joissakin maissa PPP over Ethernet (PPPoE) on yleinen yhteyskäytäntö laajakaistayhteyksille (ADSL tai kaapeli) Internetpalveluntarjoajaan. Verkkoyhteyden asetusten teko PPPoE:lle ei ole oletusarvona tuettu asentimessa, mutta saadaan toimimaan hyvin helposti. Tämä luku selittää miten.

Asennuksen aikana tehty PPPoE-yhteys on käytettävissä myös kun on käynnistetty asennettuun järjestelmään (katso Luku 7).

Jotta PPPoE olisi käytettävissä asennuksen aikana on asennettava romppuotokselta. Se ei ole tuettu muilla asennustavoilla (esim. netboot).

Asentaminen PPPoE:n kautta on enimmäkseen samanlaista kuin muutkin asennukset. Seuraavat kohdat selittävät eroavuudet.

- Käynnistä asennin käynnistyparametrilla **`modules=ppp-udeb`**. Näin varmistetaan PPPoE:n asetusten teosta vastaavan osan (`ppp-udeb`) latautuminen ja automaattinen käynnistyminen.

- Tee asennuksen tavalliset ensimmäiset vaiheet (kielen, maan ja näppäinasettelun valinta; lisäosien lataus[3]).
- Seuraava vaihe on verkkosovittimien tunnistus, jotta laitteessa olevat Ethernet-kortit löytyvät.
- Tämän jälkeen aloitetaan varsinainen PPPoE:n asetusten teko. Asennin tutkii kaikista löydetyistä Ethernet-liitännöistä onko siellä PPPoE konsentraattori (palvelin joka huolehtii PPPoE-yhteyksistä).

  Konsentraattori ei aina löydy ensimmäisellä yrityksellä. Tämmöistä tapahtuu toisinaan hitaissa tai kuormitetuissa verkossa tai viallisten palvelimien kanssa. Useimmissa tapauksissa toinen yritys löytää konsentraattorin; uudelleen yritetään valitsemalla Tee PPPoE:n asetukset ja käynnistä yhteys asentimen päävalikosta.
- Kun konsentraattori on löytynyt, käyttäjälle näytetään sisäänkirjautumiskehote (PPPoE:n käyttäjätunnus ja salasana).
- Tässä kohtaa asennin käyttää annettuja tietoja ja muodostaa PPPoE-yhteyden. Jos tiedot olivat oikein, PPPoE-yhteyden asetuksien pitäisi olla tehty ja asentimen pitäisi pystyä muodostamaan yhteys Internettiin sen kautta ja noutamaan (jos tarvitaan) paketteja. Jos sisäänkirjautumisen tiedot olivat väärin tai tapahtuu jokin virhe, asennin pysähtyy, mutta asetukset voidaan tehdä uudelleen valitsemalla valikosta Tee PPPoE:n asetukset ja käynnistä yhteys.

3. `ppp-udeb`:n lataus lisäosana tapahtuu tässä vaiheessa. Jos haluat asentaa prioriteetilla keskitaso tai matala (expert-tilassa), voit myös itse valita paketin `ppp-udeb` jolloin ei kirjoiteta “modules”-käynnistysparametria.

Liite E. Hallinnolliset tiedot

E.1. Tietoa tästä ohjeesta

This manual was created for Sarge's debian-installer, based on the Woody installation manual for boot-floppies, which was based on earlier Debian installation manuals, and on the Progeny distribution manual which was released under GPL in 2003.

Tämä ohje on kirjoitettu DocBook XML -kuvauskielellä. Tulostusmuodot tuotetaan ohjelmallisesti paketteja `docbook-xml` ja `docbook-xsl` käyttäen.

Tämän ohjeen ylläpidettävyyttä parannetaan hyödyntämällä lukuisia XML:n ominaisuuksia, esimerkiksi entiteettejä ja profiloinnin attribuutteja. Niitä käytetään kuten ohjelmointikielten muuttujia ja ehtorakenteita. Tämän ohjeen XML-lähdekoodissa on tietoa kaikista eri arkkitehtuureista — profiloinnin attribuuteilla erotetaan arkkitehtuuririippuvat osat.

Tämän version suomentaja on Tapio Lehtonen tale@debian.org ja Esko Arajärvi edu@iki.fi. Aikaisempia Debianin asennusohjeita ovat suomentaneet myös Panu Hällfors, Tommi Vainikainen ja Antti-Juhani Kaijanaho. Tarkistusluvusta kiitos lokalisointi.org:n postituslistalle laatu.

E.2. Ohjetalkoisiin osallistuminen

Vikailmoituksia ja parannusehdotuksia tälle ohjeelle lienee kätevintä lähettää vikailmoituksena paketille `installation-guide`. Tutustu pakettiin `reportbug` tai lue Debianin vianseurantajärjestelmän (http://bugs.debian.org/) ohjeet. Olisi mukavaa jos tarkistaisit onko viasta jo mainittu asennusohjeen aktiivisten vikojen luettelossa (http://bugs.debian.org/debian-installer-manual). Tunnettuun vikaan voi lähettää vahvistuksen tai lisätietoa sähköpostilla osoitteeseen <*XXXX*`@bugs.debian.org`>, missä *XXXX* on vian numero.

Vieläkin parempi olisi toimittaa korjaustiedosto noutamalla tämän ohjeen DocBook-lähdekoodi (http://anonscm.debian.org/viewvc/d-i/). Auttaa voi vaikkei DocBook olisikaan tuttu, sillä alkuun pääsee ohjeen hakemistossa olevalla lunttilapulla (`cheatsheet.xml`). DocBook on HTML:n kaltaista, mutta tarkoitettu tekstin merkityksen ilmaisemiseen eikä ulkoasun muokkaamiseen. Korjaustiedostot ovat tervetulleita sähköpostituslistalle debian-boot (katso jäljempää). Lähdekoodien noutaminen SVN:n avulla neuvotaan README (http://anonscm.debian.org/viewvc/d-i/README?view=co) -tiedostossa lähdekoodihakemiston juuressa.

Toivomme *ettei* tämän ohjeen tekijöihin oteta yhteyttä suoraan. Keskustelua muun muassa tästä ohjeesta käydään `debian-installer` -postituslistalla, listan osoite on <`debian-boot@lists.debian.org`>. Ohjeet listalle liittymiseen löytyvät sivulta Postilistoille liittyminen (http://www.debian.org/MailingLists/subscribe), tai Debianin sähköpostilistojen arkistoja (http://lists.debian.org/) voi selata netistä.

E.3. Tärkeimmät avustajat

This document was originally written by Bruce Perens, Sven Rudolph, Igor Grobman, James Treacy, and Adam Di Carlo. Sebastian Ley wrote the Installation Howto.

Miroslav Kuře has documented a lot of the new functionality in Sarge's debian-installer. Frans Pop was the main editor and release manager during the Etch, Lenny and Squeeze releases.

Many, many Debian users and developers contributed to this document. Particular note must be made of Michael Schmitz (m68k support), Frank Neumann (original author of the Amiga install manual (http://www.informatik.uni-oldenburg.de/~amigo/debian_inst.html)), Arto Astala, Eric Delaunay/Ben Collins (SPARC information), Tapio Lehtonen, and Stéphane Bortzmeyer for numerous edits and text. We have to thank Pascal Le Bail for useful information about booting from USB memory sticks.

Erittäin hyödyllistä tekstiä ja tietoa löytyi Jim Minthan ohjeesta Howto for network booting (URL ei saatavilla), Debianin VUKK:sta (http://www.debian.org/doc/FAQ/), Linux/m68k FAQ:sta (http://www.linux-m68k.org/faq/faq.html), Linux for SPARC Prosessors FAQ:sta (http://www.ultralinux.org/faq.html), Linux/Alpha FAQ:sta (http://linux.iol.unh.edu/linux/alpha/faq/) muiden muassa. Näiden vapaasti saatavilla olevien ja täynnä tietoa olevien lähteiden ylläpitäjille on annettava tunnustusta.

Tämän ohjeen chrooted-asennuksia käsittelevä osuus Kohta D.3 on osittain lainattu dokumenteista joiden tekijänoikeuden omistaa Karsten M. Self.

E.4. Tavaramerkit

Kaikki tavaramerkit ovat omistajiensa omistamia.

Liite F. GNU yleinen lisenssi (GPL lisenssi)

Huomaa: This is an unofficial translation of the GNU General Public License into finnish. It was not published by the Free Software Foundation, and does not legally state the distribution terms for software that uses the GNU GPL — only the original English text (http://www.gnu.org/licenses/old-licenses/gpl-2.0.html) of the GNU GPL does that. However, we hope that this translation will help finnish speakers to better understand the GNU GPL.

Tämä on GPL lisenssin epävirallinen käännös suomeksi. Tätä käännöstä ei ole julkaissut Free Software Foundation eikä se määritä oikeudellisesti sitovasti GPL lisenssiä käyttävien ohjelmien levitysehtoja -- vain alkuperäinen englanninkielinen GPL lisenssin teksti on oikeudellisesti sitova. Toivomme kuitenkin, että tämä käännös auttaa suomenkielisiä ymmärtämään GPL lisenssiä paremmin.

Versio 2, kesäkuu 1991


```
Tekijänoikeus 1989, 1991, Free Software Foundation, Inc.
51 Franklin St, Fifth Floor, Boston, MA 02110-1301, USA
```



```
Käännöksen versio 1.0, heinäkuu 2001

Käännös ja sovittaminen Suomen oikeusjärjestelmään:
Mikko Välimäki, Berkeley, CA

Käännöksen uusin versio ja lisätietoja on saatavilla osoitteesta:
http://www.turre.com/
email: gpl@turre.com

Alkuperäinen englanninkielinen versio on osoitteessa:
http://www.gnu.org/
```



```
Tämän lisenssisopimuksen kirjaimellinen kopioiminen ja levittäminen on sallittu, mutta mu
```


F.1. Johdanto

Yleensä tietokoneohjelmien lisenssisopimukset on suunniteltu siten, että ne estävät ohjelmien vapaan jakamisen ja muuttamisen. Sen sijaan GPL lisenssi on suunniteltu takaamaan käyttäjän vapaus jakaa ja muuttaa ohjelmaa — lisenssi varmistaa, että ohjelma on vapaa kaikille käyttäjille. GPL lisenssi soveltuu pääosaan Free Software Foundationin ohjelmia ja mihin tahansa muuhun ohjelmaan, jonka tekijät ja oikeudenomistajat sitoutuvat sen käyttöön. (Joihinkin Free Software Foundationin ohjelmiin sovelletaan GPL lisenssin sijasta LGPL lisenssiä [GNU kirjastolisenssi]). Kuka tahansa voi käyttää GPL lisenssiä.

Kun tässä Lisenssissä puhutaan vapaasta ohjelmasta, silloin ei tarkoiteta hintaa. GPL lisenssi on nimittäin suunniteltu siten, että käyttäjälle taataan vapaus levittää kopioita vapaista ohjelmista (ja pyytää halutessaan maksu tästä palvelusta). GPL lisenssi takaa myös sen, että käyttäjä saa halutessaan ohjelman lähdekoodin, että hän voi muuttaa ohjelmaa tai käyttää osia siitä omissa vapaissa ohjelmissaan, ja että kaikkien näiden toimien tiedetään olevan sallittuja.

Jotta käyttäjän oikeudet turvattaisiin, lisenssillä asetetaan rajoituksia, jotka estävät ketä tahansa kieltämästä näitä oikeuksia tai vaatimasta niiden luovuttamista. Nämä rajoitukset merkitsevät tiettyjä velvoitteita jokaiselle käyttäjälle, joka levittää ohjelmakopioita tai muuttaa ohjelmaa.

Jokaisen joka esimerkiksi levittää kopioita GPL lisenssin alaisesta ohjelmasta, ilmaiseksi tai maksusta, on annettava käyttäjille kaikki oikeudet, jotka hänelläkin on. Jokaisella käyttäjällä on oltava varmasti mahdollisuus saada ohjelman lähdekoodi. Ohjelman käyttäjille on myöskin esitettävä tämän lisenssisopimuksen ehdot, jotta he tietävät oikeutensa.

Jokaisen oikeudet turvataan kahdella toimenpiteellä: (1) ohjelma suojataan tekijänoikeudella, ja (2) käyttäjille tarjotaan tämä lisenssi, joka antaa laillisen luvan kopioida, levittää ja muuttaa ohjelmaa.

Edelleen, jokaisen tekijän ja Free Software Foundationin suojaamiseksi on varmistettava, että jokainen ymmärtää, että vapaalla ohjelmalla ei ole takuuta. Jos joku muuttaa ohjelmaa ja levittää sen edelleen, ohjelman vastaanottajien on tiedettävä, että heillä ei ole alkuperäistä ohjelmaa. Joten mikä tahansa ongelma, jonka muut ovat aikaansaaneet, ei vaikuta alkuperäisen tekijän maineeseen.

Ohjelmistopatentit uhkaavat jokaista vapaata ohjelmaa. On olemassa vaara, että vapaiden ohjelmien levittäjät patentoivat ohjelmia sillä seurauksella, että heillä on ohjelmiin omistusoikeus. Tämän välttämiseksi jokainen patentti on joko lisensoitava ilmaiseksi kaikille käyttäjille tai jätettävä kokonaan lisensoimatta.

Seuraa tarkat ehdot vapaiden ohjelmien kopioimiselle, levittämiselle ja muuttamiselle.

F.2. GNU yleinen lisenssi (GPL lisenssi)

Ehdot kopioimiselle, levittämiselle ja muuttamiselle

0. Tätä Lisenssiä sovelletaan kaikkiin ohjelmiin tai muihin teoksiin, jotka sisältävät tekijänoikeuden haltijan ilmoituksen, että teoksen levittäminen tapahtuu GPL lisenssin ehtojen mukaan. "Ohjelma" viittaa kaikkiin tälläisiin tietokoneohjelmiin ja muihin teoksiin. "Ohjelmaan perustuva teos" tarkoittaa joko Ohjelmaa tai mitä tahansa tekijänoikeuslain mukaista jälkiperäistä teosta: toisin sanoen teosta, joka sisältää Ohjelman tai osan siitä, kirjaimellisesti tai muutettuna, tai toiselle kielelle käännettynä. (Tästä eteenpäin käännös sisältyy käsitteeseen "muutos"). "Lisenssin saaja" on se, jolle ohjelma lisensoidaan.

Tämä lisenssi ei kata muita toimenpiteitä kuin kopioimisen, levittämisen ja muuttamisen. Ohjelman ajaminen ei ole kiellettyä. Ohjelman tuloste on tämän Lisenssin alainen vain silloin, kun se muodostaa Ohjelmaan perustuvan teoksen (riippumatta siitä ajetaanko Ohjelmaa vai ei). Milloin tuloste on Lisenssin alainen riippuu siitä, mitä Ohjelma tekee.

1. Lisenssin saajalla on oikeus kopioida ja levittää sanatarkkoja kopioita Ohjelman lähdekoodista sellaisena kuin se on saatu, millä tahansa laitteella. Ehtona on, että asianmukaisesti jokaisesta kopiosta ilmenee kenellä on siihen tekijänoikeus ja että Ohjelmaan ei ole takuuta; edelleen, kaikki viitaukset tähän Lisenssiin ja ilmoitukseen takuun puuttumisesta on pidettävä koskemattomana; ja vielä, jokaiselle Ohjelman vastaanottajalle on annettava tämä Lisenssi ohjelman mukana.

Lisenssin saaja voi pyytää maksun Ohjelman kopioimisesta ja voi halutessaan myydä Ohjelmaan takuun.

2. Ohjelmakopion tai kopioiden tai minkä tahansa osan muuttaminen on sallittu. Kun ohjelmaa muutetaan, muodostuu Ohjelmaan perustuva teos. Lisenssin saajalla on lupa kopioida ja levittää näitä muutoksia ja Ohjelmaan perustuvaa teosta ehdolla, että ensinnäkin Kohdan 1 edellytykset täytetään ja lisäksi vielä seuraavat:

a. a) Muuteltujen tiedostojen on sisällettävä selkeä merkintä, josta ilmenee, kuka tiedostoja on muuttanut ja päiväys, jolloin muutokset on tehty.

b. b) Jokainen teos, jonka Lisenssin saaja julkaisee tai levittää edelleen, ja joka kokonaan tai osittain perustuu tai sisältää osia Ohjelmasta, on lisensoitava kokonaisuudessaan ilman maksua kaikille kolmansille osapuolille tämän Lisenssin ehtojen mukaisesti.

c. c) Jos muuteltu ohjelma lukee ajettaessa interaktiivisesti komentoja, Lisenssin saajan on ohjelman käynnistyessä normaaliin interaktiiviseen käyttöön saatettava näytölle tai tulostettavaksi ilmoitus, josta selviää asianmukaisesti ohjelman tekijänoikeus ja ilmoitus, ettei Ohjelmalla ole takuuta (tai vaihtoehtoisesti, että Lisenssin saaja myöntää Ohjelmalle takuun) ja että käyttäjät voivat levittää ohjelmaa edelleen näiden ehtojen mukaisesti sekä annettava käyttäjille ohjeet, miten he voivat nähdä kopion tästä Lisenssistä. (Poikkeus: jos Ohjelma itsessään on interaktiivinen muttei normaalisti tulosta tälläistä ilmoitusta, myöskään Lisenssin saajan tekemän Ohjelmaan perustuvan teoksen ei tarvitse tulostaa ilmoitusta)

Nämä ehdot koskevat muuteltua teosta kokonaisuudessaan. Jos yksilöitävät osat tästä teoksesta eivät ole johdettuja Ohjelmasta ja ne voidaan perustellusti katsoa itsenäisiksi ja erillisiksi teoksiksi, silloin tämä Lisenssi ja sen ehdot eivät koske näitä osia, kun niitä levitetään erillisinä teoksina. Mutta jos samoja osia levitetään osana kokonaisuutta, joka on Ohjelmaan perustuva teos, tämän kokonaisuuden levittäminen on tapahduttava tämän Lisenssin ehtojen mukaan, jolloin tämän lisenssin ehdot laajenevat kokonaisuuteen ja täten sen jokaiseen osaan riippumatta siitä, kuka ne on tehnyt ja millä lisenssiehdoilla.

Eli tämän Kohdan tarkoitus ei ole saada oikeuksia tai ottaa pois Lisenssin saajan oikeuksia teokseen, jonka hän on kokonaan kirjoittanut; pikemminkin tarkoitus on käyttää oikeutta kontrolloida Ohjelmaan perustuvien jälkiperäisteosten tai kollektiivisten teosten levittämistä.

Lisäksi pelkkä toisen teoksen, joka ei perustu Ohjelmaan, liittäminen Ohjelman (tai Ohjelmaan perustuvan teoksen) kanssa samalle tallennus- tai jakeluvälineelle ei merkitse sitä, että toinen teos tulisi tämän Lisenssin sitomaksi.

3. Lisenssin saajalla on oikeus kopioida ja levittää Ohjelmaa (tai siihen perustuvaa teosta, Kohdan 2 mukaisesti) objektikoodina tai ajettavassa muodossa yllä esitettyjen Kohtien 1 ja 2 mukaisesti edellyttäen lisäksi, että yksi seuraavista ehdoista on täytetty:

a. a) Ohjelman mukaan liitetään täydellinen koneella luettava lähdekoodi, joka on levitettävä yllä mainittujen Kohtien 1 ja 2 ehtojen mukaisesti välineellä, jota käytetään yleisesti ohjelmistojen jakeluun; tai

b. b) Ohjelman mukaan liitetään vähintään kolme vuotta voimassa oleva kirjallinen tarjous luovuttaa kelle tahansa kolmannelle osapuolle, enintään lähdekoodin fyysisen levittämisen hinnalla, täydellinen koneella luettava lähdekoodi, joka on levitettävä yllä mainittujen Kohtien 1 ja 2 ehtojen mukaisesti välineellä, jota käytetään yleisesti ohjelmistojen jakeluun; tai

c. c) Ohjelman mukaan liitetään Lisenssin saajan tieto tarjouksesta, joka koskee lähdekoodin levittämistä. (Tämä vaihtoehto on sallittu vain ei-kaupalliseen levittämiseen ja sillä ehdolla, että ohjelma on saatu objektikoodina tai ajettavassa muodossa yllä mainitun alakohdan b mukaisesti)

Teoksen lähdekoodi tarkoittaa sen suositeltavaa muotoa muutosten tekemistä varten. Ajettavan teoksen täydellinen lähdekoodi tarkoittaa kaikkea lähdekoodia kaikkiin teoksen sisältämiin moduleihin ja lisäksi kaikkiin sen mukana seuraaviin käyttöliittymätiedostoihin sekä skripteihin, joilla hallitaan ajettavan teoksen asennusta ja kääntämistä. Kuitenkin erityisenä poikkeuksena levitetyn lähdekoodin ei tarvitse sisältää mitään sellaista, mikä yleensä levitetään (joko lähdekoodi- tai binäärimuodossa) käyttöjärjestelmän pääkomponenttien (kääntäjä, kernel, jne.) mukana, joiden päällä teosta ajetaan, ellei tälläinen komponentti tule ajettavan teoksen mukana.

Jos ajettavan tai objektikoodin levittäminen tehdään tarjoamalla pääsy tietyssä paikassa olevaan kopioon, tällöin tarjoamalla vastaavasti pääsy samassa paikassa olevaan lähdekoodiin luetaan lähdekoo-

din levittämiseksi, vaikka kolmansia osapuolia ei pakotettaisi kopioimaan lähdekoodia objektikoodin mukana.

4. Ohjelman kopioiminen, muuttaminen, lisensointi edelleen tai Ohjelman levittäminen muuten kuin tämän Lisenssin ehtojen mukaisesti on kielletty. Kaikki yritykset muulla tavoin kopioida, muuttaa, lisensoida edelleen tai levittää Ohjelmaa ovat pätemättömiä ja johtavat automaattisesti tämän Lisenssin mukaisten oikeuksien päättymiseen. Sen sijaan ne, jotka ovat saaneet kopioita tai oikeuksia Lisenssin saajalta tämän Lisenssin ehtojen mukaisesti, eivät menetä saamiaan lisensoituja oikeuksia niin kauan kuin he noudattavat näitä ehtoja.

5. Lisenssin saajalta ei vaadita tämän Lisenssin hyväksymistä, koska siitä puuttuu allekirjoitus. Kuitenkaan mikään muu ei salli Lisenssin saajaa muuttaa tai levittää Ohjelmaa tai sen jälkiperäisteosta. Nämä toimenpiteet ovat lailla kiellettyjä siinä tapauksessa, että Lisenssin saaja ei hyväksy tätä Lisenssiä. Niinpä muuttamalla tai levittämällä Ohjelmaa (tai Ohjelmaan perustuvaa teosta) Lisenssin saaja ilmaisee hyväksyvänsä tämän Lisenssin ja kaikki sen ehdot sekä edellytykset Ohjelman ja siihen perustuvien teosten kopioimiselle, levittämiselle ja muuttamiselle.

6. Aina kun Ohjelmaa (tai Ohjelmaan perustuvaa teosta) levitetään, vastaanottaja saa automaattisesti alkuperäiseltä tekijältä lisenssin kopioida, levittää ja muuttaa Ohjelmaa näiden ehtojen ja edellytysten sitomina. Vastaanottajalle ei saa asettaa mitään lisärajoitteita tässä annettujen oikeuksien käytöstä. Lisenssin saajalla ei ole vastuuta valvoa noudattavatko kolmannet osapuolet tätä Lisenssiä.

7. Jos oikeuden päätös tai väite patentin loukkauksesta tai jokin muu syy (rajoittumatta patenttikysymyksiin) asettaa Lisenssin saajalle ehtoja (olipa niiden alkuperä sitten tuomio, sopimus tai jokin muu), jotka ovat vastoin näitä lisenssiehtoja, ne eivät anna oikeutta poiketa tästä Lisenssistä. Jos levittäminen ei ole mahdollista siten, että samanaikaisesti toimitaan sekä tämän Lisenssin että joidenkin muiden rajoittavien velvoitteiden mukaisesti, tällöin Ohjelmaa ei saa lainkaan levittää. Jos esimerkiksi jokin patenttilisenssi ei salli kaikille niille, jotka saavat Ohjelman Lisenssin saajalta joko suoraan tai epäsuorasti, Ohjelman levittämistä edelleen ilman rojaltimaksuja, tällöin ainut tapa täyttää sekä patenttilisenssin että tämän Lisenssin ehdot on olla levittämättä Ohjelmaa lainkaan.

Jos jokin osa tästä kohdasta katsotaan pätemättömäksi tai mahdottomaksi vahvistaa oikeudessa joissakin tietyissä olosuhteissa, silloin tätä kohtaa on tarkoitus soveltaa pätevin osin ja muissa olosuhteissa kokonaisuudessaan.

Tämän kohdan tarkoitus ei ole johtaa siihen, että Lisenssin saaja rikkoisi mitään patenttia tai muuta varallisuussoikeutta tai väittää mitään näiden oikeuksien pätevyydestä; tämän kohdan ainoana tarkoituksena on suojata vapaiden ohjelmien levitysjärjestelmän yhtenäisyys, joka on luotu käyttämällä yleisiä lisenssejä. Monet ovat antaneet arvokkaan panoksensa mitä erilaisimpiin ohjelmiin, joita levitetään tässä järjestelmässä luottaen sen soveltamisen pysyvyyteen; on jokaisen tekijän ja lahjoittajan päätösvallassa haluaako hän levittää ohjelmaa jossakin muussa järjestelmässä ja Lisenssin saaja ei voi vaikuttaa tähän valintaan.

Tämän kohdan tarkoituksena on tehdä täysin selväksi se, mikä on tämän Lisenssin muiden osien seuraus.

8. Jos patentit tai tekijänoikeudella suojatut käyttöliittymät rajoittavat Ohjelman levittämistä tai käyttöä joissakin valtioissa, Ohjelman alkuperäinen tekijä, joka lisensoi ohjelmaansa tällä Lisenssillä, voi asettaa nimenomaisia maantieteellisiä levitysrajoituksia, jolloin levittäminen on sallittu joko mukaan- tai poislukien nämä valtiot. Tälläisessä tapauksessa nämä rajoitukset otetaan huomioon kuin ne olisi kirjoitettu tämän Lisenssin sekaan.

9. Free Software Foundation voi julkaista korjattuja tai uusia versioita GPL lisenssistä aika ajoin. Näiden uusien versioiden henki on yhtenevä nykyisen version kanssa, mutta ne saattavat erota yksityiskohdissa ottaen huomioon uusia ongelmia ja huolenaiheita. Jokaiselle versiolle annetaan ne muista erottava versionumero. Jos Ohjelma käyttää tämän Lisenssin tiettyä versiota tai "mitä tahansa myöhempää versiota", Lisenssin saaja saa valita, käyttääkö sitä tai jotakin Free Software Foundationin

julkaisemaa myöhempää versiota Lisenssistä. Jos Ohjelma ei mainitse mitä versiota tästä Lisenssistä se käyttää, on sallittua valita mikä tahansa versio, jonka Free Software Foundation on koskaan julkaissut.

10. Jos Lisenssin saaja haluaa ottaa osia Ohjelmasta mukaan muihin vapaisiin ohjelmiin, joiden levitysehdot ovat erilaiset, hänen tulee kirjoittaa tekijälle ja kysyä lupaa. Jos ohjelman tekijänoikeuden omistaa Free Software Foundation, on kirjoitettava heille; he tekevät joskus poikkeuksia. Free Software Foundationin päätösten ohjenuorana on kaksi päämäärää; säilyttää kaikista heidän vapaista ohjelmista johdettujen ohjelmien vapaa asema ja yleisesti kannustaa ohjelmien jakamiseen ja uudelleen käyttöön.

Ei takuuta

11. Koska tämä Ohjelma on lisensoitu ilmaiseksi, tälle Ohjelmalle ei myönnetä takuuta lain sallimissa rajoissa. Ellei tekijänoikeuden haltija kirjallisesti muuta osoita, Ohjelma on tarjolla sellaisena kuin se on" ilman minkäänlaista takuuta, ilmaistua tai hiljaista, sisältäen, muttei tyhjentävästi, hiljaisen takuun kaupallisesti hyväksyttävästä laadusta ja soveltuvuudesta tiettyyn tarkoitukseen. Lisenssin saajalla on kaikki riski Ohjelman laadusta ja suorituskyvystä. Jos ohjelma osoittautuu virheelliseksi, Lisenssin saajan vastuulla ovat kaikki huolto- ja korjauskustannukset.

12. Ellei laista tai kirjallisesta hyväksynnästä muuta johdu, tekijänoikeuden haltija ja kuka tahansa kolmas osapuoli, joka voi muuttaa tai levittää ohjelmaa kuten edellä on sallittu, eivät ole missään tilanteessa vastuussa Lisenssin saajalle yleisistä, erityisistä, satunnaisista tai seurauksellisista vahingoista (sisältäen, muttei tyhjentävästi, tiedon katoamisen, tiedon vääristymisen, Lisenssin saajan tai kolmansien osapuolten menetykset ja ohjelman puutteen toimia minkä tahansa toisen ohjelman kanssa), jotka aiheutuvat ohjelman käytöstä tai siitä, että ohjelmaa ei voi käyttää, siinäkin tapauksessa, että tekijänoikeuden haltija tai kolmas osapuoli olisi maininnut kyseisten vahinkojen mahdollisuudesta.

Ehtojen loppu

F.3. Miten näitä ehtoja voi soveltaa uusiin ohjelmiin?

Jos uuden ohjelman kehittäjä haluaa, että yleisö saa siitä suurimman mahdollisen hyödyn, silloin paras keino päästä tähän päämäärään on tehdä ohjelmasta vapaa, jolloin kuka tahansa voi näiden ehtojen mukaisesti muuttaa ja levittää sitä edelleen.

Tämän mahdollistamiseksi ohjelmaan tulee lisätä seuraavat ilmoitukset. On turvallisinta liittää ne jokaisen lähdekooditiedoston alkuun, jotta takuun puuttuminen käy tehokkaimmin selville; lisäksi jokaisessa tiedostossa tulisi olla vähintäänkin "tekijänoikeus" rivi sekä viite, mistä täydellinen tekijänoikeusilmoitus on saatavilla.

```
    Yksi rivi, josta ilmenee ohjelman nimi ja mitä se tekee.
    Tekijänoikeus (C) yyyy tekijän nimi

Tämä ohjelma on vapaa; tätä ohjelmaa on sallittu levittää edelleen ja muuttaa GNU yleisen

Tätä ohjelmaa levitetään siinä toivossa, että se olisi hyödyllinen, mutta ilman mitään ta

Tämän ohjelman mukana pitäisi tulla kopio GPL lisenssistä; jos näin ei ole, kirjoita osoi
```

Lopuksi lisäys, miten tekijään saa yhteyden sähkö- ja paperipostilla.

Jos ohjelma on interaktiivinen, siihen tulee lisätä esimerkiksi seuraavanlainen lyhyt ilmoitus, joka tulostuu kun se käynnistyy interaktiiviseen tilaan:

```
Gnomovision versio 69, Tekijänoikeus (C) vuosi tekijän nimi.
Gnomovisionilla ei ole mitään takuuta; nähdäksesi yksityiskohdat kirjoita "näytä t". Tämä
```

Mielikuvituksellisten komentojen "näytä t" ja "näytä c" tulee näyttää asiaankuuluvat kohdat GPL lisenssistä. Luonnollisesti käytetyt komennot voivat olla jotakin muuta kuin "näytä t" tai "näytä c"; ne voivat olla jopa hiirellä painettavia tai valikkotoimintoja — mikä sitten sopiikaan ohjelmaan.

Tekijän tulee saada työnantajalta (jos hän työskentelee ohjelmoijana) tai koulultaan, jos sellainen on, allekirjoitus otsikolla "tekijänoikeuden luovutus" ohjelmaan, jos se on tarpeellinen. Tässä on esimerkki, jota voi käyttää nimet muuttamalla:

```
Täten Yoyodine, Inc. luovuttaa kaikki tekijänoikeudet James Hackerin kirjoittamaan ohjelm

Ty Coonin allekirjoitus, 1.4.1989
Ty Coon, Vicen pääjohtaja
```

Tämä GPL lisenssi ei salli ohjelman ottamista osaksi yksinoikeudella omistettuja ohjelmia. Jos ohjelma on aliohjelmakirjasto, voi olla käytännöllisempää, että yksinoikeudella omistetut ohjelmat saavat linkittää kirjastoon. Jos tämä halutaan sallia, silloin tulee käyttää GNU kirjastolisenssiä (LGPL) tämän lisenssin sijasta. Address: Turre Legal Oy Aleksanterinkatu 17, 6th floor FI-00100 Helsinki, Finland Email: office@turre.com Tel: +358 50 5980498 Direct: see personnel